

נבואות נבואתו של מוחמד בן עבדאללה (הנביא והשליחים האחרון)

כפי שמוזכר בתנ"ך

הוכן לפרסום על ידי: האני עמאד ***

fatmaabdalrhman681@gmail.com

3גרסה ***

מרץ 2026 לספירה

בשם אלוהים, הרחום והרחום ביותר

השבח לאל, אדון העולם, ושלוה וברכות על כל הנביאים והשליחים

זהו אוסף של נבואות ובשורות המצויות בתנ"ך, אשר חוזות את הופעתו של מוחמד בן עבדאללה, מצאצאיו של ישמעאל, כשליח ונביא לכל העמים

ואלוהים דיבר אמת כשאמר בספרו, הקוראן, לעם הספר (יהודים ונוצרים)

אמרו, "אז הביאו את התורה וקראו אותה, אם תדברו אמת." [סורה אל עמרן: פסוק 93]

ואמר לנביאו: "ואלו הכופרים אומרים, 'אינך שליח'. אמור, 'די אלוהים כעד ביני ובינך, וגם מי שיש לו את הכתובים'." [קוראן 13:43]

אלו שיש להם את הכתובים הם תלמידי היהודים והנוצרים

ואלוהים אדירים אמר, בתיאור החוקרים הנוצרים: "זה בגלל שביניהם יש כוהנים ונזירים, והם אינם יהירים. וכאשר הם שומעים את מה שנגלה לשליח, אתם רואים את עיניהם גואות **בדמעות בגלל מה שהם הכירו באמת. הם אומרים, 'אדוננו, האמנו, לכן רשום אותנו בין העדים'.**" [קוראן ה': 82-83]

סורה אל-מעידה: פסוקים 82-83] הוא שיבח את החוקרים החכמים בקרב בני ישראל שהאמינו במוחמד, בנוסף [לאמונתם בנביאיהם, באומרו: "אלה שנתנו להם את הכתובים לפניו, הם מאמינים בהם. וכאשר הוא נקרא להם, הם אומרים, 'אנו מאמינים בו; אכן, זוהי האמת מאדוננו. אכן, היינו מוסלמים [נכנעים לאלוהים] לפני כן." (קוראן כ"ח: 52-53)]

סורה אל-קסאס: פסוקים 52-53] מי ייתן ואלוהים ידריך את כולם לדת האמיתית, שדרכה הדתות האלוהיות מ... [אלוהים מושלמים, ודרכם מתפוגגים הטעיה, הספק, הבלבול, המהומה והסתרת האמת, כפי שאמר אלוהים: יתברך

הוא אנשי הכתובים, בא אליכם שליחנו, והבהיר לכם הרבה ממה שהסתרתם מהכתובים והחמצתם הרבה. בא "אליכם מאת אלוהים אור וספר ברור. (15) שבאמצעותו אלוהים מנחה את ההולכים אחר רצונו לדרכי השלום ומוציא אותם מהחושך לאור, ברשותו." והוא מנחה אותם לדרך ישרה. [סורה אל-מעידה: פסוקים 15-16]

ואללה יתברך אמר: "הוא אנשי הכתובים, בא אליכם שליחנו, והבהיר לכם דברים לאחר הפסקה ברצף השליחים, פן תאמרו 'לא בא אלינו מבשר טוב או מזהיר'. אלא בא אליכם מבשר טוב ומזהיר. ואללה הוא על כל הדברים מוסמך." [סורה אל-מעידה: פסוק 19]

כדי להוסיף ליתרון: דווח בעקביות מידע היסטורי שהיהודים ציפו להופעתו של נביא בחצי האי ערב המערבי, שזמנו הגיע, והם ציפו שנביא זה יהיה אחד מהם, כלומר, אחד מבני ישראל.

אבן אסחאק סיפר, על פי סמכותם של אנשים משני השבטים הערביים הפוליתאיסטיים עוס וח'זראג' בית'ריב - לימים מדינה - את סיפור התגירותם לאסלאם. הם אמרו, "היהודים היו אנשי הספר, בעלי ידע שחסר לנו. הם היו בסכסוך ובמאבק מתמידים עם שני השבטים הללו, והם איימו עליהם - אם אי פעם יזכו ביתרון - עם נביא שזמנו יקרב, ושהם ילכו אחריו ויטבחו בהם כפי שנטבחו אנשי עד ות'מוד. שמענו זאת מהם לעתים קרובות."

ואז, כאשר אלוהים שלח את שליחו (עליו השלום והברכה), נענה לקריאתו לאל יתברך. למדנו על האיומים שהיהודים ביצעו נגדנו, ולכן מיהרנו לאמץ את האסלאם, מאמינים בו בעוד שהם לא מאמינים.

היהודים חשבו שהנביא שיופיע יהיה מקרבם - כלומר, מבני ישראל. אך כאשר הנביא מוחמד הופיע מהערבים, מצאצאי ישמעאל, ולא מבני ישראל, הם לא האמינו בו מתוך קנאה, לאחר שהאמת התבררה להם. זוהי התרסה כלפי אלוהים, כי אלוהים עושה כרצונו ובוחר, ובחירת השליחים אינה מבני האדם. אלא, על בני האדם להקשיב ולציית לאלוהים בכל אשר הוא מצווה.

אלוהים העביר את הנבואה מבני ישראל לבני ישמעאל בחוכמתו, כי בני ישראל לא האמינו בנביאים והרגו אותם, ואף ניסו להרוג את ישוע, אך אלוהים הקים אותו על עצמו. הם היו אלה שהרגו את זכריה (עליו השלום) ורפורמטורים אחרים. לכן אלוהים העביר את הנבואה מהם לבני ישמעאל, שתמכו בו והגנו על דתו עד היום הזה.

אבן אסחאק אמר: הרבנים בקרב היהודים, הנזירים בקרב הנוצרים והעתידים בקרב הערבים דיברו על בואו של שליח האל (עליו השלום) לפני שליחותו, כאשר זמנו התקרב. כאשר לרבני היהודים ולנזירים בקרב הנוצרים, הם דיברו על מה שמצאו בכתבי הקודש שלהם בנוגע לתיאורו ולאופי זמנו, ומה שסיפרו להם נביאיהם עליו.

באשר לעתידים הערבים, השדים בקרב הג'ינים הביאו זאת אליהם באמצעות האזנות סתר, שכן הכוכבים לא מנעו זאת מכך. העתידים והעתידים היו ממשיכים להזכיר כמה מענייניו, אך הערבים לא שמו לב לכך עד שאלוהים יתברך שלח אותו, והענינים שהזכירו התגשמו, והם נוכחו לדעת אותם.

אבן אסחאק סיפר על סמכותו של סלמה אבן סלמה אבן וקש, מאנשי ית'ריב - וסלמה היה אחד מחבריו של באדר - שאמר: היה לנו שכן יהודי ברובע בנו עבד אל-אשל. הוא אמר: יום אחד הוא יצא מביתו ועמד לפני הבנו עבד אל-אשל. סלמה אמר: הייתי הצעיר ביניהם באותה תקופה, לובש את גלימתי, שוכב בחצר משפחתי. היהודי דיבר על התחייה, ההתכנסות והחשבון. ועל המאזניים, גן עדן וגיהנום. הוא אמר זאת לעם שהיו פוליתאיסטים ועובדי אלילים.

הביוגרפיה הנבואית מאת אבן הישאם: בעריכת מוסטפא אל-סקא, אברהים אל-אביארי ועבד אל-חפז שלאבי. חלק ראשון. חלקים ראשון ושניים. עמוד 211, עיבוד קל.

המקור הקודם. עמוד 204

הגלימה היא סוג של בגד.

הם מאמינים שתהיה תחיית המתים לאחר המוות, לכן אמרו לו: אוי לך, פלוני! או שאתה רואה זאת כמציאות, שאנשים קמים לתחייה לאחר מותם לבית שבו יש גן עדן וגיהנום, שם הם מקבלים גמול על מעשיהם? הוא אמר: כן, על ידו אשר בו נשבעים שבועות, והוא היה רוצה שבתמורה לחלקו בגיהנום ההוא, יהיה לו התנור הגדול ביותר בבית, אותו יחממו ואז יכניסו אותו לתוכו ויאטמו אותו בבובץ, כדי שיוושע מאותו גיהנום מחר. לכן אמרו לו: אוי לך, פלוני! מה הסימן לכך? הוא אמר: נביא יישלח מסביב לארצות אלה, והוא הצביע בידו לעבר מכה ותימן. **הם אמרו: מתי תראה אותו? הוא אמר: ואז הוא הביט בי, ואני הייתי הצעיר שבהם, ואמר: אם הילד הזה יחיה מספיק זמן, הוא ישיג אותו. אמר סלמה: בשם אלוהים, לא חלפו לילה ויום לפני שאלוהים שלח את מוחמד כשליחו (עליו השלום והברכה), והוא - כלומר היהודי - עדיין חי בינינו. לכן האמנו בו, והיהודי לא האמין בו מתוך קנאה וזדון. הוא אמר: לכן אמרנו לו: אוי לך, פלוני! האם לא אתה זה שאמרת לנו עליו את מה שאמרת? הוא אמר: כן, אבל זה לא הוא**

אבן אסחאק אמר, בנוגע לסיפור התנצרותם של ת'אלאבה בן סאיח, אוסייד בן סאיח ואסד בן עובייד, מיהודי בנו קורייזה בית'ריב, שהיו איתם בתקופה שלפני האסלאם ואז הפכו למנהיגיהם באסלאם: "איש מיהודי סוריה, בשם אבן אל-חיבן, הגיע אלינו כמה שנים לפני האסלאם והתיישב בינינו. בשם אלוהים, מעולם לא ראינו אדם שלא התפלל." החמישה טובים ממנו, ולכן נשאר איתנו. בכל פעם שהגשם היה דל, היינו אומרים לו: צא, בן אל-חייבאן, ובקש לנו גשם. הוא היה אומר: לא, בשם אלוהים, עד שתתן צדקה לפני שתצא. היינו אומרים לו: כמה? הוא היה אומר: מידה של תמרים, או שתי מידות של שעורה. הוא אמר: "אז היינו מוציאים, והוא היה לוקח אותנו לפאתי שדה הלבה שלנו - שדה של סלע געשי - והוא היה מתפלל לאלוהים שיביא לנו גשם. בשם אלוהים, הוא לא היה עוזב את מקומו עד שהענן יעבור וניתן לנו גשם. הוא עשה זאת יותר מפעם אחת, לא פעמיים, לא שלוש פעמים."

הוא אמר: "אז בא אליו המוות בזמן שהיה איתנו. כשהוא ידע שהוא עומד למות, הוא אמר: 'הו יהודים, מה אתם חושבים שהוציא אותי מארץ היין והשאור - הלבנט - לארץ הסבל והרעב?'" אמרנו: אתם יודעים הכי טוב

הוא אמר: "באתי לעיר הזאת רק כדי לחכות לבואו של נביא שזמנו קרוב, ועיר הזאת היא מקום נדידתו (הוא ינדוד לעיר הזאת, ית'ריב). קיוויתי שהוא יישלח כדי שאוכל

ללכת אחריו, וזמנו הגיע עליכם. לכן אל תקדמו אחריו, יהודים, כי הוא יישלח עם שפיכות דמים ושיעבוד ילדי ונשותיהם של המתנגדים לו. אל תתנו לזה להרתיע אתכם." ממנו

כלומר, באלוהים, כי באלוהים נשבעים.

המקור הקודם, עמוד 212

כלומר, התפללו לאלוהים עבורנו שישלח לנו גשם

כלומר, כדי שתוכלו לתת צדקה לעניים לפני שתצאו להתפלל. הם היו יוצאים ליד העיר ומתפללים לאלוהים שישלח להם גשם.

כאשר שליח האל (עליו השלום והברכה) נשלח והטיל מצור על שבט בנו קוריזה היהודי, אמרו הצעירים הללו, שעדיין היו בצעירותם: "הו בנו קוריזה, בשם אלוהים, זה הנביא אשר אבן אל-היבן סיפר לך עליו!" הם אמרו: "זה לא הוא." הם אמרו: "כן, בשם אלוהים, זה הוא, בדיוק כפי שתואר." אז הם נכנעו ואימצו את האסלאם, ובכך שמרו על חייהם, עושרם ומשפחותיהם.

יהי שלום וברכת האל על כל הנביאים והשליחים

הם השיגו, כלומר, הם היו מוגנים

מקור קודם. עמודים 213-214

הנבואה הראשונה

בספר חגי (2:6-9), (מהדורת ואן דייק)

חגי אמר: "ה' צבאות אמר: 'ארעיד את השמים ואת הארץ, את הים ואת היבשה; ארעיד את כל הגויים, ואת משאלת כל הגויים אשלח. אמלא את הבית הזה כבוד', אמר ה' צבאות. 'יהי כבוד הבית האחרון הזה גדול מכבוד הראשון', אמר ה' צבאות. 'ובמקום הזה אתן שלום', אמר ה' צבאות."

פירוש ***

דבריו, "ה' צבאות", מתייחסים לאלוהים כמפקד העליון של צבאות השמיים.

דבריו, "ארעיד", מבטאים את כוחו ויכולתו של אלוהים לחולל שינויים גדולים ביקום. המילה "רעיד" כאן מתייחסת למהפך שהביאה נבואתו של מוחמד (עליו השלום), שביאתו שינתה אנשים מפוליתאיזם ועבודת אלילים למונותאיזם ולעבודת האל האחד.

אמרתו, "השמים והארץ, הים והיבשה", מסמלת את היקום וכל אשר בו.

אמרתו, "כל העמים", מתייחסת לכל העמים.

האמירה שלו, "תשוקת כל העמים", היא ביטוי המתייחס לאדם בעל ערך עצום ואהוב על כל העמים. לא היה נביא או שליח על פני האדמה הזו גדול ממוחמד (עליו השלום והברכה), **כי כל מי שהכיר את חייו לאורך ההיסטוריה, הבין את אמת דתו, ובעל שכל והבנה בריאים**, יאהב אותו וילך בעקבות אמונתו ללא היסוס, בין אם היה יהודי, נוצרי או פגאני.

האמירה שלו, "כל העמים", מצביעה על כך שהמסר שלו הוא אוניברסלי, לכל האנושות, כפי שאלוהים אמר לו בקוראן: {ולא שלחנו אותך אלא כרחם לכל האנושות, נושא בשורה ומזהיר} (סורה סבא: 28)

זה שונה מהמסר של ישוע, משה, זכריה, יוחנן, יעקב ויצחק. אלוהים שלח אותם לבני ישראל בפרט, ולא לכל גויי הארץ. בבשורה על **פי מתי (15:24)**, **אמר ישוע: "נשלחתי רק אל הצאן האובדות מבית ישראל"**.

כל מי שיבחן את מצבם של אנשים ברחבי העולם יגלה שני דברים: ראשית, שהאסלאם נפוץ בכל פינה בעולם, ושנית, שהאסלאם היא הדת הצומחת ביותר, במיוחד לאחר הופעת התקשורת והתקשורת החברתית.

ההצהרה שלו, "אמלא את הבית הזה בתפארת", מתייחסת לשחרור מחדש של ירושלים. ה"בית" כאן הוא ירושלים, וזה קרה בתקופת שלטונו של הח'ליף עומר בן אל-ח'טאב (יהי רצון שאלוהים ירצה אותו) לאחר מותו של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה).

ההצהרה שלו, "תפארת הבית האחרון הזה תהיה גדולה מתפארת הראשון", מתייחסת לשני בתים: ירושלים והכעבה במכה. תפארתה ומעמדה של הכעבה אכן גדלו מזה של ירושלים, ואנשים עולים אליה לרגל מאז ימי הנביא (עליו השלום והברכה) ואף לפני כן. היא הפכה לסמל של האסלאם ושל הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה).

הצהרתו, "ובמקום הזה יינתן שלום", מתייחסת לברית הביטחון שנכרתה בירושלים, אותה העניק עומר בן אל-ח'טאב לאנשי ירושלים כאשר כבש אותה. לפיכך, הנבואה עוסקת בהענקת שלום, וזה אכן התגשם. לסיכום, פירוש

פסוק זה הוא נבואה על אירוע גדול וטרנספורמציה משמעותית בעולם, וכי אירוע זה קשור לבואו של "תשוקת כל העמים".

נבואה זו מהברית הישנה מדברת על מוחמד, שכן הוא השליח היחיד לכל העמים. הנביא חגי העביר אותה כמסר מאלוהים לבני ישראל, והרגיע אותם לאחר שובם משבי **בבל לירושלים**. הוא אמר להם: **"אל תיראו, כי כה אמר ה' צבאות, הוא אלוהים: 'ארעיד את השמים ואת הארץ, את הים ואת היבשה, ואת חשק כל הגויים אשלח. ואמלא את ההיכל הזה - את ההיכל שבירושלים - כבוד, ותשוב לו כבודו, והוא ישיג כבוד והדר גדול יותר מבעבר. זה יקרה לאחר כינון השלום', שאכן התקיים, כאשר אנשים מכל רחבי העולם נוהרים אליו כעת להתפלל**

יש לציין כי נבואה זו אינה מתייחסת למשיח, משום שהמשיח הוא שליח לבני ישראל בלבד, ולא לכל הגויים כפי שנאמר בנבואה ובבשורה טובה זו.

למידע נוסף; בשורה טובה זו קשורה **לבשורה הטובה הכלולה בישעיהו (60)**, והיא תידון בבשורה טובה *** מספר (21).

הנבואה השנייה

בספר בראשית (מט:י) (מהדורת ואן דייק), יש נבואה על הנביא האחרון מוחמד (עליו השלום וברכה), שבה דיבר הנביא יעקב אל בניו לפני מותו באומרו: "לא יסור שבט מיהודה ומטה שליט מבין רגליו עד בוא שילה; וללו יהיה "צייתן העמים".

פירוש ***:

ההצהרה שלו, "לא יסור שבט מיהודה ומטה שליט מבין רגליו עד בוא שילה", פירושה שהסמכות לשלוט ולחוקק לא תסור מצאצאי יהודה. יהודה היא **אחד מבניו של יעקב, והשם פירושו "השמח בו", והשרביט מסמל את כוח החקיקה**.

ההצהרה שלו, "מבין רגליו", פירושה מצאצאי יהודה וצאצאיו, כך שהחוקים ימשיכו לעבור דרך צאצאיו, בני ישראל.

הצהרתו, "עד שיבוא שילה", מתייחסת למילה העברית "שילה", שמשמעותה "בעל הסמכות" וגם "מביא השלום". הצהרתו, "ולו תהיה ציות הגויים", ידועה מבחינה היסטורית כמשמעותה שאף אומה לא נכנעה מעולם לנביא מלבד מוחמד. אומות מסין במזרח ועד האוקיינוס **האטלנטי במערב, מהודו בדרום ועד צפון טורקיה בצפון, נכנעו לו משום** שהמסר שלו היה אוניברסלי, לכל האנשים, בניגוד למסרים של נביאים אחרים, כמו ישוע, שאלוהים שלח במיוחד לבני ישראל. בבשורה על פי מתי (15:24), אמר ישוע, "לא נשלחתי אלא אל הצאן". האובדות מבית ישראל.

לכן, ה"שילה" המוזכרת בנבואה זו מתייחסת למוחמד, עליו השלום וברכה, חותם הנביאים והשליחים. תמצית המשמעות היא שחוק בני ישראל עבר בירושה לצאצאי (יהודה) כמו בנבואה הקודמת, עד שהנבואה הועברה מצאצאי בני יעקב (בני ישראל) לצאצאי בני ישמעאל. ואין נביא בין צאצאי ישמעאל מלבד מוחמד בן עבדאללה. לכן **החוק השתנה מחוקי יהודה (התורה) לחוקי האסלאם, כך שפרקטיקה של חוק יהודה בטל בגלל העברת הנבואה.**

הנבואה השלישית

בספר ירמיהו (א':ד'), (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא ירמיהו:

"ויהי דבר ה' אלי לאמר: "בטרם יצרתיו בבטן ידעתיו, בטרם לידתך הקדשתיך, שמיתיך לנביא לגויים 4

פירוש: פסוק זה נאמר על ידי ה' דרך הנביא ירמיהו. משמעות הדבר היא שאלוהים בחר נביא לכל הגויים, *** ואין נביא לכל הגויים מלבד מוחמד (עליו השלום והברכה). הנביאים שבאו לפניו נשלחו במיוחד לעמם; אלוהים לא שלח נביא לפניו לכל הגויים.

פסוק זה מצביע על כך שאלוהים, בחוכמתו האינסופית, גזר שמוחמד יהיה נביא עוד ברחם אמו. זה עולה בקנה אחד עם הצהרתו (עליו השלום והברכה): "אני החזון שראתה אמי בילדתי; אור זרח ממנה, והאיר את ארמונות סוריה."

הצהרתו, "בטרם נולדת הקדשתי אותך", פירושה שגזרתי וקבעתי שתהיה נביא.

הצהרתו, "שמתי אותך לנביא לכל העמים", פירושה שאלוהים בחר בו להיות נביא לכל העמים, לא רק אחד. זו הסיבה שאנו רואים אנשים נכנסים לאסלאם מכל רחבי העולם.

העובדה שאלוהים דיבר על נביא זה (מוחמד) דרך הנביא ירמיהו משמשת כתזכורת למה

שמוזכר בסורת אל-עמרן, שם אלוהים כרת ברית עם כל הנביאים - כולל ירמיהו - שאם הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) יופיע, הם יאמינו בו. הוא נשבע מהם שבועה חגיגית על כך, והם אמרו, "אנו מכירים בכך". אמר אלוהים יתברך: "וכאשר כרת אלוהים את ברית הנביאים, [ואמר], 'כל אשר אתן לכם מן הכתובים והחוכמה, ואז יבוא אליכם שליח המאשר את אשר איתכם, עליכם להאמין בו ולתמוך בו.' הוא אמר, 'האם הכרתם וקיבלתם על עצמכם את בריתי?' הם אמרו, 'אנו מכירים בה, ומעידים כי אנו מוסלמים [הנכנעים לאלוהים]' (סורה אל-עמרן: 81)

הבשורה הרביעית

בתהילים עב:ב-יט (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא שלמה:

ישפוט את עמך בצדק, ואת ענייך במשפט. הרים יביאו שלום לעם, וגבעות בצדק. ישפוט את עניי העם; יושיע " בני אביון, וימחץ עושק. יראו אותך כל דור ודור. ירד כמטר על עש, וכמגשרים ירדו על הארץ. בימיו יאירו צדיקים, ושלום רב, עד לא יהיה עוד הירח. ימלוך מים עד ים, ומנהר עד קצה הארץ.

לפניו יכרעו אנשי מדבר, ואבק ילקקו אויביו. מלכי תרשיש ואיים ישלחו מנחה, מלכי שבא וסבא יביאו מתנות. כל מלכים ישתחוו לו, כל הגויים יעבדו אותו, כי **יושיע עניים צועקים, ואביונים שאין להם עזרה.** " **הוא מרחם על העניים והנזקקים, ומציל נפשות עניים מדיכוי וגזל; הוא גואל את חייהם. הוא מוקיר את דמם לפניו. הוא נותן להם זהב משבא ומתפלל עליהם תמיד;** הוא יברך אותם כל היום. יהיה קומץ חיטה בארץ, על ראשי ההרים; פריה יתנדנד כלבנון, וכעשב הארץ יפרחו. שמו יהיה לנצח; עד השמש יגיע שמו; וכל גויי הארץ יתברכו בו.

ברוך ה' אלהים, אלוהי ישראל, אשר לבדו עושה נפלאות. ברוך שמו כבוד לנצח, ותמלא כל הארץ כבודו. **אמן ואמן.** *** פירוש:

נבואה זו מנבאת את בוא הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), שכן היא מתייחסת לנביא אשר ימשול בצדק וביושר, ייתן צדק לעניים, יציל את הנזקקים וירתיע את המדכאים. דבר זה התגשם בתקופת הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) ובתקופת הח'ליפים הנכונים שאחריו. גם כיום, למדינות הנשלטות על ידי האסלאם יש את שיעורי הפשיעה הנמוכים ביותר.

ההצהרה שלו, "ההרים יביאו שלום לעם, והגבעות צדק", פירושה ששלום ושלווה ישררו ברחבי הארץ, ויכללו גם "הרים וגם גבעות. המילה "גבעות" כאן מתייחסת לרבים של "גבעה

ההצהרה שלו, "יפחדו מכם כל עוד השמש זורחת", פירושה שאויביו יפחדו להתעמת איתו ומהתפשטות דתו, שכן כאשר האסלאם ישתרש בארץ, מערכות אנושיות אחרות יעלמו.

הצהרתו, "לפני הירח, דור אחר דור", מסמלת את ההמשכיות הנצחית של דת זו, שהיא לא תדעך כל עוד הירח קיים, כלומר כל עוד ימים ושנים קיימים. ביטוי זה מציין קביעות ויציבות.

הצהרתו, "מדור לדור", משמעה מדור לדור.

בשורה משמחת זו משווה את שליחותו של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) לגשם היורד על עשב גזום. העשב הוא מה שהחקלאי גזם מהצמחייה; הוא מנותק מהאדמה וזקוק למים כדי לגדול. הגשם היורד עליו נחשב לחבל הצלה עבור הצמח עצמו לפני שהוא נובל ומת.

הצהרתו, "בימיו, יאיר האמת, ושלום ישתפר". ביטוי זה מסמל שבמהלך ימיו של נביא אמת זה, שלום ישתפר. כאן, שלום מתייחס לשני דברים: הברכה "שלום עליכם וחסדי אלוהים **וברכותיו**", **אותה עודד הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) את המוסלמים להציע זה לזה, והשלום שהוא פרי הביטחון במולדתם**.

ההצהרה שלו, "עד שהירח דערך", רומזת לעידן חדש שאליו תיכנס כל האנושות, המאופיין בשלום ושלווה עקב מיגור הפוליתאיזם והבנת המונותאיזם. בתקופה זו יראו מספר רב של אנשים מאמצים את האסלאם, והאהבה תשגשג ביניהם כשהם יהפכו לקהילה אחת, אפילו על פני מרחקים עצומים, קשורים יחד בקשר האמונה. בקיצור, מספר המאמינים יגדל וירבה, והאסלאם יתפשט בכל מקום עד קץ הזמן, המסומל על ידי דעיכת הירח. ההצהרה שלו, "הוא ימשול מים עד ים, ומנהר עד קצה הארץ", פירושה שהנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) ימשול מקצה הים ועד קצה הארץ, וכל העמים ייכנעו לו. זה מה שקרה מבחינה היסטורית, כפי שצוין בנבואות הקודמות. זה מסמל שהמסר שלו הוא אוניברסלי ומקיף, ושהעם יקבל אותו בקלות.

ההצהרה שלו, "לפניו יכרעו אנשי המדבר, ואויביו ילקקו עפר. מלכי תרשיש והאיים ישלחו מנחה; מלכי שבא וסבא יביאו מתנות. כל מלכים ישתחוו לפניו; כל העמים יעבדו אותו", פירושה שהוא יכבוש כמה ממלכות. זה אכן קרה. פרס ורומא נפלו בתקופת שלטונו של הח'ליף עומר בן אל-ח'טאב (יהי רצון שאלוהים ירצה בו), באיראן, בלבנט ובמצרים. לאחר עומר, האסלאם התפשט ברחבי אפריקה ונכנס לאירופה במערב, והוא התפשט גם מזרחה עד שהגיע לסין ולאנדלוזיה. ההצהרה שלו, "מלכי תרשיש ואלג'יריה", מתייחסת לתרשיש, עיר בלבנט, אם כי יש האומרים שהיא בלבנון. ההקדמה היא הקדמה לספרים ומכתבים. אלג'יריה מתייחסת למדינה כולה.

הצהרתו, "מלכי שבא וסבא יעניקו מתנה", מתייחסת לשבא, עיר שמיקומה ידוע רק לאלוהים, ולסבא, ממלכה בדרום ערב הממוקמת בתימן.

הצהרתו, "הוא יגאל את חייהם. הוא יטפח את דמם בעיניו. הוא יחיה ויתן להם זהב משבא", פירושה שהוא ייתן בנדיבות לעניים ויהיה להם נדיב. הנביא מוחמד (עליו השלום) הוציא בשפע, כמו מי שאינו חושש מעוני. הוא היה נדיב, ונדיבותו הייתה גדולה ביותר במהלך הרמדאן.

הצהרתו, "ויתפלל עליו תמיד. כל היום יברך אותו... שמו יהיה לנצח. שמו יהיה כל עוד תזרח השמש, והם יתברכו על ידו", פירושה שאנשים מהללים את הנביא מוחמד (עליו השלום), מודים לו על קריאתו לטוב ומכירים בסגולותיו. חלק מהכבוד שלו הוא שכל המוסלמים מכבדים אותו בביטוי "עליו שלום וברכה", המסמל תפילה למעמדו המורם ולשמירה על דתו.

ההצהרה שלו, "כל גויי הארץ יקראוהו ברוך", פירושה שכולם יאמרו עליו "ברוך הוא", שהיא ביטוי של שבח, וזה אכן מה שיקרה.

האמרה שלו, "יהיה קומץ חיטה בארץ, על ראשי ההרים; פריה יתנדנד כפרי הלבנון, ופרחו בעיר כעשב הארץ", פסוק זה מבטא את פריחתה וברכתה של הארץ בתקופתו של נביא זה ואת המסר הגדול שהביא, אשר ימלא את הארץ בצדק וברחמים. ערים ישגשגו ויגדלו כעשב, כי עם ביטחון בא שגשוג, ועם פחד באים מהומה וקושי.

האמרה שלו, "יהיה קומץ חיטה בארץ, על ראשי ההרים", היא ביטוי לשפע התבואה והברכות שימלאו את הארצות. עד ההרים הגבוהים ביותר. ההשוואה כאן היא ללבנון, הידועה בירוק הריה.

הבשורה מסתיימת בתפילה שכל הארץ תתמלא בתפארת האל יתברך, אשר לבדו ראוי לכך.

הנבואה החמישית

בספר דברים (ל"ג:1-2), (מהדורת ואן דייק), כתוב שמשה אמר: "ויבא ה' מסיני, ויזר עליהם משעיר; יאיר מהר
"פארן; בא עם רבבות קדושים, ותורה לזהטת לימינו

פירוש ***

נבואה זו מקיפה את שלוש הנבואות: נבואת משה, ישוע ומוחמד (עליהם שלום וברכה)

ביאת האל מסיני מתייחסת למקום בו ירדה התגלות על הנביא משה (עליו שלום)

זרחתו משעיר מתייחסת למקום שליחותו של הנביא ישוע (עליו שלום) והבאת הבשורה. שעיר הוא שם של הר
בארץ ישראל.

באשר לאמירתו "זרח מהר פארן", הכוונה היא להרי מכה, אשר זרחו באור נבואתו של מוחמד (חותם הנביאים
והשליחים) ובגילוי הקוראן הקדוש שם.

הרי פארן הם הרי מכה, על פי הברית הישנה והחדשה. פארן היא מילה עברית, שמאוחר יותר עברה ערבית, והיא
אחד משמותיה של מכה. זוהי הארץ בה חי ישמעאל, כפי שמוזכר בבראשית (פרק כא:כא): "וַיְהִי מִיָּלַל בְּקִשּׁוֹת
"וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר פָּאָרן".

הביטוי "וַיֵּא מְרַב קְדוּשִׁים" מתייחס לבואו של מוחמד מפארן, מלווה בהמוני קדושים. "רבים" פירושו אלפים או
קבוצות, ובתנ"ך הוא משמש לציון מספר רב של חסידים.

קדוש" מתייחס לקדושים, הטהורים, שהם חבריו של מוחמד (עליו השלום). זו הסיבה שגבריאל מתואר כרוח "
הקודש.

טקסט זה מכיל נבואה ברורה של שלושת הנביאים: משה, ישוע ומוחמד (עליהם השלום). נבואה זו מנבאת את
בואו של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), מלווה באלפי חבריו הטהורים אשר יפיצו את אור החוק האסלאמי,
"כפי שמצוין במשפט "ומימינו אש תורתם

ראוי לציין כי הקוראן מאשר את הבשורה המשמחת הזו בדברי אלוהים יתברך: "על ידי התאנה והזית, ועל הר סיני, ועל העיר הבטוחה הזו" (סורת אל-תין: 3-1). כאן, אלוהים מזכיר את המקומות מהם יצאו שלושת הנביאים הללו. אמירתו, "על ידי התאנה והזית", מתייחסת למקום מוצאם ואדמתם, שהיא הארץ הקדושה שבה הופיע ישוע (עליו השלום) (פלסטין).

אמירתו, "ועל הר סיני", מתייחסת להר **שבו דיבר אלוהים אל משה (עליו השלום), וזה המקום שבו החלה נבואתו**.

אמירתו, "ועליו השלום" מתייחסת למכה, נקודת ההתחלה של נבואתו של מוחמד (עליו השלום).

הנבואה השישית

בספר תהילים (מה:א-יז) (מהדורת ואן דייק), כתוב שהנביא דוד דיבר את הנבואה הזו:

1. לבי שופע מחשבה טובה; אדבר חזרי למלך; לשוני עט סופר מומחה.

2. יפה אתה מבני אדם; חן נשפך על שפתיך; לכן ברכך אלוהים לנצח.

3. חגור חרבך על ירך, גיבור, בתפארתך ובהדר.

4. ...בתפארתך, צאו; רכבו, למען צדק, ענווה וצדקה.

5. חיציק חדים בלב אויבי המלך; גויים יפלו תחתך.

6. כסאך, אלוהים, לעולם ועד; שבט צדק הוא שבט מלכותך.

7. אהבת צדק ושנאת רשע; לכן משח אותך אלוהים אלוהיך בשמן שמחה יותר מחברך.

14. היא תבוא אל המלך בבגדים רקומים; חבריה ילכו אחריה, יוצגו בפניך.

15. הם יבואו בשמחה ובשמחה; הם יבואו אל ארמון המלך.

16. תחת אבותיך יהיו בניך; אתה תשים אותם לשליטים על כל הארץ.

17. אזכיר את שמך בכל דור ודור; לכן יהללו אותך עמים לנצח נצחים.

פירוש: תכונות אלה מתייחסות לנביא מוחמד (עליו השלום), וזו ההוכחה ***

ראשית: הטקסט מכיל תיאורים של הנביא מוחמד (עליו השלום), כלומר, יופיו שאין שני לו, כפי שאמר: "אתה יפה יותר מכל אדם אחר".

יופי זה מוזכר בספרים שתיעדו את תכונותיו ותכונותיו.

שנית: הצהרתו, "חסד נשפך על שפתיך", מתייחסת לרהיטות ולאופיו המופלא של הקוראן.

שלישית: בפסוקה (2), הוא אמר, "לכן ברכך אלוהים לנצח", כלומר, המסר שלו הוא נצחי ובלתי משתנה, ואכן הוא נשמר כפי שהוא.

"זו משמעות הצהרתו בפסוקה (6): "כסאך אלוהים לעולם ועד".

ואז אמר: 3: חגור חרבך על ירך, גיבור, בתפארתך ובהדרך.

בתפארתך, צאו; רכבו. למען צדק, שלום וצדקה, ימינך תראה לך מעשים נוראיים: 4:

חיצוץ המחודדים ינקבו את לבבות אויבי המלך; גויים יפלו תחתיו: 5:

פרשנות: הנביא מוחמד (עליו השלום) היה איש חרב שבעזרתו ניצח את אויביו אשר עמדו כמכשולים *** למאמציו להפיץ את מסר האסלאם ולכונן אמת וצדק, החל מהשבטים הערביים, ולאחר מכן הכוחות הרומיים. בתקופת החליפות של אבו בכר אל-סידיק ולאחר מכן עומר בן אל-ח'טאב, הרומאים והפרסים הובסו.

תיאור זה המוזכר בנבואה חל רק על הנביא מוחמד (עליו השלום). ישוע (עליו השלום) **לא נשא חרב, וגם לא ניצח את אויביו, וגם לא כיוון את חיציו אל ליבם כדי להפיץ את הקריאה לאמת. במקום זאת, הוא שאף להפיץ את המסר בלשונו בלבד.** כאשר ביקשו להורגו, אלוהים הרים אותו השמימה, מכובד ומרומם. יתר על כן, הוא לא היה מלך בקרב עמו.

הצהרתו בפסקה 6, "שרביט צדק הוא שרביט מלכותך", פירושה שממלכתו (המיוצגת על ידי השרביט) מבוססת על צדק ומשפט, לא על דיכוי ועריצות. זה אכן המצב, כפי שתועד בטקסטים ביוגרפיים והיסטוריים.

לידיעתך; אלוהים אדירים אמר לנביאו מוחמד (עליו השלום) בקוראן: "ולא קראת לפניו שום כתוב, וגם לא כתבת ביד ימין. אחרת, למזיפים הייתה סיבה לפקפק. אלא, מדובר בפסוקים ברורים [השמורים] בליבם של אלו שקיבלו ידע. ואין מכחישים את פסוקינו מלבד העושים עוול." (קוראן כ"ד:). משמעות הפסוק הנכבד הזה היא: הו שליח, לא קראת שום ספר לפני כן, וגם לא כתבת אותיות ביד ימין לפני שהקוראן נגלה לך. אלא, הפכנו אותך לא יודע לקרוא ולא לכתוב. החוכמה מאחורי זה היא שאם היית מסוגל לקרוא או לכתוב, אנשים היו אומרים: "אתה מחבר את הספר הזה (כלומר, את הקוראן)", או "קראת כתבים קודמים, העתקת מהם ויצרת את הקוראן הזה". אך מאחר שעשינו אתכם לא כתובים ולא קרוא, ושמעו מכם את הקוראן הזה, בידיעה שאף בן אנוש לא יוכל ליצור דבר כזה, אפילו לא פסוק אחד, ושהוא שונה מדיבור אנושי, הספק הזה הוסר מהם. ידעו שאין ברירה אלא להכיר בכך שזוהי התגלות מאלוהים. לכן, המאמינים האמינו בנביאתכם, ואלה שהיהירים דחו אותה. הוא הפך להיות יחיד.

אהבת צדק ושנאת רשע; לכן משח אותך אלוהים אלוהיך בשמן שמחה יותר מחברך. 7.

פירוש הביטוי הזה הוא שהנביא מוחמד (עליו השלום) אהב את הטוב ו**שנא את הרע, כמו כל הנביאים שבאו לפניו. עם זאת, אלוהים העדיף אותו על פניהם בכך שהפך את המסר שלו לאוניברסלי**, עבור כל האנשים עד יום התחייה, כדבריו: "אלוהים אלוהיך משח אותך בשמן שמחה יותר מחברך". חבריו הם אחיו, הנביאים שקדמו לו.

בנות מלכים הן בין בנות המלכים המועדפות עליך. המלכה מוצבת לימין בזהב שופע. 9 ***

הפירוש של הביטוי הזה הוא שהנביא מוחמד (עליו השלום) נישא לספיה בת חוויי בן אח'טאב, אישה יהודייה ומנהיגת עמו.

הוא קיבל גם את מריה בת שמון אל-קיבטיה כמתנה מאל-מוקאוקיס, הפטריארך של כנסיית אלכסנדריה, אותו מינה הראקליוס, הקיסר הביזנטי, למושל מצרים.

שהרבאנו בינת יזדגרד (מלך פרס) הייתה אשתו של בנו אל-חוסייין (יהי רצון אלוהים עליו), בן בתו פאטימה (יהי רצון אלוהים עליה). יתר על כן, גויים ייכנעו לו וייכנסו לדתו בשמחה ובשמחה, וזו משמעות דבריו: "בבגדים רקומים יבואו אל המלך. אחריהם יבואו לפניך נערות, חברותיהן. הן יבואו בשמחה ובשמחה."

ואז אמר: "הם ייכנסו לארמון המלך", כלומר אנשים ייכנסו לדתו, ועמו יזכה לכבוד לאחר ההשפלה שסבלו לפני שליחותו.

ואז אמר: "במקום אבותיכם יהיו בניכם", כך אלוהים יחליף את שלטון אבותיו, שהיו אדוני מכה, בשלטון בניו, חסידיו, אשר יהפכו לשליטי הארץ, כפי שיפורט בהמשך.

ואז אמר: "אתה תכונן אותם כמנהיגים בכל רחבי הארץ", כלומר הם יהיו אדוני העולם. אכן כך הדבר, שכן חבריו של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) שלטו על אומות, וכך גם הח'ליפים שירשנו אותם, עד שהמדינה האסלאמית השתרעה מסין במזרח ועד אנדלוסיה במערב, ומטורקיה בצפון ועד הודו בדרום. רק ממלכה קטנה שנשלטה על ידי הרומאים, שהיא חלק מאירופה, נותרה.

ואמרתו "אזכיר את שמך בכל דור ודור", משמעה דור אחר דור.

אז אמר, "על כן יהללו אותך גויים לנצח נצחים." וזה אכן המצב, כי הוא אחמד, מוחמד ומחמוד. שמו הראוי לשבח **נגזר לנצח נצחים, והספרים שנכתבו על חייו פה אחד בשבחייהם, בנוסף למה שנכתב על ידי הוגים לא מוסלמים, מזרחנים, פילוסופים והיסטוריונים ישרי דעות.**

יתרה מכך, מוסלמים זוכרים אותו ללא הרף בכל פעם שהם זוכרים את אלוהים, בכל עת ובכל מקום, באוויר, ביבשה ובים, משום שהם מכריזים ללא הרף, "אני מעיד שאין אלוהים מלבדי אלוהים, ואני מעיד שמוחמד הוא שליח האלוהים", בקריאה לתפילה, במהלך התפילה עצמה ובמצבים אחרים.

הנבואה השביעית

בספר דברים (לב:יט-כא) (מהדורת ואן דייק), מסופר כי אמר ה' על היהודים, כפי שסופר על ידי הנביא משה (עליו השלום): "וירא ה' ויתעזע בבניו ובבנותיו, ויאמר: 'אסתיר פני מהם ואראה מה צופן להם. דור מעוות הם, ילדים אשר אין בהם אמונה. הם קינאו אותי במה שאינו אלוהים; הם כעסו אותי באילייהם השווא. לכן אקענם קינא במה שאינו עם; אקענם בגוי נבל.' *** פירוש:

טקסט זה מראה שאלוהים כעס על בני ישראל משום שלא צייתו לו, הפרו את בריתם עמו, והכעיסו אותו. לכן, אלוהים איים להחליף אותם בעם אחר, עם נבל שהיה בחושך של תעתוע ובורות, עובד אלילים ופסלים. אלה היו הערבים, כפי שתואר אותם אלוהים יתברך: {ואכן, לפני כן הייתם בין התועים} (קוראן 2:198). **לאחר מכן שלח אלוהים את הנביא מוחמד מצאצאיו של ישמעאל, והערבים הללו הלכו אחריו, סגדו לאלוהים לבדו ונטשו את עבודת האלילים.** הם הפכו לגוי גדול, ובכך מילאו את העברת הנבואה המוזכרת בפסוק. הערבים נשאו אז את האור שהביא ללא-ערבים, משום שהמסר של הנביא מוחמד (עליו השלום) הוא אוניברסלי לכל האנשים.

בקיצור, הנבואה עברה מבני ישראל לצאצאי ישמעאל, ומאשרת את הפסוק השני: {לכן אני אומר לכם כי מלכות האלוהים תילקח מכם ותינתן לעם אשר ייתן את פירותיה.} (מתי 21:43)

מלכות האלוהים היא הנבואה שנתן אלוהים לנביא מוחמד (עליו השלום)

ידוע כי עמו של הנביא מוחמד (עליו השלום) הוא העמה היחידה המאמינה באחדות האל, סוגדת לו, מצייתת לו ומקיימת את טקסיו.

עם המעבר הזה לנבואה, התגשם כעסו של אלוהים כלפי בני ישראל, כפי שנובא בנבואה, משום שלא היו ראויים לכך. הם היו רוצחי הנביאים, והם אלה שעיוותו את התורה והבשורה, והם ממשיכים לעוות אותן.

חכמי בני ישראל מתוארים במקומות רבים בברית הישנה ובברית החדשה כעיוורים, צאצאי צפעונים, צאצאי עושי רשע, ופושעי רשעות ורוצחי נביאים. דבר זה הוביל לעיוותים ושינויים בדתם של הנביאים משה וישוע, שהיקפם ידוע רק לאלוהים.

סוגיית העיוות וההסתרה בקרב בני ישראל

ספרי היהודים והנוצרים עצמם מצהירים כי עוותו על ידי חכמי בני ישראל. כיצד ניתן אם כן לכנותם כתבי הקודש?

כתבי הקודש הם הספר האלוהי, שנשמר מתוספת או השמטה. אם שונו או הושמטו, הרי שהם נחשבים אנושיים ומעוותים, לא קדושים.

הברית הישנה מכילה פסוקים רבים הנוזפים בבני ישראל על עיוות כתבי הקודש שהיו בידי משה (עליו השלום).

בספר ירמיהו (לו, כג), ירמיהו פונה לבני ישראל באומרו: "...כי עיוותם את דברי אלוהים חיים ה' צבאות • אלוהינו". • ובו נאמר על לשון ה' ב-(ח', ח'-ט'): (איך תאמרו חכמים ותורת ה' עמנו? עט שקר סופרים הפך אותו לשקר.

(?החכמים יתביישו ויפחדו וייקחו. הנה, זנחו דבר ה', איזו חכמה יש להם

9:40) ראה יוחנן

(23:33) ראה מתי

(94:4) ראה תהילים

(14:20) ראה ישעיהו

(23:37), (ראה מלכים א' (19:10), מתי (23:31)

מציאותם של בני ישראל בתנ"ך

בני ישראל נידונו בתנ"ך. בספר יחזקאל, אמר לו ה': "אני שולח אותך אל בני ישראל, אל עם סורר אשר מרדו בי. הם ואבותיהם מרעו בי עד היום הזה. אני שולח אותך אל עם קשה פנים וחוסר אונים."

הם תוארו גם בספר ישעיהו במונחים הגרועים והמשפילים ביותר. הוא תיאר אותם כסוררים, גוי חוטא, עם *** עמוס עוולה, צאצאים רעים וילדים מושחתים אשר חזרו על עקביהם.

בספר החמישיים ממגילות ים המלח, פנה ה' למשה בנוגע לבני ישראל באומרו: "ישכחו את כל תורי ואת כל ***"מצוותי ואת כל משפטיי

חכמי בני ישראל מתוארים במקומות רבים הן בתנ"ך והן בתנ"ך כעיוורים, צאצאי עוולה, עושי רעה, רוצחי ** נביאים וקטני אמונה. הדבר הוביל לעיוותים ושינויים בדתם של הנביאים משה וישוע, אשר היקפה ידוע רק לאלוהים.

בקיצור, עם זה לא היה פתוח למסרים האלוהיים, והאחד, האל הכל יכול, קבע כי אינם ראויים לשאת את נטל המסר של ה', שכן הם השמידו באופן פעיל את הנבואות באמצעות עיוות כתבי הקודש, הריגת נביאים **ורדיפתם של רפורמטורים. לכן, הנבואה הועברה מהם לאומה אחרת שתעבוד את אלוהים, תפעל לפי תורתו ותכבד אותו בכבוד רב.**

(2:3-4) יחזקאל

(1:1-6) ישעיהו

(9:40) ראה יוחנן

(94:4) ראה תהילים

(14:20) ראה ישעיהו

(19:10) 'ראה מלכים א

(16:8) ראה מתי

מדהים שהנוצרים רואים ביהודים את יסוד אמונתם, שכן היהודים קדמו להם. הם ביססו את דתם על טעויות היהודים, התעלמו או היו בורים לגודל סטייתם, וחיקו אותם ללא בדיקה.

מציאותם של בני ישראל בברית החדשה ***

ישוע תיאר את בני ישראל באומרו: "הם מסתכלים אך אינם רואים; הם שומעים אך אינם מבינים; הם לא שומעים ולא מבינים. בהם מתקיימת נבואת ישעיהו: 'תמיד תשמעו אך לעולם לא תבינו; תמיד תראו אך לעולם לא תבחינו'. כי לב העם הזה נהיה קשה; הם אטמו את אוזניהם ועצמו את עיניהם, למען לא יוכלו לראות בעיניהם, לשמוע באוזניהם, להבין בלבם ולחזור..."

כאשר באו כמה פרושים וסופרים אל ישוע מירושלים, הם שאלו אותו: "מדוע תלמידך חולקים עליך?" *** מסורות הקדמונים

ישוע ענה להם: מדוע אתם עוברים על מצוות אלוהים למען מסורתכם

הפרתם את דבר אלוהים למען המסורת שלכם...

צבועים! ישעיהו צדק בנבואתו עליכם כשאמר

העם הזה מכבד אותי בשפתיו, וליבם רחוק ממני"

"לשווא הם עובדים אותי; תורות אנושיות הן מה שהם מלמדים

כאשר ישו בא, הוא הכריז בירושלים, כפי שמתועד במתי (י"ג:36) ***

...אוי לכם, סופרים! והפרושים הצבועים"

זוהי אמירה ברורה של ישו בנוגע להעברת הנבואה מבני ישראל לעם אחר.

מתי (י"ג: 14-16)

אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! כי אתם הולכים בים וביבשה כדי להמיר אחד, וכאשר הוא מתגייר, אתם ראוים אותו לגיהנום כפליים מכם.

הו טיפשים עיוורים! אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! כי אתם משלמים מעשר מנטה, שמיר וכמון, אך הזנחתם את הדברים החשובים יותר בתורה: צדק, חסד ונאמנות. את אלה הייתם צריכים לשמור, מבלי להזניח את האחרים.

הו מורי דרך עיוורים! אתם מסננים את היתוש ובוולעים את הגמל! אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! כי אתם מנקים את החלק החיצוני של הכוס והקערה, אך מבפנים הם מלאים בפרי חמדנות ותאוות בצע.

הו פרושי עיוור! נקו תחילה את פנים הכוס, כדי שגם החלק החיצוני יהיה נקי.

הו לכם, סופרים ופרושים, צבועים! כי אתם כמו קברים מסוידים, אשר נראים יפים מבחוץ, אך מבפנים מלאים עצמות מתים וכל טומאה. כמו כן, מבחוץ אתם נראים צדיקים לאחרים, אך מבפנים אתם מלאים צביעות וחוסר חוק.

אוי לכם, סופרים ופרושים, צבועים! כי אתם בונים קברי נביאים ומקשטים את היכלות הצדיקים, ואתם אומרים: "אילו היינו חיים בימי אבותינו, לא היינו חולקים בדם הנביאים."

לכן אתם מעידים על עצמכם שאתם בני אלה שרצחו את הנביאים.

מלאו לכן את מידת אבותיכם! צפעוניהם! איך תוכלו להימלט מעונש הגיהנום?

לכן אשלח לכם נביאים, חכמים וסופרים. חלק מהם תהרגו ותצלבו; אחרים תלקו בבתי הכנסת שלכם, ותרדפו אותם מעיר לעיר, עד שייפול עליכם כל דם הצדיקים שנשפך על פני האדמה, מדם הבל הצדיק ועד דם זכריה בן ברקיהו, אשר הרגתם בין המקדש למזבח. אמן אני אומר לכם, כל אלה יקרו לדור הזה.

ירושלים, ירושלים, את הורגת את הנביאים וסוקלת את הנשלחים אליך! כמה פעמים חפצתי לאסוף את בניך, ואתה לא רציתם! כתרגולת שתאסוף את אפרוחיה תחת כנפיה, ולא רציתם!

ישוע רמז להסתרת האמת שהופקדה בידיהם על ידי בני ישראל, באומרו, כפי שנכתב במתי (י':26) בין ***
שתיים עשרה מצוותיו לתלמידיו:

"אין דבר נסתר אשר לא יגלה, ואין דבר נסתר אשר לא יתגלה"

בקיצור, כאשר בני ישראל הגיעו לנקודה זו - עיוותו את דבר אלוהים והריגת הנביאים - אלוהים העביר מהם ***
את הנבואה לצאצאי ישמעאל, ומתוכם בחר בנביא מוחמד (עליו השלום)

העברת הנבואה מבני ישראל לבני ישמעאל *** *

נביאים נשלחו לבני ישראל ברצף, עשרות ומאות. זהו סימן ברור לסטייה המתמשכת שלהם ולצורך המתמיד שלהם בתיקון ותזכורת. לרוע המזל, הם לא הגיבו או תמכו באלוהים ובספרו. אז אלוהים העביר את הנבואה מבני ישראל לבני ישמעאל. הם התנגדו לגזירת האל ולגורלו ולא האמינו בנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), למרות שהיו בטוחים לחלוטין בנבואתו. זאת בשל קנאתם בכך שהנבואה הועברה מהם לאחרים. אז אלוהים כעס עליהם **וקילל אותם, כפי שאמר הנעלה: "אז הם גרמו לזעם על זעם, ולכופרים עונש כואב."** **ואלוהים שולט בענייניו, אך רוב האנשים אינם יודעים.**

הנבואה השמינית

בספר יחזקאל (21:25-27), (מהדורת ואן דייק), אומר אלוהים:

ואתה, מושל ישראל רשע וטמא, אשר בא יומו בעת עוון הקץ, כה אמר אדוני ה': 'הסר את המצנפת והסר את "הכתר, לא את השני. רוממו את השפלים והורידו את הנשגבים; הפכו, הפכו, הפכו אעשה כן. גם זאת לא יקרה עד". 'שיבוא בעל הזכות, ואתנה לו

פירוש: דבריו בתחילת הטקסט, "ואתה, מושל ישראל רשע וטמא, אשר בא יומו בעת עוון *
הקץ", מתייחסים לשליט ישראל, כלומר, למנהיג המסית אותם למעשיהם הרעים, כגון הריגת
רפורמטורים ונביאים ועיוות התורה.**

זוהי אזהרה עבורו שרועו יסתיים.

אז הגיעה הנבואה שבה דיבר הנביא יחזקאל על הנביא שיבוא לעולם, לו ייתן אלוהים שלטון ונבואה באחרית הימים. אמר לו ה': "הסר את המצנפת", כלומר הסרת כתר הנבואה ממנו, כלומר, מבני ישראל, והעברת הנבואה לצאצאי ישמעאל. אחר כך אמר: "הסר את הכתר", כלומר אותו הדבר: הסרת כתר הנבואה ממנו ומצאצאיו.

אמרתו: "זה ולא זה", פירושה שזה מה שיהיה, ושום דבר אחר

אמרתו: "ארוימא את השפלים ואשפיל את הנשגבים", אמירה זו מכוונת על ידי אלוהים למנהיג ישראל, ודוחפת בו להציב אנשים בתפקידים שאינם ראויים להם, על ידי רוממות את השפלים ומשפיל את הנשגבים. ידוע שמנהיג ישראל הסית את בני ישראל לזלזל ולתקוף רפורמטורים ונביאים, ובמקביל לרומם את אלה שנלחמו נגדם.

אמרתו "אפיל אותו, אפיל אותו, אפיל אותו", היא אזהרה נוספת מאלוהים שהוא יפיל אותו והוא ייפול בגלל מעשיו הרעים. לאחר מכן אמר: "גם זה לא יקרה עד שיבוא בעל הסמכות, ואני אתנה לו". כלומר, התנהגות פסולה זו אינה מקובלת ואינה יכולה להימשך עד יום התחייה, עד שהנבואה תועבר לנביא החדש, שיקבל אותה ויתקן את הדברים.

ראוי להזכיר כי ישו הבטיח לבני ישראל שהנבואה תילקח מהם, כפי שאמר בבשורת מתי (21:43): "מלכות ה' האלוהים תילקח מכם ותינתן לעם אשר ייתן את פירותיה".

הנבואה התשיעית

בספר ישעיהו (ה':26-30), (מהדורת ואן דייק), ה' מדבר לאחר שגער בבני ישראל

וינהם דגל לגויים ממרחקים ויצחק להם מקצה הארץ והנה, מהר יבואו 26

איש מהם לא ימעד ולא יכשדש; לא ינום ולא ישנו; חגורות מתניהם לא ירפו, ורצועות סנדליהם לא ישברו 27

חיציו חדים, וכל קשתותיו כפופות; פרסות סוסיו כצור, וגלגליו כסערה 28

ישאגו כלביאה וינהנו כאריה; ינהנו ותפסו טרפם ויתפשו, ואין יצילנו 29

ינהנו עליהם ביום ההוא כשאגת ים. אם יביטו אל הארץ, הנה היא עטופה בחושך ובמצוקה, והאור מחשיך 30 בענניה.

פירוש: טקסט זה כולל תיאור של פלישה המגיעה מארץ רחוקה נגד בני ישראל, לאחר נאום בו הוא נוזף בני *** ישראל ומצביע על העברת הנבואה מהם לעם אחר.

לשרוק פירושו להפיק צליל מהפה על ידי נשיפה; הצליל הוא שריקה.

למעוד פירוש להיסחף בהליכתו של אדם.

למעוד פירוש למעוד.

"waistcloth" המותניים הם החלק בגוף שסוגר את חגורת המותניים. המילה "מותניהם" היא צורת הרבים של זהו ביטוי מטאפורי שמשמעותו שהם אינם משחררים את "belt" היא צורת הרבים של "belts" והמילה חגורותיהם; אלא, הם מהודקים, מה שמסמל חריצות ופעילות בעבודה.

קשתות הן חניתות.

צור הוא סוג של אבן קשה מאוד.

שהוא גליל עץ. האמירה שלו שזה כמו מערבולת היא השוואה לגלגלת כשהיא pulley, גלגלות הן צורת הרבים של מסתובבת, כמו הרוח שגורמת לה להסתובב. המשמעות היא מהירות הסיבוב של הגלגלת המשמשת במלחמה.

להשמיע צליל זה להשמיע רעש.

הטקסט מציין שבני ישראל יתמודדו מול צבא בלתי מנוצח, שיתקוף במהירות, מבלי שאף אחד יתמהמה או יתקדם באיטיות. ציוד המלחמה שלהם היה חזק, כולל חצים וחניתות, וסוסיהם היו חזקים ומאומנים היטב. צבא זה היה מפחיד, שואג כמו אריות בג'ונגל. לאחר שיכבשו את אויביהם, הם יחסלו אותם במהירות.

פסוק זה נחשב לאחת הבשורות והנבואות המאשרות את אמיתות נבואתו של מוחמד (עליו השלום והברכה), את בהירות המסר שלו ואת יכולתו של האסלאם להתפשט ולנצח ברחבי הארץ. זה בדיוק מה שקרה. המוסלמים ניצחו את בני ישראל בלבנט, מצרים ואסיה הקטנה (טורקיה). אנשי אזורים אלה אימצו אז את האסלאם בהמוניהם, נמשכים ליופיו של החוק האסלאמי וטוב ליבם של המוסלמים כלפיהם. כל השבח מגיע לאללה.

ראוי לצטט כאן את דברי האל המתארים את בני ישראל, שקדמו לבשורה משמחת זו. כפי שנאמר בפסוק *** (24):

כי מאסו את תורת ה' צבאות ובזו את דברי קדוש ישראל 24

לכן בער אף ה' בעמו, ויט ידו עליהם ויכהם, וירעידו ההרים, וגופם כגללים ברחובות. אך בכל זאת לא שוב אפו, 25 וידו עוד נטויה. סוף ציטוט.

'לאחר מכן, דיבר ה' את הדברים המוזכרים בנבואה לעיל: "ויקים דגל לגויים ממרחקים..." וכו

ראשית, גער ה' בבני ישראל, ולאחר מכן גזר כי הנבואה תעבור לצאצאי ישמעאל, ונבואת הנביא מוחמד (עליו השלום) נגלה

הנבואה העשירית

זוהי נבואה הנוגעת לנביא מוחמד (עליו השלום) בספר ישעיהו (ט':6-7), (מהדורת ואן דייק). נוסח הנבואה מהנביא ישעיהו הוא כדלקמן:

כי ילד נולד לנו, בן נתן לנו; והממשלה תהיה על שכמו, ושמו ייקרא פלא יועץ, אל גיבור, אב עולם, שר שלום. " לרבות ממשלתו ולשלום אין קץ, על כסא דוד ועל ממלכתו, להקים אותה ולקיימה בצדק **ובצדק מעתה ועד עולם**. **"קנאת ה' צבאות תעשה זאת**

פירוש: נבואה זו קובעת חמישה דברים ***

ראשית: היא קובעת שחותם הנבואה היה על כתפו, וזה אכן התקיים, כפי שידוע מהביוגרפיה שלו (עליו השלום).

שנית: נבואה זו מצביעה על כך שהוא יקרא לשלום וביטחון בארצות, וזה התגשם בארצות שנכבשו על ידי הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), ולאחר מכן אחרות נכבשו על ידי הח'ליפים אחריו.

שלישית: נבואה זו מצביעה על צמיחת מנהיגותו, וזה אכן התגשם, כאשר האסלאם התפשט מזרחה ומערבה, דרום וצפון.

רביעית: נבואה זו מצביעה על כך שהוא הפיץ שלום, שהוא הברכה, "שלום עליכם וחסדי אלוהים וברכותיו עליכם". זה אכן התגשם על ידו ועל יד עמו עד היום. הנביא מוחמד, עליו השלום והברכה, אמר: "לא תיכנסו לגן עדן עד שתאמינו, ולא תאמינו עד שתאהבו זה את זה. האם לא אדריך אתכם למשהו שאם תעשו זאת, **תאהבו זה את זה? הפיצו שלום ביניכם**".

ואלוהים יתברך אמר בקוראן לנביאו מוחמד, עליו השלום והברכה, והדריך אותו **לכינון הסכמי שלום עם אויביו: "ואם הם נוטים לשלום, גם אליו נוטו, והסתמכו על אלוהים"** (קוראן ח':61).

חמישית: נבואה זו מצביעה על כך שמסר הנביא, עליו השלום והברכה, הוא מסר נצחי עד יום הדין, ולא מסר זמני.

באשר לאמירתו "ויקרא שמו נפלא יועץ, אלוהים אדירים", פירוש הדבר שאיש לפניו לא נקרא בשם זה; זהו פלא. הוא נגזר גם משבח, וזה עולה בקנה אחד עם גזירתם של כמה משמותיו ותכונותיו של אלוהים, כגון: הראוי לשבח, המשבח, ושבח לאל.

יש נוצרים הטוענים שאמירתו "אב נצחי" חלה על ישו, אך זה **שגוי, משום שנוצרים אומרים שהישו הוא *****
בן האלוהים, לא האב כפי שמופיע בטקסט.

ההשקפה הנכונה היא שזה חל על אלוהים יתברך, כפי שהוסבר קודם לכן.

הנבואה האחת עשרה

בספר צפניה (ט', ג') (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא צפניה:

"כי אז אשוב את העמים ללשון טהורה, ויקראו כולם בשם ה', ועבדו אותו בלב אחד"

פירוש: הצהרתו בתחילת הנבואה, "אשוב את העמים ללשון טהורה", היא **נבואה על מה שיקרה בעתיד: *****
המרת אנשים מעבודת אחרים מלבד אלוהים לעבודת אלוהים בלבד, המיוצגת על ידי הלשון
טהורה. נבואה זו מכילה נבואה של הקוראן, שתאחד את העמים, והם יקראו אותה בלב אחד, ללא
קשר לשפותיהם השונות.

הצהרה שלו, "טהורה", מבהירה את מאפיין הקוראן של חופש מרע וקריאה לטוב. היא מפנה את תשומת הלב לתורת הקוראן, המצווים על דיבור טוב, חופש משקר ומרמה. אלוהים אדירים אומר: "ודברו דברים טובים לאנשים וקיימו תפילה" (קוראן ב':83), וכן: "המאמינים, יראו את אלוהים והיו עם האמת" (קוראן ט':119), וכן: "המאמינים, אל תלעגו לעם עם אחר; אולי טובים ממנו; ואל תלעגו לנשים; אולי טובות ממנו. ואל תעלבו זה את זה ואל תקראו זו לזו בכינויים [פוגעניים]. איום שם הרשע לאחר ש[הגיע] לאמונה. ומי שלא יתחרט - הם עושי הרשע" (קוראן מ"ט:11). הצהרה זו מכילה בשורות טובות על הנביא מוחמד (עליו השלום וברכות), כי הוא הנביא שדרכו תתגשם נבואה זו. אין ספק בעולם המאחד אנשים בקריאתו מלבד הקוראן, אשר אלוהים אדירים גילה לנביאו **מוחמד**
(עליו השלום וברכות).

הצהרתו, "יקראו כולם בשם ה', יעבדו אותו כאחד", היא בשורה משמחת ברורה של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה). היא מתארת את הפולחן המאוחד שמבוצע על ידי **חסידינו, המוסלמים, שהוא תפילה. הם עומדים בשורות, כתף אל כתף, וקוראים לאלוהים (כולם). זהו דבר שאינו ידוע בקרב חסידיהם של נביאים ושליחים קודמים**.

הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) הדגיש גם את הצורך בעמידה כתף אל כתף במהלך התפילה, כשאמר, "יישרו את שורותיכם, כי יישור השורות הוא חלק משלמות התפילה".

"אמרתו: "עמדו ישרים ואל תחלקו, פן יבדל לבבכם

"ואמרתו: "עבדי אלוהים, עליכם ליישר את מחלוקותיכם, פן יגרום אלוהים למחלוקת ביניכם

.כלומר, אם לא תיישרו את מחלוקותיכם, העונש עלול להיות מחלוקת בדעותיכם, מה שיוביל למחלוקת בלבבכם

הנביא מוחמד, עליו השלום והברכה, מדגיש את החשיבות של עמידה צמודה בשורות כדי למנוע מהשטן להתערב, והוא מזהיר מפני מחלוקת, העלולה להוביל ללבבות מפוזרים. זה תואם לחלוטין את מה שהוזכר קודם לכן בנבואה 'בצפניה ג':ט

הנבואה השתים עשרה

':בספר ישעיהו (מב:2-1) (מהדורת ואן דייק), אומר ה

1. הנה עבדי אשר אני תומך בו, בחירי אשר חפצה בו נפשי; אשים רוחי עליו".

...הוא יביא צדק לגויים. לא יצעק ולא ירים קולו ולא ישמיע ברחובות

2. הוא יביא צדק בבטחה; לא יתעלף ולא ייאוש עד אשר יכון צדק בארץ.

"איים יחכו לתורתו

פירוש ***:

פסוק זה מתייחס לדמות נבואית שנבחרה ותועדה על ידי אלוהים אדירים. אם ניישם זאת על הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), נמצא את הדברים הבאים:

ההצהרה שלו בתחילת הנבואה, "עבדי", ראויה לציון בהקשר זה, שכן אלוהים לא תיאר אף נביא כעבדו מלבד הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה).

יתר על כן, אלוהים תיאר את הנביא מוחמד (עליו השלום) כעבדו בפסוקים רבים בקוראן הקדוש, כגון אמרתו: **"ואם אתם בספק לגבי מה שגילינו לעבדנו, הוציאו פרק כמוהו וקראו לעדיכם שאינם אלוהים, אם תדברו אמת."** (קוראן ב':23)

ואמרתו: **"מקודש הוא אשר לקח את עבדו בלילה ממסגד אל-חרם למסגד אל-אקצא, אשר סביבתו ברכנו, כדי להראות לו את אותותינו. אכן, הוא השומע, הרואה."** (קוראן י"ז:1)

"הנביא מוחמד (עליו השלום) תיאר גם הוא כעבד אלוהים, באומרו: "אני רק עבד, לכן אמור: 'עבד אלוהים ושליחו

באשר לאמירתו, "הנה עבדי אשר אני תומך בו", משמעות ה"תמיכה" היא שאני מסייע לו. זה אכן קרה, שכן ההיסטוריה מוכיחה שאלוהים תמך בו במהלך חייו בהעברת מסר האסלאם, וגם העניק לו ניצחון על אויביו. דתו התפשטה מזרחה ומערבה בזמן שיא, דרכו ודרכו הח'ליפים אחריו.

באשר לאמירתו, "בחירי אשר נפשי חפצה בו", פירוש הדבר שאלוהים בחר במוחמד מצאצאיו של ישמעאל בן אברהם (עליהם השלום). הנביא מוחמד (עליו השלום וברכה) אמר, בסיפור על עצמו, "אלוהים בחר בכינה מצאצאיו של ישמעאל, והוא בחר בקורייש מכינה, והוא בחר בבנו האשם מקורייש, והוא בחר בי מבנו האשם". בחירה כאן פירושה בחירה.

באשר לאמירתו, "נפשי חפצה בו", פירוש הדבר שהוא אהב אותו מאוד. ידוע שאלוהים אוהב את כל נביאיו, *** אך הוא אוהב את השליחים הנחושים יותר מאחרים, דהיינו נח, אברהם, משה, ישוע ומוחמד. יתר על כן, אלוהים אוהב את אברהם ומוחמד יותר מאחרים, והוא אוהב את מוחמד יותר מאברהם, כי הוא הנביא האחרון שאלוהים שלח לכל האנושות, וחזרתם את מסריו עמו. שלום וברכה על כולם.

הביטוי "נתתי את רוחי עליו" מתייחס לירידת רוח הקודש, שהוא גבריאל, הגדול שבמלאכים, על הנביא *** מוחמד כדי להעביר לו את הגילוי, שהוא הקוראן הקדוש. אלוהים, הנעלה, אמר: "רוח הקודש הביאה זאת על לבך, [הוא מוחמד], כדי שתהיה מהמזהירים, בלשון ערבית ברורה." (קוראן 26:193-195)

והוא, הנעלה, אמר: "אמרו, 'רוח הקודש הורידה זאת מאת אדונכם באמת כדי לחזק את המאמינים'." (קוראן 16:102) ביטוי זה (שמתי רוחי עליו) פירושו גם לתמוך בו בכוח וביכולת למלא את רצונו להפיץ את דתו, וזה אכן **קרה, במיוחד בזמן הנוכחי, כאשר דת האסלאם מתפשטת במהירות על פני שבע היבשות לאחר התפשטות אמצעי התקשורת.**

באשר לאמירתו "הוא יוציא את האמת לעמים", ביטוי זה מצביע על כך שנביא אציל זה יפיץ אמת וצדק לכל העמים, כלומר לכל האנושות. המסר שלו אינו ספציפי לעם מסוים. זה חל רק על הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), משום שהוא הנביא היחיד שאלוהים שלח לכל העמים - ערבים ולא ערבים, לבנים ושחורים, בני ישראל ואחרים - כפי שאמר אלוהים יתברך: "ולא שלחנו אותך אלא כרחם לכל האנושות, נושא בשורה ומזהיר. אך רוב האנשים אינם יודעים." (קוראן 34:28)

זה שונה מישוע, משה, זכריה, יוחנן, יעקב ויצחק, שאלוהים שלח במיוחד לבני ישראל, ולא לכל אומות הארץ. בבשורת מתי (15:24), אמר ישוע, "נשלחתי רק לצאן האובדות מבית ישראל". *** בהצהרתו, "הוא יוציא את האמת לעמים", ישנה אינדיקציה לכך שתורתו של נביא זה היא האמת, וזה אכן המצב. לחוק שהביא הנביא מוחמד (עליו השלום) יש שישים מאפיינים ייחודיים המבדילים אותו מהחוקים שהביאו נביאים קודמים. מסיבה זו, הוגים מערביים בעלי אופקים ישרים תיארו את הנביא מוחמד כצודק ושוויוני.

באשר להצהרתו, "הוא אינו צועק, אינו מרים את קולו ואינו משמיע ברחוב", אלו תיאורים של הנביא ***
(עליו השלום). עאישה, אשתו של הנביא (עליו השלום), נשאלה על אופיו של שליח האל (עליו השלום), והיא אמרה: "הוא לא היה מגונה ולא גס, וגם לא הרים את קולו בשווקים. הוא לא גמל רעה
ברעה, אלא סלח וסלח".

למידע נוסף, עיינו בספר (מאפייני החוק האסלאמי) מאת מחברו מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, המתפרסם
באינטרנט.

באשר לביטוי "למקום מבטחים, האמת תצא", הפסוק מדבר על הופעתה וניצחונה של האמת, שהיא האסלאם,
ועל כך שאלוהים יכין את תורתו ברחבי הארץ, ובכך יביא ביטחון. **זה אכן קרה, ואנו רואים ששיעור הפשיעה
במדינות מוסלמיות נמוך יותר מאשר בכל שאר המדינות.**

והצהרתו המתארת את הנביא שנובא מראש: "לא יתעייף ולא יכשל עד שיכונן אמת עלי אדמות". הצהרה זו ***
מצביעה על עמידתו האיתנה של הנביא מוחמד (עליו השלום) בשמירה על האמת ועל כוחו בכך. זה אכן התגשם,
שכן הוא לא מת עד שהאסלאם התפשט ברחבי חצי האי ערב. לאחר מכן, הח'ליפים אחריו הפיצו אותו ברחבי
הארץ בזמן שיא. יתר על כן, הוא לא היסס בקריאתו לדתו וניהל מלחמות רבות, ונשאר ללא פגע למרות האתגרים
והקשיים שעמם התמודד לאורך נבואתו.

הצהרתו, "ואלג'ריה ממתונה לחוקה", משתמשת במילה "אלג'ריה" כסמל לארץ שבה האסלאם ייושם. זה ***
מתייחס לכל כדור הארץ, כי אין מקום על פני כדור הארץ שהאסלאם לא הגיע אליו או יגיע אליו. "אלג'ריה" כאן
אינה מתייחסת למדינת אלג'ריה, שכן כדור הארץ כולו מוקף ומוחדר במים; למעשה, מדובר באוסף של איים.

למידע נוסף, אנו רואים כעת, דרך סטטיסטיקות של אונסק"ו (מבוסס באמריקה), שהאסלאם היא הדת ***
הנפוצה ביותר, במיוחד לאחר התפשטות ערוצי הלוויין והמדיה החברתית. האסלאם אף חדר לבתי כלא, כנסיות,
מקדשים ומקומות שבהם הפצתו אסורה - למעשה, לכל מקום שמדיה זו יכולה להגיע אליו.

האישור לכך שהנביא שאליו מתייחס הפסוק הוא הנביא מוחמד (עליו השלום) נמצא בפסוק שני פסוקים ***
מאוחר יותר:

כה אמר אלוהים ה' בורא שמים ומפץ, אשר פורש את הארץ ואת יבוליה, אשר נותן נשימה לעם עליה ורוח 5
ליושביה.

פירוש:

אלוהים יתברך הוא בורא השמיים והוא אשר פרש את הארץ, וברא בתוכה את כל אשר צומח ממנה,
כולל צמחים ויצורים. הוא נותן החיים (נשימה) והרוח לכל יושבי הארץ. מטרת הדבר היא להדגיש את
כוחו למלא את הבטחותיו, ובמיוחד את שליחת עבדו, הנביא מוחמד (עליו השלום), כדי להביא את האמת, כפי
שמצוין מדבריו בתחילת הפסוק: "כה אמר אלוהים ה'". משפט פתיחה זה מרמז על סמכות אלוהית ישירה.

הערה: האישור לכך שהנביא שאליו מתייחס הפסוק הוא אכן הנביא מוחמד מודגש עוד יותר בפסוק הבא, ***
שם נאמר:

6. אני ה' קראתיך בצדקה; אחזיק בידך ואגן עליך. אכרתך ברית לעם ואור לגויים.

7. לפקוח עיני עיוורים, לשחרר אסירים מבית הסוהר, ואת היושבים בחושך מבית הסוהר.

באשר לאמירתו, "אני ה'"; קראתי לך לצדקה, לכן אחזיק בידך", זה מצביע על כך שאלוהים קרא לנביאו ***
מוחמד למעשים צדקים. צדקה היא טובה, ואין טוב שלא הדריך אותו אליו, ואין רע שלא אסר עליו. ואז הוא קם
וקרא לאנשים לצדקה שלימד אותו אלוהים יתברך.

ואז הוא אמר, "אז אחזיק בידך ואגן עליך." זוהי אכן המציאות. אלוהים אחז בידו, כלומר הוא עזר לו, תמך בו ***
וחיזק אותו. לאחר מכן הוא הגן עליו מפני מזימות אויביו והגן עליו מפניהם לאורך כל חייו. אלוהים לא לקח את
נשמתו עד שמסר את המסר. אלוהים יתברך אמר בעניין זה: "הו שליח, העבר את אשר נגלה לך מאת אדונך, ואם
לא תעשה זאת, אז לא העברת את המסר שלו. ואלוהים יגן עליך מפני האנשים." (קוראן 5:67)

באשר לאמירתו: (ואכרות לכם ברית לעם), פירוש הדבר שאלוהים מפקיד בידי הנביא מוחמד (עליו השלום) ***
והברכה) להוציא את העם (שהוא האומה) מהחושך אל האור, וזה יהיה תפקידו וחובתו.

יתר על כן, תיאורו את המסר כברית מצביע על כך שהברית שאלוהים כרת עמו היא הבטחה וחובה שעליו למלא.
כי אלוהים רחום כלפי עבדיו; הוא לא השאיר אנשים בטעות, אלא שלח להם שליח להוציא אותם מהחושך אל
האור. כל מי שיציית לו ייכנס לגן עדן, וכל מי שלא יציית לו ייכנס לגיהנום.

ואמרתו, "ואשים אותך... לאור לגויים", חלה גם על הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), כי הוא הוציא ***
אנשים מעבודת אלילים אל עבודת האל, הנעלה. זהו האור שמעבר לו אין אור. **אלוהים אדירים אומר:**
"הוא הוא ששולח על עבדו פסוקים ברורים כדי שיוציא אותך מהחושך אל האור. ואכן,
אלוהים תמיד טוב ורחום עליך." (סורה אל-חדיד: 9)

וגם אלוהים יתברך אומר: "הו נביא, אכן שלחנו אותך כעד ומבשר בשורות טובות ומזהיר, וכמי שמזמין את
אלוהים, ברשותו, וכמנורה מאירה." (סורה אל-אחזאב: 45-46). כל הבשורות והתיאורים הטובים הללו חלים רק
על נביא אחד, הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), אשר השלים את בשורת הנביאים שלפניו, ישוע, משה,
אברהם ואחרים (עליהם השלום).

באשר לאמירתו, "להוציא משבי את הכלואים והיושבים בחושך", פירוש הדבר שאלוהים ישחרר את הכלואים והמוסתרים מאור והדרכה באמצעות נביא זה. הוא זה שיוביל אותם לדרך ההדרכה, ודרכו, אנשים רבים החיים בחושך הפוליתאיזם ועבודת האלילים יובאו לאור עבודת האל בלבד, בשל ציות לחוק האסלאמי שהוא מביא. זה אכן קרה מאז שליחותו ועד היום הזה, כאשר אנשים נכנסים לדת מוחמד (האסלאם) מדי יום.

הביטוי "אלה הכלואים" מתייחס לאנשים הכלואים מהאמת עקב בורות, פוליתאיזם וסטייה מהדרך הנכונה, וחקיו עיוור של החברה בה חיו, מבלי שהייתה להם הזדמנות לקרוא על האסלאם או הקוראן. אמרתו: "אלה היושבים בחושך" משמעה שהחושך שאליו מתייחסים הוא חושך הבורות והריחוק מאור האמת.

תועלת:

לאחר פסוק זה, הוא אמר:

אני ה', זה שמי; לא אתן כבודי לאחר, ולא אתן תהילתי לאלילים 8

פירוש:

דבריו, "ולא אתן תהילתי לאלילים", הם דחייה נחרצת של עבודת אלילים ופולחן אלילים ופסלים שגולפו על ידי בני אדם ואז סגדו להם. זה מתיישב עם המסר שהביא הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה). הוא נהג לאסור על עמו משבט קורייש ואחרים לעבוד אלילים, וכאשר כבש את מכה, הוא השמיד 360 אלילים שהקיפו את הכעבה.

לפיכך, הפסוק חל על הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) בכך שקריאתו התמקדה בהשמדת אלילים ובהזמנת אנשים לעבוד את אלוהים לבדו.

לאחר מכן אמר, בהתייחסו לעלייה לרגל לחאג', שהוא עמוד התווך החמישי של האסלאם ***

...שירו לה' שיר חדש, תהילתו מקצה הארץ. יורדים לים ולמלואו, לאיים ולתושביהם. 10

פירוש:

שיר זה מתייחס לתחינה "הנה אני, אלוהים, הנה אני. הנה אני, אין לך שותף, הנה אני. אכן, כל השבח, החסד והשלטון שייכים לך. אין לך שותף", שאומרים עולי רגל במהלך החאג' שלהם, הבאים מקצוות הארץ לבצע את פעולת הפולחן הזו, ביבשה ובים.

לאחר מכן, בסיום הבשורה הטובה, הוא הזכיר את תושבי מכה, כמו גם את שמחתם של תושבי * סלע - הר במדינה שעדיין ידוע כיום - וכי כולם ישירו בשמחה בבוא הנביא**

יתן השממה ועריה להשמייע את קולם, יישובי קדר בהם שוכן. יתן ישירי תושבי סלע בשמחה; יתריעו מפסגות 11. ההרים.

12. יתן כבוד לה' ויתבשר תהילתו באיים.

פירוש ***

בשורה משמחת זו מדברת על שמחתם של אנשי מכה ומדינה עם בואו של הנביא (עליו השלום וברכות), על האדרתם וסגידתם לאלוהים, ועל קריאתם התכופה של הקוראן, שהוא בעיקרו מזמורים. זוהי צורה של האדרת והדרת אלוהים, כפי שמוזכר בבשורה. זה אכן קרה, כפי שמסופר בסיפורים היסטוריים, וזה נמשך עד היום.

באשר למילה "אלג'יריה" כאן, היא מסמלת את הארץ שבה יתממש האסלאם במלואו, שהיא כל כדור הארץ. אין מקום על פני כדור הארץ שהאסלאם לא הגיע אליו או יגיע אליו. "אלג'יריה" כאן אינה מתייחסת למדינת אלג'יריה, שכן כל כדור הארץ מוקף ומוחדר במים; היא, במהותה, אוסף של איים.

אלו הן כמה בשורות משמחות על נבואתו של מוחמד (עליו השלום וברכות) ***

הנבואה השלוש עשרה

בספר ישעיהו (מט: ח-ט), (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא ישעיהו:

כה אמר ה': בעת חפצי עניתיך, וביום ישועה עזרתך. אשמורך ואכרת לך ברית לעם, להקים את הארץ, לרשת "את המדברות, אמר לשבויים, צאו!"

פירוש ***

זוהי הבטחה אלוהית לענות לתפילת נביאו, ושאלוהים יעזור לו במשימתו עד שתתפשט ברחבי הארץ, וזה אכן קרה.

הוא יגן עליו ועל עמו כדי להקים את הארץ הזאת ולתת להם את ירושה.

אמירתו "למען העם" מתייחסת לכל העמים, כי המסר שלו אינו ספציפי לאומה מסוימת.

כמו כן, הוא מכיל את הנבואה כי נביא זה יחנן את השבויים ויסלח להם, וזה אכן קרה כאשר אמר לאנשי מכה עם כיבושה, כששאל אותם:

"מה אתם חושבים שאעשה לכם?"

"הם ענו: "אח אציל ובן של אח אציל"

"הוא אמר להם: "לכו, כי אתם חופשיים"

הנבואה הארבע עשרה

בספר זכריה (י"ג, א') (מהדורת ואן דייק), הנביא זכריה (עליו השלום) מדבר בחלק העוסק בטיהור מחטא

ביום ההוא יפתח מעיין לבית דוד וליושב ירושלים לטהר אותם מחטא ומטומאה". 1.

וביום ההוא, נאם ה' צבאות, אכרה את שמות האלילים מן הארץ, ולא יזכרו עוד. וגם את הנביאים ואת הרוח הטמאה אסר מן הארץ."

פירוש ***

הפסוקים מדברים על טיהור מוחלט של האומה באמצעות הסרת האלילים שסגדו להם בתקופה שלפני האסלאם של בורות. זה אכן הושג על ידי הנביא מוחמד (עליו השלום) כאשר כבש את מכה ושחרר אותה משלטון הפוליתאיסטים שסגדו לאלילים, פסלים, אבנים ופסלים. עם כניסתו למכה, גילה שסביב הכעבה היו אלילים רבים, 360 במספר. הוא הכה אותם במקל בידו תוך כדי קריאת דברי אלוהים יתברך: {האמת באה, והשקר נעלם. אכן, השקר לעולם ייעלם.} (סורת אל-איסרא: 81) {האמת באה, והשקר לא יוכל להוביל דבר ולא להשיב דבר.} (סורת סבא: 49)

אלילים אלה נפלו והתנפצו, ושמותיהם נעלמו ונשכחו.

כך, דגל הפוליתאיזם נשבר ונחלש, ודגל המונותאיזם ועבודת האל לבדו הורם גבוה.

משמעות דבריו, "וגם הנביאים הוסרו", היא שחוקי הנביאים בוטלו על ידי חוק מוחמד (עליו השלום וברכות), שהחליף אותם. מוחמד (עליו השלום וברכות) הוא הנביא האחרון, המאשר את אלה שבאו לפניו, והוא הביא את החוק האלוהי הסופי. הקוראן הוא האחרון מבין הספרים האלוהיים, ומה שקדם לו הושחת או אבד.

באשר לאמירתו "והרוח הטמאה הוסרה", הכוונה היא לטומאת הפוליתאיזם, אשר הוסרה, כפי שהוזכר קודם לכן. זה עולה בקנה אחד עם מה שנאמר בקוראן בנוגע לפוליתאיזם כטומאה.

הבשורה החמש עשרה

בספר תהילים (ק"ח: 26-21) (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא דוד עליו השלום:

אוהבך כי ענתני והיית לי לישוע. אבן מאסו הבונים הייתה לאבן פינה; מעשה ה' הוא זה ונפלא בעינינו. זה היום "שעשתה ה'"; נשמח ונשמח בו. ה' הושיע אותנו! ה' הציל אותנו! ברוך הבא בשם ה'! נברך אותך מבית ה'." *** פירוש:

זוהי נבואה על בוא הנביא מוחמד (עליו השלום וברכה). הוא הנביא האחרון, כמו האבן האחרונה בבניין, כפי שהיא מתוארת כאבן הפינה. עם בואו, אנשים ישוחררו מעבודת אלילים ואבנים, והם ישמחו בעבודת האל בלבד. הם יתפלאו על קריסתה והיעלמותה של עבודת האלילים. שמחה, פליאה ושמחה זו על השינוי אכן התרחשו, כפי שתועד בספרי ההיסטוריה, כאשר הנביא מוחמד (עליו השלום) נשלח וניצח את יריביו הפוליתאיסטים.

האבן שדחו הבונים היא מוחמד (עליו השלום). הבונים סירבו להציבו בתקופת הנביאים משה וישוע (עליהם השלום) משום שנבואת האל לא הושלמה איתם. כאשר מוחמד (עליו השלום) הגיע, הבניין הושלם עם הנחת אבן זו.

נבואה זו אכן התגשמה, והיא מרמזת על תגובת אלוהים לתחינתו של הנביא דוד.

ראוי לציין כי מסר זה של שמחה ופליאה מהדהד בברית החדשה. בבשורה על פי מתי (21:41-43) נאמר: "וילאמר אליהם ישוע: 'האם מעולם לא קראתם בכתובים: 'האבן אשר דחו הבונים הייתה לאבן פינה מעשה ה', אשר הייתה נפלאה בעינינו? לכן אני אומר לכם כי מלכות האלוהים תילקח מכם ותינתן לעם אשר ייתן את פריה'".

יתרה מכך, הנביא מוחמד (עליו השלום) הביע רגש דומה באומרו: "דוגמתי ודוגמת הנביאים שלפניי היא כמו זו של אדם שבנה בית ושכלל אותו, מלבד מקום של לבנה אחת בפינה. אנשים החלו להסתובב סביבו, מתפעלים ממנו "ואמרו: 'מדוע לא הונחה הלבנה הזו במקומה'?"

"שליח האלוהים (עליו השלום) אמר: 'אני הלבנה הזו, ואני חותם הנביאים'".

תהילה למי שגרם לדברי שני הנביאים הגדולים הללו (ישוע ומוחמד), על שניהם השלום, לנבוע ממקור אחד וממקור אחד.

בתיאורם של דוד וישוע את הנביא מוחמד (עליו השלום) כאבן, ישנה אינדיקציה לעוצמה ולחוסן. זה אכן נכון, שכן האומה המוסלמית לא תפחת לא משנה אילו מלחמות ואסונות יפקדו אותה, ודתה לא תשתנה לא משנה הקשיים. למעשה, האסלאם במאה העשרים לספירה היה הדת הנפוצה ביותר לאחר זמירותם של אמצעים אלקטרוניים. שקירבו מקומות רחוקים והקלו על הפצת המסר האסלאמי לכל האנשים בכל פינות תבל.

באשר לאמירתו, "מלכות האלוהים תילקח מכם ותינתן לעם אשר יניב את פירותיה", זוהי אינדיקציה להעברת הנבואה מצאצאי יצחק לצאצאי ישמעאל (עליו השלום). מוחמד הוא משושלת ישמעאל, עליו השלום, והאומה המדוברת היא עמו של מוחמד (עליו השלום).

הנבואה השש עשרה

בספר ישעיהו (21:13-17) (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא ישעיהו:

13. נביא על ערב: ביערות ערב תחנו, שיירות דדנים.

14. הביאו מים לפגוש את הצמאים, יושבי ארץ תימא; פגשו את הנמלטים בלחם.

15. כי נמלטו מחרבות, מחרב שלופה, מקשת נטויה ומחמת מלחמה.

16. כי כה אמר ה': "בעוד שנה, כשני שכיר, יקץ כל כבוד קדר.

17. ושריד קשתות החזקות של בני קדר יהיה מעט, כי ה' אלוהי ישראל דיבר. *** פירוש.

נבואה זו מדברת על אדם שיצא מעיר ערבית בשם דדן וינדד לעיר אחרת בשם תימא. אז יצווה ה' על אנשי תימא "לעזור לו, כלומר במים, לחם ומחסה. זוהי משמעות המילים: "הביאו מים לפגוש הצמאים... וספקו לחם לנמלטים".

דדן ממוקמת כמעט בדיוק באותו מקום כמו מכה, שם נולד הנביא מוחמד. תימא ממוקמת כמעט באותו מקום כמו מדינה, אליה נמלט הנביא מוחמד. למעשה, תימא עדיין נחשבת לחלק ממדינה כיום.

מי מלבד הנביא מוחמד (עליו השלום) מכוון בפקודה לאנשי תיימה (מדינה) לעזור לו לאחר שנדד מדדן?

אין איש מלבד הנביא מוחמד; הוא הנביא היחיד שאליו זה חל.

מדהים שנבואה נוספת באה בעקבותיה, הקובעת כי כבוד קדר ייעלם שנה לאחר נדידה זו ***

...על פי אנשי הספר, קדר היה צאצא של ישמעאל, כפי שמוזכר בבראשית (כ"ה:ג), וצאצאיו

ישמעאל וצאצאיו, בני קורייש, התיישבו במכה. פחות משנה לאחר נדידתו של הנביא מוחמד ממכה למדינה, התרחש קרב בדר בין הצבא המוסלמי לצבא הפוליתאיסטים עובדי האלילים. המוסלמים ניצחו, ושבת קורייש (קדר) הובס וכוחו נעלם.

בקיצור, תפארתו של קדר התפוררה באמת שנה לאחר נדידתו של הנביא (עליו השלום והברכה).

באשר לאמירה "ומספר הקשתים הנותר מגיבורי קדר יהיה מעט, כי דבר ה' אלוהי ישראל", פירוש הדבר *** שכוחו של בני קורייש יתמעט וייעלם. זה אכן קרה, כפי שהוזכר קודם לכן. הקשתות אליהן התייחסו הן הקשתות ששימשו בעבר לירי חצים, משום שהאסלאם התפשט לאחר קרב בדר, ואויבים הפכו לחברים וחסידיו של מוחמד.

אז דיבר ה' את הקוראן וגילה אותו לנביאו מוחמד, לפני ואחרי ההגירה, והוא התפשט בקרב האנשים, והם הונחו על ידו, כך חוסר האמונה נחלש, והאסלאם התחזק.

הנבואה השבע עשרה

בספר ישעיהו (כ"ט:יא) (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא ישעיהו:

חזון כל הדברים היה לכם כדברי מגילה חתומה, אשר ימסרו למי שיודע לקרוא לאמור, 'קרא זאת'. והוא אומר, " 'איני יכול, כי היא חתומה

פירוש: המגילה החתומה בנבואה זו היא הקוראן, משום שהיא זו שנתן המלאך גבריאל לנביא מוחמד (עליו *** השלום) בתחילת שליחותו, באומרו לו, "קרא", והוא ענה, "איני יכול לקרוא". נבואה זו מנבאת חדשות אלה, שכן אלוהים אמר על הקוראן: "ואכן, הוא נמצא בכתבי העמים הראשונים", כלומר בכתבי העמים הראשונים, כלומר היהודים והנוצרים.

לאחר מכן יש נבואה נוספת בספר ההתגלות המאשרת זאת: "ואראה לימין היושב על הכס מגילה עם כתוב מבפנים ומבחוץ, חתומה בשבעה חותמות." (התגלות ה', א') שבעת החותמות הן הפרק הפותח של הקוראן, אל-פאטיחה, המורכב משבעה פסוקים; שבעת הפסוקים הללו הם החותמות. לאחר מכן, ישנה בשורה נוספת המראה שספר זה מיועד לכל האנשים, וזה חל רק על הקוראן. הבשורה היא: "ואז ראיתי מלאך אחר עף באוויר, ובידו בשורת עולם להכריז ליושבי הארץ ולכל אומה ושבת ושפה ועם." (התגלות י"ד, ו') בשורה זו בחזון היא **הבשורה הנצחית לכל האנשים בקוראן, משום שלא ידוע שיש ספר לכל האנשים מלבד הקוראן, ושבעת החותמות שלו הן הפרק הפותח, סורת אל-פאטיחה, הנמצא בתחילת הקוראן ומורכב משבעה פסוקים. אלה שבעת החותמות**.

הנבואה השמונה עשרה

הנביא מוחמד (עליו השלום) דיבר את הגילוי בעל פה, דקלם אותה ישירות מפיו מבלי לקרוא, כי לא ידע קרוא וכתוב.

ספר ישעיהו מכיל נבואה על מוחמד (עליו השלום) הקובעת כי אחת מתכונותיו הייתה חוסר יכולתו לקרוא ולכתוב. הנבואה אומרת:

וכי ימסרו אותה למי שאינו יודע לקרוא, לאמור, 'קרא זאת', יאמר, 'איני יודע לקרוא'. " (ישעיהו כט:12) (מהדורת אל-ח'אית)

הצהרה זו דומה למה שאמר הנביא מוחמד (עליו השלום) למלאך גבריאל כאשר ירד עליו במערת חירה ואמר לו, "'קרא", והוא ענה, "איני יודע לקרוא", כלומר, "איני יודע לקרוא".

הנבואה התשע עשרה

בספר בראשית (כב:15-18) (מהדורת ואן דייק), אומר אלוהים:

15. ויקרא מלאך ה' אל אברהם שנית מן השמים.

16. ויאמר, "בי נשבעתי", נאם ה', "כי עשית זאת ולא מנעת את בנך, את יחידך.

17. אברכך אברכך וארב את צאצאיך ככוכבים בשמים וכחול שעל שפת הים. צאצאיך יירשו את ערי אויביהם.

18. "ובצאצאיך יתברכו כל גויי הארץ, כי שמעת בקולי."

פירוש: זוהי נבואה ברורה בנוגע לנביא מוחמד (עליו השלום וברכה), כי הוא הנביא היחיד מצאצאיו של *** אברהם אשר שלח אלוהים לכל גויי הארץ. באשר לנביאים שלפניו, אלוהים שלח אותם לעמם ספציפית, לא לכל גויי הארץ. זה כולל את ישוע, משה, זכריה, יוחנן, יעקב ויצחק. אלוהים שלח אותם במיוחד לבני ישראל, לא לכל "גויי הארץ". כפי שכתוב בבשורת מתי (15:24), ישוע אמר: "לא נשלחתי אלא אל הצאן האובדות מבית ישראל".

והצהרתו של אלוהים לאברהם לפני כן, "זרעך יירשו את ארץ אויביהם", פירושה שעוקבך, הו אברהם, יירשו ויחזיקו ברכושם של אותם אויבים שנלחמו נגדם. ה"ארץ" כאן היא מטאפורה לכניסה לבית, המייצגת את האדמות שבבעלות הכופרים. אדמות אלה יעברו לאחר מכן לידי המוסלמים. זה התממש רק עבור מוחמד, כאשר ניצח את אויביו, ואדמות אלה נכנסו לממלכתו, הן במהלך חייו והן לאחר מכן, כפי שקרה עם האימפריות הפרסית והרומית. כל זאת תוך שמירה על כבודם של אלה שנכנסו לממלכתו, גם אם לא אימצו את האסלאם. האסלאם אוסר על דיכוי אלה שהמוסלמים כבשו ומצווה לספק להם הגנה ולהעניק להם את זכויותיהם הדתיות והעולמיות. **נושא זה דורש דיון נפרד; להרחבה נוספת, עיינו בספר "זכויותיהם של לא-מוסלמים בארצות מוסלמיות"** מאת ד"ר סאלח בן חוסיין אל-עייד, הזמין באינטרנט.

...והצהרתו שלפני כן, "ארבה את צאצאיך ככוכבי השמים וכחול שעל שפת הים", מכילה

.ראוי לציין את מספר המוסלמים ההולך וגדל לאורך ההיסטוריה; זוהי מציאות

יתרה מכך, סטטיסטיקות מצביעות על כך שרוב המתגיירים מדת אחת לאחרת בעת החדשה הם מתאסלמים, במיוחד לאחר התפשטות התקשורת האסלאמית, אשר סייעה להחדיר את האסלאם לשפות בינלאומיות, בניגוד לעבר כאשר התקשורת נשלטה על ידי ישויות לא-אסלאמיות.

נבואה זו מתיישבת עם נבואה אחרת בבראשית (יז:כ), שם אמר אלוהים לאברהם בנוגע לישמעאל: "ואעשהו לגוי גדול".

דבר זה יכול להתגשם רק באמצעות נבואתו של מוחמד (עליו השלום), שכן הוא צאצאיו היחיד של ישמעאל שהפך לנביא, וגוי גדול יצא אחריו.

הנבואה העשרים

בספר ישעיהו (מ':3-5), (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא ישעיהו: "קול צועק במדבר: 'פנו דרך ה', ישרו במדבר מסילה לאלוהינו. כל שפל ירד, וכל הר וגבעה ישפלו; עקומות ישרו, והמחוספסות חלקות. אז נגלה כבוד ה', וכל בשר יראה אותו יחד, כי פי ה' דיבר."

פירוש: זוהי אחת הנבואות המדברות על שליחותו של הנביא מוחמד (עליו השלום) ועל קריאתו לאנשים *** למונותאיזם ולאמונה באלוהים. הנבואה מזכירה את קול הצועק, שהוא גילוי הקוראן, שיביא דרך חדשה, אסלאם, שמסלולה יהיה ברור וקל במדבריות, שהם אזורים צחיחים ושוממים. בפסוק, פוליתאיזם מדומה למדבריות, להרים ולגבעות (הנמצאות מתחת להרים), בשל הקושי לעבור בהם. הוא מדומה גם לדרך עקומה. מעברי ההרים, שהם שבילים צרים בהרים, מדומה למקומות נמוכים, שקשה לאנשים לעלות אליהם, **משום שפוליתאיזם קשה ובלתי מקובל על ההיגיון. אלו המתרגלים אותו מתריסים נגד השכל שלהם וחיים בסערה משום שהם פונים למשהו שאינו אלוהים. זה סותר את הטבע האנושי** המולד עליו. ברא אלוהים את האנושות.

עם שליחותו של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) התרחש שינוי רדיקלי. כל מה שהיה קשה ומפותל הפך לקל משום שקול ההדרכה התפשט בקרב האנשים. זה מתבטא כ"פי האל", כלומר דבר האל הנאמר בקוראן. הדרך הפכה ברורה וקלה, ואנשים נכנסו לדת האסלאם. כאן, כבוד האל, כלומר דתו האמיתית, התרומם, וכל האנשים ראו זאת כפי שמוזכר בנבואה וכפי שהיא עכשיו. וכך, הנבואה התגשמה, השבח לאל

יש לציין כי נבואה זו אינה חלה על אף אחד מלבד מוחמד (עליו השלום), משום שהדתות שלפניו השתנו, כתבי הקודש שלהן הושחתו, ונביאיהן ומתקניהם נהרגו על ידי בני ישראל עצמם. נזיפתם על מעשים אלה נמצאת בתורה עצמה, ולכן לא ניתן לומר כי כבוד ה' התרומם בדתות אלה במדינה זו. **נבואה זו חלה רק על מוחמד (עליו השלום), משום שדתו נשמרת, כפי שקובע הקוראן.**

הוא נשמר, אמרתי נשמרות, הביוגרפיה שלו נשמרה, ותהילה לאל, ריבונו של עולם

הנבואה העשרים ואחת

בספר ירמיהו (33:33-34) (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא ירמיהו:

אשים את תורתי בתוכם ואכתוב אותה על לבם. אהיה להם לאלהים והם יהיו לי לעם". 33.

לא ילמדו עוד איש את רעהו לאמר 'דעו את ה'', כי כולם ידעו אותי מקטנו ועד גדול', נאם ה'. 34. "כי אסלח לעוונם ולא אזכור עוד את חטאתם"

פירוש ***:

פסוקים אלה מדברים על כך שאלוהים שם את תורתו בלבבות של אומה מסוימת. זה חל רק על אומת מוחמד (עליו השלום), משום שאין תורה אחרת שנשמרה בלבבות מלבד תורת הקוראן. היא נשמרה בלבבות, נלמדת בעל פה על ידי מיליוני אנשים, דור אחר דור, מזמן התגלותו ועד היום הזה.

לאומה זו, אליה פונים אנשים שיכירו את אדונם, מהצער ועד הזקן. הם לא יצטרכו לאף אחד שילמד אותם מי הוא אדונם; אלא, הכרת אדונם היא חלק מהמודעות הפנימית שלהם, לא עקב חוקים חיצוניים המוטלים עליהם. לפיכך, הם לא יצטרכו ללמד זה את זה, לומר "דעו את ה'", משום שהידע יהיה מהותי ואוניברסלי בשל בהירות הקוראן ובהירות הפרטים המוזכרים במסר של נביא אצילי זה.

יתר על כן, אם ישננו זאת בליבם, הכרת ה' תתחזק, משום שהם ידקלמו את מה שהם משננים מהקוראן בבוקר ובערב, ובתפילותיהם. הקוראן מכיל אמונות, חוקים ונימוסים.

ההצהרה שלו, "ואהיה להם לאלהים", משמעה מושא הפולחן היחיד שלהם. זה חל רק על האומה המוסלמית, משום שהם לבדם עובדים את אלוהים לבדו, בעוד שאומות אחרות עובדות לאחרות מלבדו.

ההצהרה שלו, "והם יהיו לי לעם", מדגישה את כבודם בכך שהיא מקשרת אותם אליו, משום שהם מילאו את מה שמגיע לאלוהים: לעבוד אותו לבדו ולפעול לפי תורתו האחרונה, האחרונה מכל החוקים הקודמים.

בסיום בשורה משמחת זו, אלוהים מבטיח לסלוח במלואם על חטאי ועבירותיה של אומה זו אם תידבק בספר זה (הקוראן). סליחה זו היא הגמול על מערכת היחסים החדשה בינו לבין עמו. אלוהים הצהיר זאת בספרו, הקוראן, באומרו: "ואני הסולח למי שחוזר בתשובה, מאמין, עושה צדקה ואז ינוהל", ופסוקים דומים אחרים.

הנבואה העשרים ושתיים

בספר ישעיהו (11-60:1), (מהדורת ון דייק), אומר הנביא ישעיהו:

1. קומי האיר כי בא אורך וכבוד ה' זרח עליך.
 2. כי הנה חושך מכסה ארץ וערפל גויים ויזרח עליך ה' וכבודו יראה עליך.
 3. גויים ילכו באורך ומלכים בזוהר זריחתך.
 4. שא עיניך סביבך וראה, כולם יקבצו יחד, באים אליך, בניך באו ממרחקים, ובנותיך נישאות בזריעה.
 5. ...אז תראי ותזרחי, לבך יפעם ויתנפח, כי נפנה אליך אוצר הים, ועושר גויים יבוא אליך.
 7. ...כל צאן קדר יאסף אליך, אילי נביות ישרתו אותך; יעלו על מזבחי לרצון, ואני אעטר את ביתי יפה.
 11. שעריך יהיו פתוחים תמיד; יום ולילה לא ייסגרו לעולם. יובא אליך אוצרות הגויים.
- עד סוף הפסוקים, שמספרם 22.

פירוש: פסוקים אלה מספר ישעיהו מצביעים על כך שחושך הארץ יהפוך לאור, וכי אור זה ימשוך גויים *** ומלכים לעבוד במקום מסוים. אנשים ובניהם ייסעו אליה מארצות רחוקות. זה חל רק על מקום אחד: מכה. זהו המקום היחיד שאליו אנשים נוסעים לעבוד

הביטוי "קומי, הארי, כי בא אורך, וכבוד ה' עלה עליך", הוא קריאה מאלוהים לכעבה הקדושה במכה. זהו המקום שבו ירדה התגלות על הנביא מוחמד (עליו השלום), ואור האסלאם זרח שם, וכבוד ה' עלה וגדל, לאחר שעבדו אלילים על ידי האנשים.

הצהרתו, "כי הנה חושך מכסה את הארץ, וערפל עוטף את הגויים", מתארת את מצב העולם לפני בוא האור האלוהי עם שליחותו של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), שקרא לעבודת האל לבדו.

הצהרתו, "הגויים ילכו באורך, והמלכים בזוהר הארתך", מבהירה שכל הגויים יקבלו את האסלאם, לא רק אחד, משום שאלוהים שלח את הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) לכל העמים. לפיכך, 'גויים ומלכים יכנסו לאסלאם ויבואו למכה כדי לעלות לרגל לחאג'.

הצהרתו, "שא עיניך סביבך וראה. כולם התאספו יחד. הם באו אליך", מחזקת את הפסוק הקודם, המדבר על אנשים המגיעים למכה מכל קצוות תבל. התכנסות זו תתקיים בבית הקדוש של אלוהים (הכעבה) במכה, שכן אין מקום אחר בעולם שבו אנשים יכולים להתאסף.

הצהרתו, "בניך יבואו ממרחקים". הדבר מרמז על הגעתם של אנשים ממרחקים כדי לעלות לרגל לחאג', עמוד התווך החמישי של האסלאם.

ההצהרה שלו, "ובנותיך תישאנה בזרועותיהן", מתייחסת לטיפול ולחמלה האלוהית שיחבקו אותן עם הגעתן למכה. זה אכן המצב, שכן אלוהים יתברך ציווה על מוסלמים לדאוג לעולי הרגל, הן במסעם למכה והן לאחר הגעתם. אנשי מכה מכבדים ומכבדים את העולי רגל. אם עולה רגל חולה, הופך חסר כל או סובל מאסון, אנשי מכה יתגייסו לסייע לו ולהקל על מצוקתו כדי שיוכל להשלים את עלייתו לרגל ולחזור הביתה.

ההצהרה שלו, "כל עדר קדר ייאסף אליך; איל נביות ישרתו אותך; הם יוקרבו כרצון על מזבחי. אעטר את ביתי היפה", מתייחסת לכבשים המובאות למכה כדי להקרban כקורבנות לאלוהים במהלך עונת החאג' והעומרה.

אמירתו, "אילי נביות ישרתו אתכם", נביות היה אחד מבני ישמעאל ונחשב לאחד משבטי ישמעאל בתורה. הוא ידוע גם בשם נבט ותואר כאחד השבטים הערביים הבולטים ביותר. טקסטים אשוריים מראים את קיומם של הנביות כשבט רב עוצמה, והוא מוזכר בספר בראשית כאחד מבני ישמעאל. (מקור: ויקיפדיה)

אמירתו, "עלו על מזבחי לרצון, ואני אעטר את ביתי יפה..." עולה בקנה אחד עם מה שקדם לה. אילים, שהם כבשים, נשחטים במכה כקורבן לאלוהים במהלך העלייה לרגל לחאג' ועומרה ונקראים קורבנות.

דבריו, "שעריך פתוחים תמיד; יומם ולילה לא ייסגרו לעולם, למען יבוא אליך עושר הגויים", מתארים את מדינת מכה ואת המסגד הקדוש, בו נמצאת הכעבה. שעריה פתוחים יומם ולילה, לעולם לא סגורים. גויים באים אליה

מכל מקום - עשירים ועניים, לבנים ושחורים, מלכים ואחרים. הם מביאים איתם את הוצאות נסיעתם ואת הסחורות שהם רוצים למכור; זהו עושר הויים.

באופן דומה, כל מה שמוזכר בישיעיהו ס' מתייחס לאותה נבואה שהוזכרה לעיל, ומספר הפסוקים בה הוא 22.

למידע נוסף, ישעיהו ס' מדבר על תחייתם והתחדשותם של בני ישראל. הנביא ישעיהו מכריז שאור אלוהים זרח על ציון, שגויים ומלכים יתאספו בזוהר אור אלוהים, שהחושך הסתיים, ושהדיכוי ייפסק, ויביא עושר לגויים. הוא גם מציין שמלכים יבואו ממרחקים לעבוד את אלוהים.

וגם למידע נוסף; בשורה טובה זו קשורה לבשורה הטובה המוזכרת בחגי (2), והיא נדונה קודם לכן בבשורה מס (1).

הנבואה העשרים ושלוש

בספר ישעיהו (לה:ח), (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא ישעיהו

"יהיה שם דרך ודרך, וייקרא דרך הקודש. לא ילך בה טמא, כי אם להם היא. אפילו טיפשים לא יתעו בדרך"

פירוש: נבואה זו חלה על עירו הקדושה של אלוהים ועל ביתו העתיק, מכה, עירו של הנביא * מוחמד (עליו השלום), שם נולד ושם נגלה לו הקוראן.**

זהו הכיוון שאליו פונים המוסלמים בתפילותיהם

הדרך אליה אינה עוברת על ידי טמאים, טמאים או לא מאמינים, אלא מיועדת לטהורים. טוהר כאן מתייחס לטוהר האסלאם ולאמונה באלוהים. אלו שאינם מוסלמים אינם מורשים לעבור דרכה.

זה מתיישב עם הפסוק בקוראן הקדוש: "אכן, הפוליתאיסטים טמאים, לכן אל יתקרבו למסגד אל-חראם לאחר שנה זו שלהם" (סורת אל-תובה: 28).

ההליכה למכה והתפילה שם מביאה שלוה ללב, שלוה רוחנית ושלוה פנימית, והופכת אותה למקלט ללבבות ויעד למאמינים מכל רחבי העולם לאורך כל השנה. זה ממלא את תחינתו של הנביא אברהים (עליו השלום): "אדוננו, יישבתי כמה מצאצאיי בעמק לא מעובד ליד ביתך הקדוש, לכן תן ללבבות בקרב האנשים להטות אליהם. ודאג להם מהפירות כדי שיהיו אסירי תודה" (סורת אברהים: 37). הבית הקדוש הוא הכעבה.

יתרה מכך, הדרך אליו קלה, כפי שכולם יודעים. אפילו מי שאינו מכיר את המסלול יכול בקלות לשאול ולמצוא את דרכו.

הבשורה העשרים וארבעה

בספר מיכה (4:1-4), (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא מיכה:

באחרית הימים יהיה הר בית ה' יציב כראש ההרים; הוא יהיה מרומם על הגבעות, ועמים ינהרו אליו" 1

גויים רבים יבואו ואמרו: 'לכן נעלה אל הר ה', אל בית אלוהי יעקב. הוא ילמד אותנו דרכיו, ונלך בנתיבותיו.' כי 2 'מציון תצא תורה, ומירושלים דבר ה'

הוא ישפט בין עמים רבים, הוא יישב חשבונות עם גויים עזים מרחוק. הם יכתתו חרבותיהם לאתים וחניתותיהם 3 למזמרות. גוי לא ישא חרב אל גוי, ולא ילמדו עוד מלחמה.

איש ישב תחת גפנו ותחת תאנתו, ואיש לא יפחידם, כי פי ה' צבאות דיבר. "5 כי כל העמים הולכים בשם 4 אלוהיהם, ואנחנו הולכים בשם ה' אלוהינו לנצח נצחים.

פירוש: נבואה זו מצביעה על כך שבאחרית הימים, הכעבה, שהיא כיוון התפילה של המוסלמים, תמוקם על *** גבעות מכה. זה אכן המצב, שכן מכה היא אזור הררי, **המכונה "הר בית ה'". זוהי סביבה הררית שבה יתאספו ערבים ולא ערבים, לבנים ושחורים, עבדים וחופשיים, עשירים ועניים.**

ההצהרה שלו, "עמים ינהרו אליה, ועמים רבים יסעו אליה", מתייחסת לעובדה שאין מקום אחר שאליו יסעו עמים מכל רחבי הארץ מלבד מכה, שם יבואו לבצע את העלייה לרגל לחאג' ועומרה.

ההצהרה שלו, "בית ה'", מתייחסת לכעבה, שאלוהים קרא לה לשם לכבודה.

הצהרתו, "בואו נעלה אל הר ה'", שונה מההצהרה הקודמת, "הר בית ה'". בית ה' הוא הכעבה, כפי שהוזכר קודם לכן, בעוד ש"הר ה'" נמצא בערפאת, שם עומדים אנשים כדי לבצע את עמודי החאג'.

הצהרתו, "בית אלוהי יעקב", מתייחסת לבית האל, שהוא אלוהי כל העמים.

הצהרתו, "והלכת בדרכיו", מצביעה על תנועה מתמשכת לעבר מקום זה, הר ערפאת, כדי לבצע את העלייה לרגל לחאג'. זה קורה מדי שנה, כאשר החאג', עמוד החמישי של האסלאם, מתבצע.

הצהרתו, "יחשלו חרבותיהם לאתים", מסמלת את כינון השלום ואת סיום המלחמות. כלי המלחמה וההרג (חרבות) יהפכו לכלי חקלאות וייצור - אתים - וחניתות יהפכו למגלים, **רבים של מגל, כלי חקלאי המשמש לקציר.**

זוהי נבואה על השלום האמיתי שהביא האסלאם. בכל מקום בו השתרש, השלום שולט, כפי שמעידה ההיסטוריה. סכסוכים ומלחמות פסקים באדמותיו, וכלי נשק הופכים לכלי מועילים לאנושות, ומאפשרים להם לעבד את האדמה באמצעות שתילה וחקלאות.

הצהרתו, "ישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו", מסמלת את השלווה, הביטחון והרווחה הפסיכולוגית והרוחנית שנהנים מהם המאמינים. לא יהיה טרור או פחד, כי השלטון שייך לאלוהים, המכונה יהוה צבאות, השולט באמצעות הקוראן.

הצהרתו, "ינהלכו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ", היא קריאה לאמונה איתנה באלוהים ולחיות על פי אורו ומצוותיו לנצח, ומבדילה אותם מעבודת כל דבר שאינה אלוהים. פסוקים אלה מנבאים את הקמתה של דת גדולה שתאחד אומות ותוביל את האנושות לחיים של עבודת קודש ושלווה רוחנית עמוקה. הם גם מצביעים על סיום הסכסוכים והתמקדות בבנייה ופיתוח במקום בהרס.

הנבואה העשרים וחמש

בספר חבקוק (5:3), (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא חבקוק:

מגפה הלכה לפניו, וחום ירד לרגליו. 5.

פירוש: זוהי נבואה ברורה של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה). לפני הגעתו, מדינה - ית'ריב - נודעה *** בחום שלה. חום זה פקד את חבריו של שליח האל (עליו השלום והברכה) עם הגעתם למדינה. שליח האל (עליו השלום והברכה) התפלל לאדונו להעביר את החום ממדינה לאל-ג'וחפה, באומרו: "אלוהים, הפוך את מדינה לאהובה עלינו כמו מכה, או אפילו יותר. אלוהים, ברך את מידות התבואה שלנו ואת משקלינו, והפוך אותן לבריות עבורנו, והעבר את חומתה לאל-ג'וחפה." הנביא (עליו השלום והברכה) התפלל במיוחד נגד אל-ג'וחפה משום

שהיה אז מקום של פוליתאיזם. הוא התפלל שהחום ימנע מהם לפגוע במוסלמים. אל-ג'וחפה הוא מקום בין מכה למדינה, כ-190 ק"מ ממכה. אלוהים ענה לתפילת נביאו (עליו השלום והברכה), ואספקת מדינה התברכה. זוהי הכוונה בדבריו, "וברכנו בס' שלנו ובבוד שלנו", שהן יחידות מידה. לאחר מכן הנביא (עליו השלום והברכה) וחבריו אהבו את מדינה באהבה שנשארה בליבם עד מותם. ואכן, כאשר הנביא (עליו השלום והברכה) חזר ממסע וראה את מדינה, הוא היה עושה את סוסו. היא מאיצה את אהבתה.

לאחר מכן, אם המאמינים, עאישה (יהי רצון שאלוהים ירצה בה), **מזכירה שכאשר הגיעו לראשונה למדינה, זו הייתה הארץ המוכת המחלות ביותר עלי אדמות. היא (מי ייתן ואלוהים ירצה אותה) אמרה, בהמשך לסיפור: "הגענו למדינה, וזו הייתה הארץ מוכת המחלות ביותר עלי אדמות. היא אמרה: 'העמק היה עומד ומסריח'", כלומר היו בו מים עומדים.**

משמעות דבריה היא שעמק בוטאן בדרום העיר היה זורם לאורך כל השנה ב"נג'ל", כלומר, במים המשתנים והמרקיבים שעמדו בו הרבה, ומכאן עלו קדחות רבות, והמגפה התפשטה, אז אלוהים הסיר מהם את המגפה ואת הנגע, והעיר הפכה בריאה והייתה לה אוויר טוב עד היום הזה.

מסופר על ידי אל-בוכארי (3926) ומוסלמי (1376) על פי סמכותה של עאישה, מי ייתן ואלוהים ירצה בה.

פסוק זה נחשב לנבואה ובשורה משמחת בנוגע למוחמד (עליו השלום), שכן אלוהים הסיר את החום והמגפה ממדינה בגלל תחינתו.

ראוי לציין שמה שהוזכר שני פסוקים לפני פסוק זה ב-(3:3) הוא ***

אלוהים בא מתימן, והקדוש ברוך הוא מהר פארן. 3.

מיקומה של "תימן" הוא מיקומה של מדינה, וגם כיום, תמן נחשבת לחלק ממדינה.

פארן" היא מכה, על פי הקונצנזוס של מוסלמים, יהודים ונוצרים. פארן היא מילה עברית, שעברה "ערבית, והיא אחד משמותיה של מכה. זוהי הארץ בה חי ישמעאל, כפי שמוזכר בבראשית (פרק 21): "והתמקצע בירי בחץ וישב במדבר פארן".

משמעותו של פסוק זה טמונה בבשורה המשמחת שהוא מכיל על נבואתו של מוחמד (עליו השלום), שכן בשורתו הושלמה בין שתי הערים הגדולות הללו.

הנבואה העשרים ושש

בספר חבקוק (ב':2-3), (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא חבקוק:

ויען אותי ה' ויאמר: "כתב את החזון וכתב אותו על לוחות, למען יקרא אותו וירוך 2

"כי החזון עוד יבוא, ובאחריתו ידבר ולא ישקר. גם אם יתמהמה, חכה לו, כי יבוא ולא יתמהמה 3

פירוש: החזון כאן מתייחס לנבואה. אלוהים נתן לנביא חבקוק את הבשורה שהיא תתגשם ולא *** תתמהמה. היא אכן התגשמה עם שליחותו של הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה).

אלוהים כרת ברית עם כל הנביאים שאם מוחמד יופיע בזמן שהם ביניהם, הם יתמכו בו ויסייעו לו, כפי שניבאו הנביאים אברהם ואלה שאחריו, כפי שהוזכר בנבואות הקודמות.

את דבריו (וחרוטו על הלוחות) ניתן לפרש כחדשות טובות אלו שנכתבו על הלוחות שעליהם כתב אלוהים את התורה, ואז הורידה גבריאל לנביאו משה (עליו השלום), כפי שאמר אלוהים יתברך (וכתבנו לו על הלוחות אזהרה על הכל והסבר מפורט על הכל, לכן קבלו זאת בנחישות וצוו לעמך לקחת את המיטב ממנה. אראה לכם את בית הסורים) (סורת אל-ערף: 145)

הבשורה העשרים ושבעה

בספר ישעיהו (מה:כ-כה) (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא ישעיהו:

התאספו ובואו יחד, שרידי הגויים! נושאי פסלי העץ שלהם לא ידעו, וגם המתפללים לאל שאינו יכול 20 להושיע.

הגידו, הציגו, ויעצו יחד. מי ידע את הדברים האלה מעולם? מי ניבא אותם מזמן? הלוא אני ה', 21 ומלבדי אין אלוהים אחר? אל צדיק ומושיע, מלבדי.

פנו אלי והיוושעו, כל קצות הארץ, כי אני אלוהים, ואין אחר 22.

"נשבעתי בי, דבר אמת יצא מפי, דבר לא ישוב: "לי תכרע כל ברך, וכל לשון תשבע שבועה 23

אמר לי: "צדק וכוח רק מאת ה'; אליו יבואו כל הזועמים עליו, וכל הזועמים עליו יתביישו." 25 בה' יהיו 24 צדקים כל צאצאי ישראל ויתפארו.

פירוש: נבואה זו מאשרת את מה שהביא הנביא מוחמד (עליו השלום) במסר שלו לגויים: שהאל *** האמיתי היחיד הוא אללה, וכי לאילים אין כוח, תועלת או נזק, וכי האמונה בהם היא שקרית. לכן, הוא קרא לנטוש את פולחנם והשמיד את 360 האילים שהקיפו את הכעבה.

הנבואה מצביעה גם על כך שכל הבריאה תיכנע לאללה, ושכל מאמין יכרע ברך וישתחוה לו. זה מה שקרה בפועל לאחר שליחותו של הנביא מוחמד (עליו השלום). יתר על כן, כל לשון תשבע בו ולא בשום דבר אחר. אנשים נהגו להישבע באילים אחרים מלבד אללה מתוך יראת כבוד כלפיהם, אך הם זנחו זאת והחלו להישבע באללה מתוך יראת כבוד כלפיו, כי הוא לבדו ראוי ליראת כבוד כזו.

כך, גדולתו של ה' מתעצמת בלבבות האנשים, וכל המתנגדים לו מתביישים.

הנבואה העשרים ושמונה

בספר תהילים (קי"א:ה'-י') (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא דוד:

יתן מזון ליראיו; זכר בריתו לעולם 5

ידע לעמו את כוח מעשיו, לתת להם נחלת גויים 6

מעשי ידיו נאמנים ואמת; כל מצותיו נאמנות 7

כוננו לעולם ועד, בצדק וביושר נעשו 8

שלח גאולה לעמו; כן בריתו לעולם. קדוש ונורא שמו 9

פירוש ***:

פסוקים אלה מצביעים על דאגתו הרוחנית והגשמית של אלוהים ליראיו. הוא אינו שוכח את בריתו. הוא העניק לנביאו מוחמד (עליו השלום) ולמאמינים את נחלת הארץ שהבטיח משום שהם מילאו את בריתו של אלוהים ויישמו את תורת הקוראן. האסלאם התפשט ברחבי העולם, ועמים נכנסו לדתו. בהמוניהם.

הבשורה קובעת גם כי מצוותיו הן נצחיות, וזה חל רק על דת האסלאם. דתות אחרות, לעומת זאת, נתונות לשינויים ותנודות. לדוגמה, מהדורות חדשות של הברית הישנה והחדשה מתפרסמות מעת לעת, המכילות תוספות, מחיקות ותיקונים.

תורת האסלאם היא ברית נצחית, כי אם האסלאם לא היה הדת הנצחית, אנשים היו זקוקים לנביא חדש, ספר חדש ודת חדשה. זה בלתי אפשרי, שכן האסלאם נשאר כפי שהוא, נשמר עד יום הדין. לכן, אין צורך בדת חדשה.

כל זה מחייב כבוד ועבודת אלוהים, כי הוא קדוש ושמו נערץ.

הבשורה העשרים ותשע

בספר תהילים (צ"ד: יב-טו) (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא דוד:

יב אשרי האיש אשר תלמד ה' ותלמד מתורתך.

יג תנו לו מנוחה מימי צרה עד חפירת גומה לרשעים.

יד כי לא יעזוב ה' את עמו ולא יפטרו נחלתו.

ט"ו כי ישוב צדקה לצדקה וכל ישירי לב אחריהם.

פירוש: משמעות הטקסט הזה היא שאלוהים מברך את האיש אשר הוא מלמד ומלמד מתורתו, ומגן *** עליו מרע, כי ה', ברחמיו, לא יעזוב את עמו, כלומר, הוא לא מותיר אותם ללא הדרכה והכוונה. זה נובע מהצדק והחוכמה של אלוהים. ברכה זו, המבוטאת במילה "ברוך", כוללת את כל האנשים, גברים ונשים, משום שהמילה "ברוך" מקיפה את הברכה האוניברסלית מאלוהים עבור אלו שהוא מלמד ומלמד מתוך תורתו.

תיאור זה, למרות שהוא כולל אנשים רבים, ובמיוחד את הנביאים; הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) כלול ללא ספק בכך, שכן אלוהים עידן את אופיו, כפי שאמר עליו בקוראן: {ואכן, אתה בעל אופי מוסרי גדול} (סורת אל-קלאם: 4). אלוהים לא ברא אדם מבורך יותר ממנו; תכונותיו היו מפוארות, וסגידתו הייתה מפוארת, כידוע לכל מי שקורא את הביוגרפיה שלו בהגינות ובאובייקטיביות.

כמו כן, אלוהים גילה לו את תורתו האחרונה, חוק האסלאם, הכוללת את מיטב החוקים הקודמים ועוד. הוא גם גילה לו את ספרו הטוב ביותר, הקוראן, הכולל את מיטב הספרים הקודמים ועוד. יתר על כן, אלוהים שמר על הקוראן, ולכן הוא לא השתנה או שונה, כפי שאמר הוא, הנעלה: {אכן, שלחנו את התזכורת, ואכן, נהיה שומריה} (סורת אל-חוג'וראת: 9).

לכן, אנשים מאמצים את האסלאם כאשר הם מבינים אותו היטב. נכון לעכשיו, סטטיסטיקות עולמיות מצביעות על כך שהאסלאם היא הדת עם שיעור ההמרה הגבוה ביותר.

מסיבה זו, בחר אלוהים במוחמד (עליו השלום) להיות אחרון הנביאים, בדתו האחרונה בדתות, ובספרו האחרון בספרים.

בקיצור, הנביא מוחמד (עליו השלום) כלול בבשורה משמחת זו באופן עיקרי, גם אם אינו מוזכר במפורש.

הבשורה השלושים

בספר תהילים (א':6-1) (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא דוד:

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ולא יעמוד בדרך חטאים, ולא ישב במושב לצים 1

כי בתורת ה' חפצו, ובתורתו יהגה יומם ולילה 2

כעץ שתול על נחלי מים, אשר ייתן פריו בעיתו, ועלו לא יבול; וכל אשר יעשה ישגשג 3

לא כן רשעים, כי כמוץ אשר רוח תנשף 4

לכן לא יעמדו רשעים במשפט, וחטאים בקהל צדיקים 5

כי ידע ה' דרך צדיקים, ודרך רשעים תאבד 6

פירוש ***:

טקסט זה דומה לקודם, ושניהם מתייחסים לצדיקים שבאנשים, ואף יותר מכך לנביא מוחמד (עליו השלום והברכה)

הסיבה לכך היא שטקסט זה מתאר את האיש הזה כבעל ברכות רבות, **המתבטאות במילה "מבורך" (או "ברוך"). ידוע היטב שהנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) היה מבורך, וחיייו היו למופת ביחסיו עם חברים ואויבים, קרובים ורחוקים, גברים ונשים, שליט ונשלטים.**

טקסט זה מציין גם שאלוהים הציל את האיש המבורך הזה מהרשעים. ידוע שזה חל גם על הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), שכן התמודד עם אויבים רבים. ידוע גם שהיו שלושים ניסיונות התנקשות נגד הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), אך אלוהים הציל אותו מהם עד שמסר את מסר אדונו, ולאחר מכן אלוהים לקח אותו בחזרה אליו.

קטע זה מסביר שאדם זה מוצא שמחה בציות לאלוהים ובדבקות בתורתו הנגלה. ידוע שזה חל על הנביא מוחמד (עליו השלום), שנהג לעבוד את אלוהים בהרחבה והיה עומד בתפילה באמצע הלילה עד שרגליו התנפחו מעמידה ממושכת כל כך. כאשר אשתו עאישה (יהי רצון שאלוהים ירצה אותה) שאלה אותו, "מדוע אתה עושה זאת כשאלוהים סלח לך על חטאך בעבר ובעתיד?" הוא ענה, "האם לא עליי"? להיות משרת אסיר תודה

פסוק זה מדמה את האיש המבורך הזה לעץ פורה שממנו אנשים נהנים לאורך כל השנה, עליו רעננים תמיד ולעולם לא נובלים. זה חל גם על הנביא מוחמד (עליו השלום), כפי שמודגם על ידי מעשי המוסלמים.

דבקות בתורת החוק האסלאמי לאורך כל השנה וסיוע לאנשים באמצעות מעשי צדקה כמו האכלת עניים וחפירת בארות לנזקקים.

לעומת זאת, הטקסט מתאר את הרשעים כמוץ, העלים הנושרים מעץ כאשר הרוח נושבת בהם. באופן דומה, הרשעים מתנדנדים על ידי הרוחות ונופלים, סופם הוא הרס וכישלון. זה בדיוק מה שקרה לכל מי שנלחם בנביאים, שהאחרון שבהם היה הנביא מוחמד (עליו

השלום והברכה). כאשר עמו נלחם בו, הוא ניצח אותם, והמדינה עברה לשלטונו. לאחר מכן הוא חנן אותם ולא ביקש נקמה. אחריו, המדינה האסלאמית התרחבה, ואדמות מסין במזרח ועד אנדלוסיה במערב נכנעו למוסלמים, מבלי לבצע עוול או לבזוז עושר כפי שעשו מעצמות גדולות לאורך ההיסטוריה.

טקסט זה גם מדגים שלא היה נביא גדול ממוחמד (עליו השלום והברכה), שכן הוא ניחן בכל התכונות הגדולות שלא היו לאף נביא לפניו. הוא היה האהוב ביותר בבריאה של אלוהים, **נבחר על ידו מכל ***.הבריאה**

הספר גמור, תודה לאל

הבשורה השלושים – מהאימות – מהמסירה לראיות

כפי שהופיעה הגר

גם בפרק ט"ז (מהדורת ואן דייק) שזה בא בספר בראשית, כלומר

ישמעאל, ויאמר לה

ח, הגר שפחת שרי

מאין באת ולאן את הולכת? ותאמר: אני בורחת מפני גברת שרי

ט ויאמר לה מלך ה' שובי אל גברתך והכנעי לה

י. ויאמר לה מלך ה' תרבה ואני ארבה את זרעך ויהיו רבים

י"א כן, כן תאמר

קראי קרא לו ישמעאל, כי שמע ה' את צרותיך

ויאמר לה מלך ה': הנה משפט בנינו ובנותינו כי יבוא פרא

הגר ילדה לאברם בן. ויקרא אברם לבנו אשר ילדה הגר. ידו בכולם, ויד כלו בו, ולפניו ישבו שם כל אחיו אברם היה בן עשרים ושתיים שנה כאשר ילדה הגר את **ישמעאל לאברם**. ישמעאל

באופן דומה, בבראשית, פרק כא, אמר אלוהים להגר אשת אברהם

חזקי את ירך בה, כי אעשה את הנער לגוי. הגר, אל תיראי, כי שמע אלוהים בקול הנער אשר הוא" גדול

הערה: עם זה הוא המון גדול, והוא מיוחס לו, שלא כמו עמו של מוחמד (עליו השלום), שבא אחרי ישמעאל. א

(?) הוא לימד

ומי הוא שידו תהיה על הכל, כלומר שאומות ועמים ייכנעו לו, וכל הידיים יושטו אליו בכניעה

הוא לימד (מי)

קצת מאוחר יותר, יבוא הסבר לביטוי זה (פרא. רק מוחמד (עליו השלום) שלט בעולם מסין ועד מרוקו

ובנוגע לאמירתו: "הוא יהיה פרא", אז

המשמעות המיועדת היא הנביא מוחמד (עליו השלום)

כלומר, אלוהים יתברך הטיל אימה בלבבות אוביו".עליו השלום".הוא היה במרחק חודש מסע מאימה"

"והוא במרחק חודש מסע מהם. הוא זה שאליו חלה אמירת התורה: "הוא יהיה פר

"בספרו "ההתחלה והסוף

ההיסטוריון אבן קת'יר אמר

בביגרפיה של אסמעיל אבן אברהים, על שניהם השלום

בשורה משמחת זו חלה רק על בנו מוחמד (יהי עליו תפילות האל ושלום), כי הוא זה שדרכו הערבים " הפכו לדומיננטיים

ושלטו בכל הארצות, מזרח ומערב, אומה בין אומות

ואלוהים נתן להם ידע מועיל ומעשים טובים אשר לא נתנו בשורתו, ושלמותו במה שבא לפנייהם

וזאת רק בגלל כבוד שליחו. " על כל השליחים, וברכת בשורתו, ומימיה

"ואוניברסליות שליחותו לכל עמי הארץ

הבשורה השלושים

בספר תהילים (א':6-1) (מהדורת ואן דייק), אומר הנביא דוד

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ולא יעמוד בדרך חטאים, ולא ישב במושב לצים 1

כי בתורת ה' חפצו, ובתורתו יהגה יומם ולילה 2

כעץ שתול על נחלי מים, אשר ייתן פריו בעיתו, ועלו לא יבול; וכל אשר יעשה ישגשג 3

לא כן רשעים, כי כמוץ אשר רוח תנשף 4

לכן לא יעמדו רשעים במשפט, וחטאים בקהל צדיקים 5

כי ידע ה' דרך צדיקים, ודרך רשעים תאבד 6

פירוש ***

טקסט זה דומה לקודם, ושניהם מתייחסים לצדיקים שבאנשים, ואף יותר מכך לנביא מוחמד (עליו השלום והברכה).

הסיבה לכך היא שטקסט זה מתאר את האיש הזה כבעל ברכות רבות, המתבטאות במילה "מבורך" (או "ברוך"). ידוע היטב שהנביא מוחמד (עליו השלום והברכה) היה מבורך, וחיייו היו למופת ביחסיו עם חברים ואויבים, קרובים ורחוקים, גברים ונשים, שליט ונשלטים.

טקסט זה מציין גם שאלוהים הציל את האיש המבורך הזה מהרשעים. ידוע שזה חל גם על הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), שכן התמודד עם אויבים רבים. ידוע גם שהיו שלושים ניסיונות התנקשות נגד הנביא מוחמד (עליו השלום והברכה), אך אלוהים הציל אותו מהם עד שמסר את מסר אדונו, ולאחר מכן אלוהים לקח אותו בחזרה אליו.

קטע זה מסביר שאדם זה מוצא שמחה בציות לאלוהים ובדבקות בתורתו הנגלה. ידוע שזה חל על הנביא מוחמד (עליו השלום), שנהג לעבוד את אלוהים בהרחבה והיה עומד בתפילה באמצע הלילה עד שרגליו התנפחו מעמידה ממושכת כל כך. כאשר אשתו עאשה (יהי רצון שאלוהים ירצה אותה) שאלה אותו, "מדוע אתה עושה זאת כשאלוהים סלח לך על חטאך בעבר ובעתיד?" הוא ענה, "האם לא אהיה?" משרת אסיר תודה

טקסט זה מדמה את האיש המבורך הזה לעץ פורה שממנו **אנשים נהנים לאורך כל השנה, עליו ירוקים תמיד ולעולם אינם נובלים. זה חל גם על הנביא מוחמד (עליו השלום), שכן מוסלמים שואפים ליישם את תורת החוק האסלאמי לאורך כל השנה ולהועיל לאנשים באמצעות מעשי צדקה כמו האכלת העניים וחפירת בארות לנזקקים. לעומת זאת, הטקסט מתאר את הרשעים כמוץ, העלים הנושרים מהעץ כשהרוח נושבת. באופן דומה, הרשעים מתנדנדים על ידי הרוחות ונופלים, סופם הוא הרס וכישלון. זה בדיוק מה שקרה לכל מי שנלחם בנביאים, האחרון שבהם היה הנביא מוחמד (עליו השלום וברכה). כאשר עמו נלחם בו, הוא ניצח אותם, והמדינה עברה לשלטונו. לאחר מכן הוא חנן אותם ולא ביקש נקמה. אחריו, המדינה האסלאמית התרחבה, ואדמות מסין במזרח ועד אנדלוסיה במערב נכנעו למוסלמים, מבלי לעשות עוול או לבזוז עושר כפי שעשו מעצמות גדולות לאורך ההיסטוריה.**

טקסט זה גם מדגים שלא היה נביא גדול ממוחמד (עליו השלום וברכה), שכן הוא ניחן בכל התכונות הנשגבות שלא היו לאף נביא לפניו. הוא היה האהוב ביותר בבריאה של אלוהים, נבחר על ידו מכל ***. הבריאה

הבשורה השלושים ואחת

כתוב גם בבראשית, פרק ט"ז (מהדורת ואן דייק), שהמלאך נראה להגר, אמו של ישמעאל, ואמר לה

"הגר, שפחת שרי, מאיפה באת ולאן את הולכת?" היא ענתה, "אני בורחת מפני גבירתי שרי" 8

ט ויאמר לה מלאך ה' שובי אל גבירתך והכנעי לה

י ויאמר לה מלאך ה' ארבה את זרעך מאוד ולא יספרו

י"א ויאמר לה מלאך ה' הרה ועתידיה ללדת בן וקראו לו ישמעאל כי שמע ה' את צרתך

י"ב פרא יהיה ידו בכולם ויד כולם בו ועם כל אחיו איבה

ט"ו ותלד הגר לאברם בן ואברם קרא לבנו אשר ילדה הגר ישמעאל

טז אברם בן שמונים ושש שנה בילדת הגר את ישמעאל

באופן דומה, בבראשית, פרק כ"א, אמר מלאך האלוהים להגר אשת אברהם ***

מה הגר? אל תיראי כי שמע אלוהים את קול הילד אשר הוא" 17

"קומי, קחי את הילד בזרועותיך והחזקי אותו ביד כי לגוי גדול אשים אותו" 18

פירוש: מיהו העם הגדול והרב הזה שבא אחרי ישמעאל, עליו השלום, ועקב אחר שושלתו אליו, ***
מלבד עמו של מוחמד (עליו השלום והברכה)

ומיו זה שידו תהיה על הכל, כלומר, שאומות ועמים ייכנעו לו, כשכל הידיים מושטות בכניעה, מלבד
מוחמד (עליו השלום והברכה), ששלט בעולם מסין ועד מרוקו

באשר לאמירה "הוא יהיה פרא", היא מתייחסת לנביא מוחמד (עליו השלום והברכה). הוא (עליו השלום
והברכה) אמר: "ניתנה לי ניצחון באמצעות טרור ממרחק של חודש ימים". פירוש הדבר שאלוהים יתברך
הטילה אימה בלבבות אויביו, למרות שהיה במרחק חודש נסיעה מהם. הוא זה שאליו חלה הצהרת
".התורה" הוא יהיה פרא.

המלומד וההיסטוריון אבן קת'יר (יהי רצון שאלוהים ירחם עליו) אמר בספרו "אל-בידאיה ואל-ניהיא"
:(ההתחלה והסוף), בביוגרפיה של ישמעאל בן אברהם (על שניהם השלום)

נבואה זו חלה על בנו מוחמד (עליו השלום והברכה), כי דרכו הפכו הערבים לדומיננטיים " ושלטו בכל הארצות, מזרח ומערב. אלוהים העניק להם ידע מועיל ומעשי צדקה שלא ניתנו כמותם לשום אומה אחרת לפנייהם. זה היה רק בזכות עליונותו של שליחם על כל השליחים האחרים, ברכת בשורתו, אושר בשורתו, שלמותו במה שהביא, והאוניברסליות של שליחותו לכל עמי הארץ."

הוכחה לכך שהברית החדשה מכילה נבואות על נבואתו של מוחמד (עליו השלום והברכה)

הברית החדשה מכילה אזכורים רבים לנבואתו של מוחמד (עליו השלום והברכה), וקובעת שהוא השלמת דת הנביאים שלפניו, שהוא אינו סותר אותה, שהאסלאם הוא האחרון מבין הדתות האלוהיות, שמוחמד הוא הנביא האחרון, ושהקוראן הוא כתבי הקודש האחרונים.

להלן כמה מנבואות נבואתו של מוחמד (עליו השלום והברכה) מהברית החדשה.

נבואה שלושים ושתיים

בבשורה על פי מתי (21:42-43) (מהדורת ואן דייק): "...אמר להם ישוע: 'האם מעולם לא קראתם...בכתובים: 'אבן מאסו הבונים הייתה לאבן פינה; מעשה ה' הוא, והיא נפלאה בעינינו?' לכן אני אומר

"כי מלכות האלוהים תילקח מכם ותינתן לעם אשר ייתן את פירותיה"

פירוש: האבן שדחו הבונים היא מוחמד (עליו השלום והברכה). הבונים סירבו להניח אותה בתקופת *** משה וישוע משום שנבואה לא הייתה שלמה איתם. כאשר מוחמד (עליו השלום והברכה) הגיע, הבניין הושלם עם הנחת אבן זו.

הנביא (עליו השלום והברכה) הזכיר משהו שתואם בצורה מושלמת את הנבואה הזו, באומרו: "דוגמתי ודוגמת הנביאים שלפניי היא כמו זו של אדם שבנה בית ושכלל אותו ושיבח אותו, למעט מקום של לבנה אחת בפינה. אנשים החלו להסתובב סביבו, מתפעלים 'ממנו ואומרים: 'מדוע לא הונחה הלבנה הזו

שליח האלוהים (עליו השלום והברכה) אמר: 'אני הלבנה הזו, ואני חותם הנביאים'. "תהילה למי שגרם לדברי שני הנביאים הגדולים הללו (ישוע ומוחמד) לנבוע מאותו מקור ומקור.

באשר לאמירתו, "מלכות האלוהים תילקח מכם ותינתן לעם אשר ייתן את פירותיה", זוהי התייחסות להעברת הנבואה מצאצאי יצחק לצאצאי ישמעאל, שלום על שניהם. ועם זה הוא עמו של מוחמד (שלום וברכות עליו).

הבשורה השלושים ושלוש

בבשורה על פי יוחנן (4:19-21) (מהדורת ואן דייק): "האישה (כלומר, האישה השומרונית) אמרה לו, 'אדוני, אני רואה שאתה נביא. אבותינו סגדו בהר הזה, אבל אתה אומר שבירושלים הוא המקום שבו יש לסגוד'. אמר לה ישוע, 'אישה, האמיני לי, יבוא זמן שבו לא תסגדו לאב לא בהר הזה ולא בירושלים

פירוש: זוהי אינדיקציה ברורה לשינוי הקיבלה (כיוון התפילה) מירושלים לכעבה במכה. הנביא *** מוחמד (עליו השלום והברכה) נהג להתפלל כשפניו אל ירושלים, וזה היה הכיוון אליו פנה בתפילה. הוא המשיך בכך במשך מספר חודשים עד לגילוי הפסוק: "ראינו את פניכם השמימה, לכן נפנה אתכם אל הכעבה". פנו את פניכם אל המסגד הקדוש (במכה) כפי שהייתם רוצים לראותו. ובכל מקום שתהיו, פנו את פניכם אליו. אכן, אלו שקיבלו את כתבי הקודש יודעים שזו האמת מאדונם. ואלוהים אינו מודע למה שהם עושים. בנקודה זו, כיוון התפילה השתנה, כפי שמוזכר בנבואה זו על ישו: "השעה תבוא ותשתחוו לאב לא על ההר הזה ולא בירושלים". הוא פנה אל הכעבה במכה, בעקבות פקודת אדונו

הבשורה השלושים וארבעה

ביוחנן י"ד:16 (מהדורת ואן דייק): "ואבקש מהאב, והוא יתן לכם עורך דין". אחר שישאר עמכם לנצח

פירוש: המילה "מנחם" בערבית פירושה עוזר, ובלקסיקון הנוצרי פירושה עוזר, מדריך ומתווך ***

בשורה זו מרמזת לנביא מוחמד (עליו השלום), אשר יבוא אחרי ישו כדי להדריך אותם אל האמת. בדרך זו, הוא יסייע למשיח ולנביאים שלפניו לקרוא לאנשים לעבוד את אלוהים לבדו, כדי שיוכלו להשיג אושר ומנוחה נצחית בגן עדן.

הוא גם מנחם לאנשים משום שהוא מדריך אותם לעבוד את אלוהים ומזהיר אותם מפני שיתוף שותפים אליו בפולחן.

הבשורה השלושים וחמש

ביוחנן, פרק 14 (מהדורת ואן דייק), כתוב שישו אמר ליהודה:

מי שאינו אוהב אותי אינו שומר את דברי. הדברים שאתם שומעים אינם שלי, אלא של האב אשר " 24 שלחני.

את הדברים האלה אמרתי לכם בעודי עמכם" 25

אבל המנחם, רוח הקודש, אשר ישלח האב בשמי, ילמד אתכם. " הכל, ויזכיר לכם את כל מה 26 שאמרתי לכם.

הבשורה השלושים ושש

ביוחנן ט"ו 26 (מהדורת ואן דייק): "כאשר יבוא המנחם, אשר אשלח לכם מאת האב - רוח האמת
".היוצאת מאת האב - הוא יעיד עליי"

פירוש:

**בשורה זו, כמו הקודמת, מדברת על ישו שאומר לעמו שאלוהים ישלח נביא אחריו.
כאן, הוא מכונה "הסנגור" ורוח האמת. נביא זה ילמד את האנשים את כל ענייני דתם
ויעיד על ישו, כלומר, הוא יעיד על טובו ויספר עליו, על אמו מרים, הבתולה, ועל הנזק
שספג מעמו. כל זה מוזכר בקוראן**

הבשורה השלושים ושבע

:לאחר מכן, ביוחנן פרק ט"ז (מהדורת ואן דייק)

"?אבל עכשיו אני הולך אל זה ששלח אותי, ואף אחד מכם לא שואל אותי, 'לאן אתה הולך' " 5

אבל מכיוון שאמרתי לכם את הדברים האלה, צער מילא את לבבכם " 6

אבל אני אומר לכם את האמת: לטובתכם אני הולך. אם לא אלך, הסנגור לא יבוא אליכם; אבל אם 7
אלך, אשלח אותו אליכם.

:כשהוא יבוא, הוא ירשיע את העולם בחטא ובצדק ובמשפט 8

;של חטא, משום שאינם מאמינים בי 9

;של צדקה, משום שאני הולך אל האב, ולא תראו אותי עוד 10

של משפט, משום ששר העולם הזה נשפט 11

יש לי עוד הרבה לומר לכם, יותר ממה שאתם יכולים לשאת כעת 12

אבל כשהוא, רוח האמת, יבוא, הוא ידריך אתכם אל כל האמת. הוא לא ידבר מעצמו; הוא ידבר רק 13
את מה שהוא שומע, והוא יגיד לכם את מה שעתיד לבוא.

הוא יכבד אותי, כי ממני הוא יקבל את מה שהוא יגלה לכם 14

"כל מה שיש לאב הוא שלי. לכן אמרתי, "ממני הוא יקבל את מה שהוא יגלה לכם 15

עוד מעט לא תראו אותי עוד, ואחר מעט תראו אותי שוב, כי אני הולך אל האב." האב" 16

פרשנות ***:

זוהי נבואה ברורה וחד משמעית, ברורה כשמש, על נבואתו של מוחמד (עליו השלום והברכה) לאחר
ישו, עבור אלו שליבם פתח אלוהים לאמת ומקבלים אותה. **בהירות זו מודגמת בכמה דרכים**

**בפסוק 7: הצהרתו, "...כי אם לא אלך, לא יבוא אליכם הפרקליט; "אבל אם אלך, -
אשלח אותו אליכם", מעלה את השאלה**

מי בא אחרי ישוע (עליו השלום) מלבד מוחמד (עליו השלום והברכה)

?לכן, מי יהיה הפרקליט אם לא מוחמד (עליו השלום והברכה)

?פסוק 8 מעלה את השאלה: מי גער בעולם על חטאיו אחרי ישוע מלבד מוחמד (עליו השלום והברכה) -

כי הוא חשף את שקר רעיונות העולם ואסר **אמונות כוזבות, כגון עבודת כל דבר שאינו
אלוהים. ואת האמונה שמלאכים הם בנות אלוהים, שישוע הוא בן האלוהים, ועזרא
הוא בן האלוהים; והוא אסר על אכילת עושר היתומים, שתיית אלכוהול, הריגה
...וההירות כלפי אנשים, ו**

מדובר בגזענות, בוז לעבדים, גאווה שבטית, ומנהגים הטעיים ופוליתאיסטיים אחרים.

להיפך, הוא ציווה על מונותאיזם ועל עבודת האל בלבד. זו הייתה דתם של כל הנביאים לפני שעוותה, שונתה והושחתה. הוא ציווה על בקשת סליחה על חטאים, חזרה בתשובה לאלוהים וטיהור עצמי. מחטאים הקשורים לזכויות האל או לזכויות האנשים.

בהצהרתו בפסוקה 13, "אינו מדבר מרצונו החופשי, אלא מדבר רק את מה שהוא שומע", עולה שאלה: -
?מי מלבד מוחמד (עליו השלום) אינו מדבר מרצונו החופשי אלא רק את מה שמתגלה לו

אלוהים אדירים אמר עליו: "וגם אינו מדבר מרצונו החופשי. זו אינה אלא התגלות שמתגלה." (קוראן 53:3-4)

והצהרתו בפסוקה 13, "הוא מנחה אתכם לכל האמת", זה מוביל אותנו לשאול: של מי החוק כללו את -
?כל האמת מלבד חוק מוחמד (עליו השלום)

חוקו כלל את כל האמונות, מעשי הפולחן, העסקאות וההתנהגות הנכונים, ואסר על כל אמונות, מעשי הפולחן, העסקאות וההתנהגות השקריות.

ואללה יתברך דיבר אמת: {לא הזנחנו דבר בספר.}

גם הצהרה מספר 13 מעלה שאלה כאשר היא אומרת: (והוא מודיע לכם על אירועים עתידיים). מי -
מלבד מוחמד (עליו השלום והברכה) ניבא אירועים עתידיים שאז התרחשו **בדיוק כפי שחזה? הוא**
קיבל מידע על ענייני העבר, ההווה והעתיד, שאלוהים גילה לו באמצעות התגלות. הוא הבין
אותם והעביר אותם לעם. זוהי אחת ההוכחות לנבואתו ולאמיתות המסר שלו. אלוהים יתברך אומר:
"הוא יודע הבלתי נראה, והוא אינו מגלה את ידיעתו הבלתי נראית לאף אחד, מלבד לשליח אשר בחר."
רבים מהדברים הללו התרחשו כפי שחזה, כגון הכיבושים והניסיונות של אחרית הימים. האם אין זו
?הוכחה שאלוהים הודיע לו עליהם באמצעות התגלות

משפט מספר 14 מעלה שאלה כאשר הוא אומר: "זה מהלל אותי". מי מהלל את ישו ואת אמו, מרים -
?הבתולה, מלבד מוחמד (עליו השלום)

סיפורי ישו ואמו נאמרים בתפילות מדי יום, במזרח ובמערב הארץ. זה מדגים את היקף הקשר של המוסלמים לישו ולאמו, לא רק כדמויות היסטוריות, אלא גם כסמלים גדולים **של אמונה, שגברים ונשים מוסלמים עצמם מחקים. - ומשפט מספר 15 מעלה שאלה אחרונה כאשר הוא אומר: "הוא ייקח ממה ששלי ויגיד לכם". מי מלבד מוחמד (עליו השלום) הודיע לעמו ?על מה שאמר ישו**

התיאורים המקיפים של ישו אינם מתועדים בספרים נוצריים כפי שהם בספרי החדית' על הנביא מוחמד (עליו השלום). נושא זה נרחב למדי, וכולל תיאורים של תפיסתו, לידתו, ניסים, קריאתו לעמו לעבוד את אלוהים לבדו, עלייתו השמימה והגנתו מפני מזימתם של היהודים שביקשו להרוג אותו.

באופן דומה, החדית'ים על מוחמד (עליו השלום) כוללים תיאורים של ירידתו בסוף הימים כשליט צודק. הוא ישבור את הצלב לו סוגדים הנוצרים, יהרוג את החזיר ויישאר על פני האדמה ארבעים שנה, שיהיו הימים הטובים ביותר בעולם. לאחר מכן הוא ימות וייקבר על ידי מוסלמים, בדיוק כפי שמתו נביאים אחרים.

בדומה לכך, הקוראן כולל תיאורים של אמו מרים, משפחתה, אפוסטרופסותה על ידי הנביא זכריה (עליו השלום) ועניינים קשורים אחרים. *** - לסיכום, נבואה זו מצביעה על כך שעזיבתו של ישו היא מבשר על נביא שיבוא אחריו, וכי זמנו יהיה לאחר עלייתו השמימה. זה חל רק **על הנביא מוחמד (עליו השלום), שבא אחרי ישו. אלוהים שלח אותו לכל האנשים וניחם את חסידיו של ישו על ידי הבהרת מה שהיה מעורפל בדתו לאורך זמן, מכיוון שמשמעות המילה "מנחם" היא מדריך ומורה.**

פסוקים אלה מכילים אינדיקציות ברורות לנבואתו של מוחמד (עליו השלום).

למען התועלת, הצהרתו בפסוק (10): "אבל בצדק, כי אני הולך אל אבי, ולא תראו אותי עוד", היא ***. ראייה לכך שאלוהים הקים את המשיח, והוא לא נצלב ולא נהרג.

הנבואה השלושים ושמונה

בבשורה על פי יוחנן (14:30) (מהדורת ואן דייק):

"ישוע אמר: "לא אדבר עוד הרבה אתכם, כי שר העולם הזה בא, ואין לו זכות עליי

*** הערה:

מי המנהיג האמיתי של העולם אחרי המשיח אם לא מוחמד (עליו השלום)

אלוהים חתם עליו את הנבואה, נתן לו את החוק המושלם, המתאים לכל הזמנים והמקומות, והפך את עמו לאדוני העולם כאשר דבקו בחוק שלו. הם שלטו בעולם מסין ועד מרוקו, והוא ישוב אליהם אם ימלאו את חובתם לחוק שלו, כפי שהבטיח להם אלוהים בקוראן.

הנבואה השלושים ותשע

כתוב בספר מעשי השליחים (3:22) (מהדורת ואן דייק): "כי משה אמר לאבות: 'ה' אלוהיך יקים לך נביא כמוני מקרב עמך. שמעת אליו בכל אשר יאמר לך.' *** פירוש

נביא זה אינו ישוע (עליו השלום), כי הוא אמר, "מקרב אחיך", ואחי בני ישראל הם צאצאי ישמעאל. אלוהים לא שלח אף נביא מצאצאיו של ישמעאל מלבד מוחמד (עליו השלום והברכה).

אינדיקציה נוספת לכך שהנביא המיועד הוא מוחמד (עליו השלום והברכה) היא הצהרתו של משה, "נביא כמוני". במציאות, אין נביא מלבד מוחמד (עליו השלום והברכה) שניתן לתאר ככמו משה. שניהם התאפיינו בכוח ובאומץ, שניהם נלחמו באויבי אלוהים, ושניהם נשלחו עם מסרים עצמאיים.

באשר לישו (עליו השלום), הוא לא נלחם ולא נשלח עם מסר עצמאי. אלא, הבשורה היא המשך של התורה, המציעה הסברים לחלק מאיסוריה ומכילה אזהרות; לפיכך, היא משלימה את התורה.

יתרה מכך, הוא היה מדוכא ולא ניצח את אויביו. כאשר אויביו היהודים הקיפו אותו וביקשו להורגו, הוא לא נלחם בהם, אך אלוהים הקים אותו לעצמו בגן עדן.

בהתבסס על האמור לעיל, משה, עליו השלום, וישוע בן מרים, עליו השלום, שניהם מסרו בשורה לעוקבי הנביא מוחמד, עליו השלום וברכות, וציוו עליהם להיכנע לתורתו (האסלאם). לכן, ציות לחוק האסלאם נחשב להשלמת תורת משה וישוע, וציות להם, לא דחייה שלהם או חוסר אמונה בהם.

לפיכך, אמונה היא בלתי נפרדת בין ישוע למוחמד. נוצרי הכנה בעקירת ישוע חייב להאמין במוחמד, ***
עליו השלום וברכות, ולקיים את תורתו; אחרת, הוא אינו ציית להם וראוי לגיהנום.

מי שמאמין במוחמד חייב גם להאמין בישוע, עליו השלום.

שלום וברכה על שניהם), אחרת הוא יהיה לא מאמין במוחמד (שלום וברכה עליו), כי האמונה בישוע (ובכל הנביאים מצווה אלוהים בקוראן. לכן, מי שאינו מאמין במשיח או בכל שליח אחר הוא לא מאמין בקוראן. אלוהים אמר בקוראן: "השליח האמין במה שנגלה לו מאדונו, וכך גם המאמינים. כולם האמינו באלוהים ובמלאכיו ובספריו ובשליחיו, [ואמרו], 'אין אנו מבדילים בין אף אחד משליחיו'. והם אומרים, 'אנו 'שומעים ואנו מצייתים. [אנו מבקשים] את סליחתך, אדוננו, ולך היעד [הסופי]

המשמעות של "אין אנו מבדילים בין אף אחד משליחיו" היא שאיננו מאמינים בשליחים מסוימים ואיננו מאמינים באחרים, אלא אנו מאמינים בכולם.

לכן, מי שמאמין בשני השליחים, ישוע ומוחמד (שלום עליהם), זוכה לכבוד האמונה בהם.

הבשורה הארבעים

בבשורה על פי מתי (3:11) (מהדורת ואן דייק): "אני מטביל אתכם במים לתשובה, אבל מי שבא אחריי חזק ממני, שאת סנדליו איני ראוי לשאת. הוא יטביל אתכם ברוח הקודש ובאש."

פירוש ***:

טקסט זה מצביע על כך שישוע התייחס לנביא אחריו, אשר יטהר את לבבות האנשים באמצעות התגלות אלוהית, כלומר הקוראן, שנמסר על ידי רוח הקודש, המלאך גבריאל, אשר אלוהים שולח עם התגלות (לנביאו מוחמד (עליו השלום).

באשר לביטוי "ואש", הוא מתייחס לאזהרה מפני אש הגיהנום שתשרוף חוטאים ואלה ההולכים בדרך המכעיסה את אלוהים, מבצעים חטאים ומפרים את מצוותיו.

הבשורה הארבעים ואחת

ביוחנן, פרק 1 (מהדורת ואן דייק)

"?זוהי עדותו של יוחנן, כאשר היהודים מירושלים שלחו כוהנים ולויים לשאול אותו, "מי אתה 19

".הוא הודה ולא הכחיש, אלא הודה: "אני לא המשיח 20

"?הם שאלו אותו: "אם כן מי אתה? האם אתה אליהו 21

הוא אמר: "אני לא." "האם אתה הנביא?" הוא ענה: "לא." 25... אז שאלו אותו: "מדוע אתה מטביל אם
"?אינך המשיח, לא אליהו ולא הנביא

יוחנן ענה להם: "אני מטביל במים, אך ביניכם עומד אחד שאינכם מכירים 26

".הוא זה שבא אחריי, אשר עלה עליי, ואיני ראוי להתיר את רצועות סנדליו 27

פירוש ***:

טקסט זה מצביע על כך שהיהודים ציפו לשלוש דמויות נפרדות: המשיח, אליהו ו"הנביא". מכיוון שיוחנן
והמשיח כבר הופיעו, "הנביא" נותר הדמות השלישית המיוחלת, ונבואה זו חלה רק על הנביא מוחמד
(עליו השלום), חותם הנביאים.

הספר הושלם, השבח לאל

מי ייתן ושלום אלוהים וברכותיו על כל נביאיו ושליחיו

מקורות מדעיים למי שמעוניין ללמוד עוד ולהפיק תועלת נוספת

:אלה מתפרסמים באינטרנט

שבעה מסרים עדינים לאוהבי מרים הבתולה ובנה, ישוע המשיח. 1.

שבעים הוכחות בשורה שישוע המשיח הוא נביא, שליח, מורה, אוונגליסט, שליח, מדריך, בן אדם, בן האדם ואדם

3. האם המשיח הוא אדון?

4. ארבעים הוכחות לחוסר תוקפן של תורת החטא התורשתי ותורת הצליבה.

5. היכן התורה והבשורות המקוריות?

6. סיפורו של אדם אבינו.

7. השינויים וההתפתחויות ההדרגתיים שהתרחשו במסר של ישוע.

8. שישים הוכחות לכבוד האסלאם למרים הבתולה ולבנה, ישוע המשיח.

9. מדוע אלוהים ברא אותנו? 10. שלושת יסודות האסלאם.

11. אסלאם: דת הטבע המולד.

12. השמות היפים והתכונות הנעלות של אלוהים.

13. ענפי אמונה בחוק האסלאמי.

14. מבוא קצר לתנ"ך הקדוש - הקוראן.

15. שבע תובנות על מוחמד.

16. הוכחות רציונליות לנבואתו של מוחמד (עליו השלום) (שלושים הוכחות רציונליות).

17. מאפייני החוק האסלאמי - 60 מאפיינים.

18. זכויות אדם באסלאם - 160 זכויות.

19. תשעים ראיות לכבוד האסלאם לנשים ולשמירה על זכויותיהן ורגשותיהן.

20. סיפור התאסלם של הקרדינל דניאל.

21. עמדת האסלאם בטרור.

22. חכה רגע, דוקטור... אל תעליב את האסלאם.

23. האמת על פאולוס מדבריו של פאולוס - 100 עובדות על פאולוס.

24. אחת עשרה עובדות על ישו.

25. המדהים נבואות מוחמד בתנ"ך.

26. מי ראוי להיות סגוד?

רשמים של קוראים מנבואות נבואתו של מוחמד מהברית הישנה

(רשמים של רבנים, כוהנים ואנשים מן השורה)

איראם - ספטמבר 2025

1. אחד המשתתפים, רב בן 45 בשם עריף, אמר: "לא הייתי מודע לנבואות כאלה בנוגע למוחמד, נביא האסלאם. מה שקראתי עליו בכתבי הקודש מאשר שמוחמד לא היה סתם אדם רגיל, אלא נביא מאלוהים". ללא ספק.

2. משתתף אחר, רב בן 55 בשם טורה, אמר: "אם מוחמד היה צדיק באמת, כל האנושות הייתה הולכת אחריו, כי הוא לא נשא מסר כוזב, אלא היה נביא אמיתי מאלוהים. זו הסיבה שניתנו לו נבואות כה גדולות".

3. משתתף אחר, הדיוט בן 34 בשם יהב, אמר: "נבואתו של מוחמד לא הייתה פרי דמיון, אלא מציאות, משום שכתבי הקודש שלנו מאשרים את הנבואות הבלתי ניתנות להכחשה הללו, המצביעות עליו בבירור". 4. אורח נוסף, דמרי, בן 42, אדם רגיל, אמר: "אף אחד בעולם הזה לא יכול לטעון שהוא נביא". אלא אם כן הוא היה בטוח שהכתבים הקדושים יצביעו עליו בעוצמה ובוודאות כזו כנביא.

5. אורח נוסף, כהן, בן 49, רב, אמר: "נבואות אלה מובילות אותי לחשוב לעומק שמוחמד לא היה". שרלטן שמפיץ שקרים, אלא נביא טהור ואמיתי, משום שנבואות אלה מאשרות את דבריו ואת טענתו.

אורח נוסף, אדום, בן 29, אדם רגיל, אמר: "אותו ביטחון שהוביל את מוחמד להכריז על עצמו כנביא. 6. שנשלח על ידי אלוהים הוא אותו ביטחון שהוביל אותו להכריז על נבואות חזקות ומאומתות אלה בכתבי הקודש, עוד לפני לידתו." 7. אחת המשתתפות, נזירה בת 44 בשם יבירה, אמרה: "נהגתי לחשוב שמוחמד הוא האדם הטיפש ביותר, אבל הייתי כל כך המומה מהנבואות האלה שהייתי בטוחה שמוחמד "מעולם לא טען לנבואה לרגע אחד. הוא היה אדם בטוח שהוא ניבא הרבה לפני הגעתו

משתתפת נוספת, נזירה בת 51 בשם נירית, אמרה: "נבואות אלה הופכות את מוחמד לנביא ולנושא 8. מסר מנחה לכל האנושות, משום שהן מוזכרות בצורה כה ברורה שאף אחד לא יכול לטעון שהן שקריות, במיוחד משום שנבואות אלה מוזכרות במפורש בתנ"ך." 9. אחת המוזמנות, שלוה, בת 53, נזירה, אמרה: "מה שידעתי על מוחמד, והדברים השלייליים שראיתי, שונים לחלוטין ממה שקראתי בנבואות אלה, המאשרות שלמוחמד יש תכונות נפלאות כנביא לכל האנושות, שאור יהיה נפוץ בזמנו, ושנאשים "רבים ילכו אחריו

מוזמנת נוספת, אדל, בת 36, אישה רגילה, אמרה: "התדהמה שחשתי היא בלתי נתפסת. איני 10. יכולה להכחיש שמוחמד, נביא האסלאם, הביא מסר משלו. במקום זאת, התברר לי שמוחמד הוא נביא שאלוהים התכוון להיות נביא אוניברסלי לכל האנשים ולכל הדתות, וזו הסיבה שנבואות מדהימות אלו "עליו נמצאות בתנ"ך

אחת המשתתפות, אביגיל, אישה רגילה בת 27, אמרה שהנבואות מפריכות לחלוטין כל טענה 11. שמוחמד אינו נביא, והבהירה שמוחמד הוא אכן גולת הכותרת של העמים, נושא המסר הגדול שאליו כל האנושות צריכה לפנות כדי להיות מודרכת אל האור הגדול

אום מוסא – ספטמבר 2025

רבי אהרון אמר על הנבואות בנוגע לנביא מוחמד שהן מדהימות, שהן ברורות מאוד, שנבואות אלו 12. מעולם לא חלפו בראשו קודם לכן, וכי נבואות אלו הופכות את מוחמד לנביא אמיתי מאלוהים

רבי ברכה אמר כי נבואות אלו בנוגע לנביא מוחמד בתנ"ך מראות שהוא נביא שלא הביא דבר 13. מהמצאתו, וכי אמיתותו של נביא זה עולה בקנה אחד עם התנ"ך עצמו. איננו יכולים להכחיש את התנ"ך, אחרת לא היינו מאמינים אמיתיים

רבי משה אמר: "שנאתי למוחמד גרמה לי לראות בו את האדם הבזוי ביותר, אך נראה כי השקפתי עליו תשתנה לאחר קריאת נבואות אלו בתנ"ך. מה שהתנ"ך אומר הופך אותו לנביא אמיתי שנשלח על ידי ה' לכל העמים, באמת הנביא האחרון מכל הנביאים".

רבי דוד אמר: "לאחר קריאת נבואות אלו, התברר לי שמוחמד ניבאה בבירור בתנ"ך, וכי איש זה לא הביא את המסר מרצונו החופשי, אלא זו הייתה מסר נבואי שנקבע על ידי אלוהים, אותו הוא עקב אחריו ועבד בחריצות להעביר. זה הופך אותו לנביא אמין, וזו הסיבה שאומה גדולה של אנושות הולכת אחריו. "לא ניתן להכחיש את דברי התנ"ך בנוגע לנביא זה ואת הנבואות בנוגע אליו".

רבי אברהם אמר: כל הנבואות הללו על מוחמד אינן יכולות להיות לשווא. אם אלוהים לא היה מתכוון שמוחמד יהיה נביא, נבואות אלו לא היו מתועדות בכתבי הקודש. לכן, הכחשתן היא הכחשת התנ"ך עצמו.

האחות אביטל אמרה שהתדהמה שחשה כשקראה את הנבואות הללו הייתה בלתי ניתנת לתיאור, במיוחד מכיוון שמוחמד הוא דמות מאוד לא אהובה ביהדות. כיצד ייתכן שנבואות גדולות אלו נמצאות בתנ"ך ועדיין הוא אינו נביא אמיתי?

האחות שזר אמרה: כמה חזקות הנבואות הללו! הן אינן מותירות מקום לספק שמוחמד זה נושא נבואה אמיתית, במיוחד מכיוון שנבואות אלו כה ברורות ובלתי ניתנות להכחשה.

האחות דינה אמרה: הרגשתי מבולבלת. דעתי לא יכלה להאמין שלמוחמד יהיו נבואות כה חזקות ויציבות בכתבי הקודש שלנו. מה שקראתי הבטיח לי שמוחמד אינו שקרן, אלא נביא שנשלח על ידי אלוהים, ולא מתיימר לנבואה.

האחות אלה אמרה: כשהרהרתי בנבואות אלה על מוחמד, אמרתי לעצמי: "כיצד יכולות הנבואות הגדולות הללו על מוחמד להופיע בכתבי הקודש שלנו, כאשר ההלכה היהודית מכחישה את נבואתו של אדם זה, מסיתה נגדו ודוחה את אמיתות נבואתו?" זה סותר מאוד, ונראה לי שהבעיה טמונה בהלכה היהודית שלנו, לא במוחמד ובדתו.

האחות אביגיל אמרה: הנבואות על מוחמד סותרות את שנאתנו לאיש זה ולדת שהוא הביא. אני מאמינה שמוחמד לא הביא חזיון תעתועים, אלא את האמת, וההוכחה לכך הן הנבואות החזקות הללו המוזכרות עליו בצורה כה ברורה בתנ"ך.

חליל – ספטמבר 2025

22. אחד המשתתפים, כומר בשם מילאד, אמר כי הנבואות על הנביא מוחמד בתנ"ך מסירות כל ספק. לגביו, מאשרות את אמיתות נבואתו, ושהוא אכן היה נביא שנשלח על ידי אלוהים ונבא להיות נביא עם מסר מאלוהים.

23. משתתף אחר, דיאקון בשם ניזאר, אמר: "בכל פעם שאני קורא את הנבואות הללו, אני מוצא שהן נבואות חזקות שמסיימות את הוויכוח על דמותו של מוחמד, נביא האסלאם. נבואות אלו מוכיחות שמוחמד הוא אכן נביא שנובא בכתבי הקודש שלנו."

24. משתתף אחר, בשם רוני, אמר: "איננו יכולים להתעלם מכוחה של נבואת אלו על מוחמד, גם אם לא. חיבבנו אותו מילדות. נבואות אלו מעמידות אותנו בפני אמת מזעזעת: שמוחמד לא בדה נבואה או המציא אותה; אלא, אלוהים שלח אותו איתה."

25. אחד הנוכחים, בשם נאסרי, אמר: "הנבואות הללו על מוחמד בתנ"ך הן ראיות ברורות לכך שמוחמד לא היה נביא שקר, וגם לא מישהו שטען שהוא נביא, ושה' באמת שלח אותו להיות נביא אחרית הימים."

26. משתתפת נוספת, נזירה בשם מרגיט, אמרה: "עכשיו, לאחר שקראתי את כל הנבואות הללו על מוחמד בתנ"ך, אני יכולה להכחיש את נבואתו של האיש הזה, וגם לא לדחות את הרעיון שהוא היה באמת נביא, במיוחד משום שהוא הצליח לבנות אומה גדולה בזכות נבואתו, ונבואות אלו מאשרות את תוקפה."

27. משתתף נוסף, בשם ניהאד, אמר: "לא אסתור את עצמי ואדחה את נבואתו של מוחמד, משום שנבואות אלו שקראתי בתזכיר הן ברורות כשמש, וקשה להכחיש אותן." 28. אחד האורחים, בשם סירין, אמר: "אני מופתע מאוד וכמעט מרגיש שאני עומד להתמוטט כי מוחמד מתנבא בספר הקדוש שלנו. מעולם לא דמיינתי שהאיש הזה הוא משהו מלבד משוגע שחשב שהוא נביא, כפי שהבנתי אותו מילדות. אבל הופתעתי מאוד שהמציאות שלו שונה, ושיש נבואות ברורות המאשרות את נבואתו."

29. אורח אחר, בשם ג'יהאן, אמר: "הדבר האחרון שציפיתי לו בחיי היה שהתנ"ך יכיל נבואות על מוחמד, ושיתברר לי שהוא היה נביא ושהוא לא שיקר או המציא את הנבואה הזו כפי שנאמר לנו."

איראם – אוקטובר 2025

אורח בשם מרווי, בן 49, אמר: "נבואות אלה מאשרות מעל לכל ספק שמוחמד הוא נביא, שנשלח. על ידי אלוהים לקדם את הציוויליזציות האנושיות, לקדם את המונותאיזם והאמונה באלוהים, ושהמסר שלו לא היה שקרי."

אחד המשתתפים, בשם הייבן, בן 51, אמר: "אם מוחמד לא היה בטוח שהוא שליח ונביא אמיתי, הבשורה 21 ירמיהו". הוא לא היה נועז כל כך, וגם לא היה ממלא את משימתו בהצלחה כה מסחררת, זה מוזכר בספר צפניה (33: 34) ולתקן את ירמיהו,

משתתף אחר, בשם מרדי, בן 47, אמר: "הקשר החלק בין המסר של מוחמד לנבואות יוצאות דופן. וחזקות אלה מאשר שמוחמד נתמך על ידי כוח על טבעי, ואין בהחלט כוח חזק יותר מכוח אלוהי. התנ"ך מעיד על נבואות אלה."

משתתף שלישי, בשם נאמין, בן 39, אמר: "נבואות אלה אינן מותרות מקום להכחשה או דחייה של מוחמד כאדם, נביא ושליח מאלוהים. מה שנבואות אלה אומרות מוכיח את האמת והאותנטיות של אדם זה." 34. אחד המשתתפים, טארפי, בן 36, אמר: "אם היה מדובר בכל ספר אחר, היינו אומרים שאנחנו לא יכולים להאמין במוחמד. אבל הנבואות האלה מגיעות מהתנ"ך, שהוא הספר החשוב והגדול ביותר, כך שאין שום מקום להכחשה. נקודת המבט שלי על האיש הזה, מוחמד, השתנתה."

משתתף אחר, גדין, בן 44, אמר: "איך אני יכול לקרוא את כל הנבואות האלה ולא להיות משוכנע. שמוחמד היה אכן נביא, ושה' סיפק לו את הנבואה שאפשרה לו לנצח את כל אויביו ואת כל מי שהתנגדו לו?"

משתתף אחר, ווימן, בן 46, אמר: "כל הנבואות מצביעות על כך שמוחמד לא היה אדם רגיל, כי. התנ"ך ניבא עליו לפני זמן רב מאוד, הרבה לפני לידתו."

אישה, נריפה, בת 41, אמרה: "אנחנו חייבים להאמין שמוחמד היה נביא. איך לא, כאשר התנ"ך. שולח את כל הנבואות העוצמתיות האלה?" 38. אחד המשתתפים, הרינסה, בן 56, אמר: "הנבואות על מוחמד הן שאפשרו לו להנהיג את האנושות מאחורי הקלעים, משום שהוא ניבא בבירור. נבואות אלו הפכו אותו לאדם הטוב ביותר, משום שהוא הטיף נבואות שהבדילו אותו מכל שאר האנשים."

משתתף נוסף, נוסמיה, בת 47, אמר: "אף אדם סביר לא יכול לדחות את הנבואות המרהיבות הללו. על מוחמד, נביא האסלאם. כיצד ניתן לדחות אותן כאשר הן ניבאו בספר החשוב ביותר עלי אדמות, התנ"ך?"

משתתף נוסף, טורבין, בן 42, אמר: "אם לא הייתי קורא את הנבואות הללו בספר הקדוש שלנו, 40. "דעתי על האיש הזה, מוחמד, לעולם לא הייתה משתנה. למען האמת, נבואות אלו הדהימו אותי

משתתף נוסף, ארה"ם, בן 38, אמר: "הנבואות הללו חזקות להפליא, משום שהן אישרו את אמיתות 41. "נבואתו ואישרו שהוא היה באמת נביא

פטימה – אוקטובר 2025

רבי ברעם אמר: כשקראתי על הנביא מוחמד בנבואות אלה, הרגשתי שהנביא הזה באמת בא מה', 42. וזו הסיבה שהוא מוזכר בתנ"ך

רבי משה אמר: כמה חזקות הנבואות האלה שקראתי על הנביא מוחמד! הן באמת מוכיחות שהוא 43. מעולם לא טען לנבואה כפי שמשמעתי, אלא שהוא הביא מסר אמיתי

רבי שמעון אמר: אם נבואות אלה על הנביא מוחמד לא היו חזקות ורציניות, הן לא היו מוזכרות 44. בתנ"ך, וגם לא היו כה ברורות ואמינות

רבי בנימין אמר: כיצד יכלו נבואות בעלות עוצמה ובהירות כזו, המתייחסות באופן כה חד משמעי 45. ??למסר של נביא האסלאם, מוחמד, להיות שקריות עבור מסר אמיתי ובטוח

רבי ערים אמר: הנבואות אינן משקרות; הן נאמרות בבירור בתנ"ך, ולא משנה כמה יהיו ניסיונות 46. להסתיר אותן, זה לא יצליח, כי לא ניתן להסתיר את אור השמש הבהיר

האחות רפאל אמרה: כשקראתי לראשונה את הנבואות הללו, חשבתי שמוחמד הוא נביא שקר, אך 47. נבואות אלו אינן מותירות ספק לגבי נבואתו

האחות שזר אמרה: הנבואות הדהימו אותי. חשבתי שהאיש הזה טיפש מכדי להיות נביא, אך מה 48. שקראתי עליו הופך את המסר שלו למסר אמיתי

זה נחזה הרבה לפני שהוא בכלל היה קיים

האחות נמאה אמרה: מי שמתאר את מוחמד כמשוגע הוא מפגר ואינו יכול להיחשב ראוי לתכונות. 49. כה ראויות להערצה כמו אלו המתוארות בנבואות היפות הללו, המאשרות שהוא נביא ולא אדם סנילי כפי שטענו חלק.

האחות מנצ'ים אמרה: התפיסה שלי שמוחמד היה נביא שקר נעלמה. לא יכול להיות אור חזק יותר. 50. מזה, המאשר שמוחמד הוא נביא ושליח. נבואות אלה מאשרות זאת ומתארות אותו במדויק.

האחות אביגיל אמרה: אם לא היינו מוצאים את מוחמד מוזכר בכתבי הקודש שלנו, הייתי אומרת. 51. שהאיש הזה רימה את עצמו לחשוב שהוא נביא. אבל כתבי הקודש, בנבואות רבות, מראים לנו שהוא אכן נביא ושהגעתו נחזתה מראש. 52. האחות שהיל אמרה: כיצד אוכל להכחיש את מה שנאמר באמת בכתבי הקודש שלנו, במיוחד מכיוון שכתבי הקודש שלנו כבר הוכיחו שמוחמד היה נביא, ומעולם לא היה? נביא שקר כפי שטוענים חלק.

האחות נרמי אמרה: האל אישר את אמיתות המסר של נביא זה ואישר את נבואתו באמצעות מה. 53. שאנו קוראים בכתבי הקודש.

האחות מנדאך אמרה: כיצד נוכל להכחיש את מה שהוכיחו כתבי הקודש לגבי המסר של נביא זה. 54. ואת הנבואות הברורות והבלתי ניתנות להכחשה שלא ניתן להתעלם מהן?

חליל – אוקטובר 2025

הכומר ג'אד אמר: נבואות אלו מאשרות את אמיתות נבואתו של מוחמד ואינן מותרות מקום לספק. 55. לגבי אמיתותה.

הכומר אייזר אמר שהוא מופתע מאוד. כיצד ניתן למצוא נבואות גדולות אלו עבור מוחמד, נביא. 56. האסלאם, בברית הישנה, ובכל זאת מוחמד אינו באמת נביא מהאל? 57. האב דניאל אמר: נבואות אלו על מוחמד בברית הישנה מבהירות את האמת על אדם זה ומאשרות שהוא לא רק טען שהוא נביא, אלא שהוא אכן היה נביא שהביא מסר אמיתי לחלוטין.

האב ריאס אמר: האזכור החזק של מוחמד בתנ"ך הופך אותו לנביא עם מסר ברור ובטוח, ואנחנו
לא יכולים לשנות עובדה זו, כי התנ"ך עצמו מזכיר את העניין הזה בבירור.

האב תאופיק אמר: בכל פעם שאני קורא וקורא מחדש את הנבואות הללו, אני מוצא אותן באמת
יוצאות דופן. הן מאשרות שמוחמד הוזכר לפני זמן רב, עוד לפני לידתו, כדי לאשר ולהוכיח את אמיתותו
של האיש הזה.

האב פואד אמר: אני המום לחלוטין. מעולם לא ציפיתי שמוחמד, נביא האסלאם, יחזיק בתכונות כה
ברורות בספר הקדוש שלנו!

הדיאקון נג'דת אמר: מוחמד הוכיח את עצמו כנביא באמצעות עדות ספרנו הקדוש וכל הראיות
שהוא מכיל. 62. הדיאקון סאמר אמר: זה מגונה להכחיש את מה שמוזכר בתנ"ך הקדוש על מוחמד,
נביא האסלאם.

הדיאקון יאזן אמר: כל הנבואות מצביעות ומאשרות שמוחמד לא היה שקרן, אלא חזק, כי האל תמך.
בו. ההוכחה היא שהוא מוזכר בספר הקדוש שלנו.

הדיאקון נור אמר: הכוח וההגנה שאפפו את מוחמד לא הגיעו יש מאין; אלא, ה' העניק לו אותם.
ההוכחה לכך היא שה' ניבא על מוחמד בתנ"ך מראשית הקיום האנושי.

הדיאקון בזיל אמר: אני נדהם שאנחנו עדיין יכולים להכחיש את נבואתו של מוחמד, במיוחד מאחר
שאזכרו בתנ"ך היה ודאי לחלוטין.

האחות דינה אמרה: אם מוחמד לא היה נביא, התנ"ך לא היה מאשר טענה זו עם נבואות כה חזקות.
ונחרצות.

האחות סוזן אמרה: נבואות אלה מפחידות. מעולם לא ציפיתי שמישהו כמוהו יוזכר בעוצמה כזו. 68.
האחות פאטן אמרה: התנ"ך הקדוש שלנו ניבא בבירור על מוחמד, וזה משכנע מאוד כשלעצמו לגבי
האיש הזה.

האחות מייס אמרה: נבואות אלו הופכות את מוחמד לנביא, בין אם זה מוצא חן בעיניהם ובין אם לא, 69.
שכן הוא מתנבא בתנ"ך.

חליל – ינואר 2026

האב נסים אמר: נבואות אלו מראות שמוחמד לא היה נביא שקר, ושהן מדגימות את אמיתות 70. הנבואה הזו. התנ"ך מעיד על כך בבירור.

האב בזיל אמר: נבואתו של מוחמד לא הייתה ברורה לי; להיפך, היא הייתה מעוותת מאוד. אבל 71. לאחר קריאת הנבואות הברורות והמפורשות הללו, זו לא יכולה להיות נבואה כוזבת; אלא, זוהי נבואה גדולה.

האב סאהר אמר: אם מוחמד לא היה בטוח באמיתות נבואתו, הוא לא היה כה חזק בדיבורי האמת. 72. כתבי הקודש שלנו מאשרים את אמיתות טענה זו, וזה עולה בקנה אחד לחלוטין עם נבואתו.

האב האני אמר: ההוכחה שכתבי הקודש מספקים באמצעות נבואות אלו עולה בקנה אחד לחלוטין 73. עם הנבואה שכתבי הקודש עצמם קבעו.

האב ראמי אמר: כל שנאתי וחוסר אמונתי במוחמד, נביא האסלאם, הפכו לאמונה. כתבי הקודש 74. מתנבאים עליו ומאשרים שאדם זה לא היה נביא שקר, אלא היה נביא אמיתי.

האב שוק'י אמר: איזו הוכחה ונבואה נוספת אוכל להזדקק לה כדי להיות בטוח שמוחמד היה באמת 75.!? נביא

מה שקראתי מהנבואות מבהיר לי שהאל אישר את אמיתות הנבואה שמוחמד הביא, ושהוא לא טען 76. אותה באופן שקרי, משום שכתבי הקודש עצמם תמכו בה ואישרו אותה עוד לפני לידתו.

הכומר דניאל אמר: אני מזועזע עמוקות מהנבואות הללו. הן כה ברורות באישור שמוחמד לא הונע 77. על ידי תאוה לכוח, מנהיגות או שליטה, אלא אכן היה נביא שנשלח על ידי האל.

הדיאקון יאמן אמר: כעת אני מבין את סוד זוהר מוחמד ודתו בארץ זו, למרות העוינות הגדולה 77. שעמדה בפני אנשים. נבואות אלו בכתבי הקודש תומכות בו ומחזקות אותו מאוד.

הדיאקון יאזן אמר: כל הנבואות מצביעות ומאשרות שמוחמד זכה להגנה אלוהית משום שהיה בטוח. 78. באמיתות נבואתו. הוא לא היה בודהיסט, אלא חזק משום שהאל תמך בו. ההוכחה לכך היא שהוא מוזכר בכתבי הקודש שלנו.

הדיאקון נידאל אמר: הכוח וההגנה שהקיפו את מוחמד לא הגיעו יש מאין. האל העניק לו אותם, 79. וההוכחה לכך היא שהאל ניבא על מוחמד בכתבי הקודש מראשית האנושות. 80. הדיאקון חוסאם אמר: נבואות אלו באמת מדהימות, ואיננו יכולים עוד להכחיש את נבואתו של מוחמד, במיוחד משום שאזכורו בכתבי הקודש מוודא זאת לחלוטין.

האחות סוניה אמרה: מוחמד הוא הנביא שנבחר על ידי האל, ואלמלא זה, הוא לא היה נביא, 81. והנבואות לגביו נאמרו בכתבי הקודש במשך זמן רב.

לילה עבר.

האחות טהאני אמרה: הנבואות הללו מפחידות. לא היה לי מושג קודם לכן על הנבואות הללו. 82. שאישרו את נבואתו של מוחמד מהאל. אלמלא זה, הוא לא היה מנובא מימי קדם.

האחות מנאל אמרה: כיצד יכולה כל האנושות להכחיש את נבואתו של מוחמד ואת דתו כאשר האל 83. עצמו הזכיר אותו בתנ"ך? זה המצב מאז ראשית הזמן, ונבואות אלו הפיכו כל ספק לגבי האיש הזה. והדת שהוא הביא, אשר התפשטה ברחבי העולם במהירות מדהימה.

האחות ג'ולי אמרה: מוחמד זכה לתמיכה מהתנ"ך הקדוש שלנו, וזו הסיבה שאנו מוצאים מספר 84. עצום של נבואות ברורות עליו. נבואות אלו הבהירו את אמיתות נבואתו לפני שמוחמד הביא את הדת הזו. לכן, לא הגיוני להכחיש מסר זה ואת אמיתות נבואתו של מוחמד כאשר התנ"ך עצמו מאשר זאת. עברנו.

אום מוסא – ינואר 2026

הרב מרפי אמר על הנבואות בנוגע לנביא מוחמד: כמה ברורות ומעוררות יראה הן! נבואות אלו, ללא 85. ספק, מצביעות על כך שהמסר של מוחמד ומה שהביא הוא אמת ואינו טענה גרידא לנבואה.

הרב מנפיאר אמר שאם מוחמד היה משלה את עצמו לחשוב שהוא נביא, נבואות אלו לא היו מגיעות. 86. בעוצמה כזו, ומאשרות את נבואתו. התנ"ך עצמו הכריז על כך באמצעות נבואות חזקות אלו, שקיומן ניכר מתוכן.

הרב דאזי אמר: איני יכול עוד לומר שמוחמד אינו נביא, שהוא רק מדמיין את עצמו כאחד. נבואות. 87. רבות אלו מאשרות שמוחמד לא העמיד פנים שהוא נביא, ושהנבואה הוכיחה את עצמה באמצעות מה שהתנ"ך אומר, המאשר את אמיתותה המלאה.

הרב גפיר אמר: כוחן של נבואות אלו הופך את נבואתו של מוחמד לאור זורח, אור כה גדול שאיש אינו יכול לכבותו או להסתירו. 89. רבי נועם אמר: אילו הייתי קורא את הנבואות הללו בספר שאינו התנ"ך, לא הייתי מכיר בהן. אבל מה שקראתי בתנ"ך מאלף אותי להכיר בהן בניגוד לרצוני.

האחות ארסים אמרה: כיצד יכול אדם כמו מוחמד לדעת שהאנושות לא תאמין לו או למסר שלו אלא. 90. אם כן ידע שאלוהים תומך בו? זו הסיבה שאלוהים הציב מספר כה עצום של נבואות עבורו בתנ"ך.

האחות נחמיה אמרה שהיא הייתה בהלם בל יתואר! נבואות אלו כה ברורות, ומוחמד לא היה צירוף. 91. מקרים או תופעה חולפת, אלא ישות נצחית מאלוהים.

האחות נפרי אמרה: האם יכול אדם כלשהו בעולם להיות כה בטוח ונועז בטענתו לנבואתו אם. 92. התנ"ך עצמו לא היה מדבר עליו ומתנבא את מה שהביא? בלעדיו, לא הייתה לו אומץ כזה.

האחות נג'מי אמרה: כשהרהרתי בנבואות אלה, מצאתי אותן מדהימות ומרגשות לב, שכן הן. 93. מוכיחות את נבואתו. 94. האחות רפיניה אמרה שמוחמד היה נושא המסר הגדול ביותר בעולם, ואם לא היה, התנ"ך לא היה מעיד עליו ומאשר את אמיתות דבריו.

ינואר 2026

הרב מרפאי אמר: "מאז ראשית חיי, קראתי את התנ"ך, אך מעולם לא ציפיתי לרגע שהוא מכיל. 95. נבואות כה גדולות ומשמעותיות על מוחמד ועל כך שהוא היה נביא. זה מה שהתנ"ך מאשר לגביו."

96. הרב נודאמי אמר: "זה מדהים לקרוא את הנבואות העוצמתיות הללו המצביעות בבירור על כך שמוחמד היה נביא וניבאו את בואו במשך זמן רב. נבואות אלה אינן חלשות; הן חזקות מאוד, ואף אחד לא יכול להכחיש את אמיתותן."

97. הרב תרפי אמר: "נבואות אלו על מוחמד הופכות אותו לנביא העמים, והוא זה שהביא את המסר הגדול ביותר לעמים. המסר שלו מראה שהאיש הזה לא שיקר, ושה' אישר את נבואתו דרך התנ"ך". 98. הרב הארווי אמר: כיצד נוכל להסתיר את כל הראיות הללו של נבואות המדגימות בבירור את אמיתות המסר של מוחמד, ומוכיחות שהוא אכן היה נביא ולא סתם אדם רגיל?

99. הרב מונטה אמר: נבואות אלו, בבהירות כזו, מראות שמוחמד לא היה רק נביא, אלא אדם הנתמך על ידי אלוהים, שעמד בראש אומה גדולה ומסר חזק מאוד.

100. האחות נוטביה אמרה שהיא התרשמה מאוד מהנבואות, ושהן מראות שמוחמד לא המציא את טענתו שהוא נביא, אלא שאלוהים גילה זאת דרך התנ"ך, ושמוחמד הופיע בכוח רב לאלה שפקקו בו.

101. האחות ריטה אמרה: אם דתו של מוחמד ומה שהביא היו שקריות, היא לא הייתה מאושרת על ידי הנבואות בתנ"ך, מה שמראה בבירור שלא ניתן להסתיר את הנבואות הללו משום שהן כה ברורות. 102. האחות שנפר אמרה שמעולם לא ציפתה לרגע שהנביא מוחמד הוסמך אלוהי להיות נביא, והנבואות שקראה אישרו זאת.

103. האחות נשרין אמרה: אחרי זה, האם נוכל להכחיש שמוחמד הוא נביא, במיוחד מאחר שהתנ"ך מתיישב עם נבואות אלו ומאשר שהוא אכן נביא מאלוהים?

104. האחות ארישל אמרה שהיא הייתה המומה מכל הנבואות הללו שהופכות את המסר של מוחמד לאמת, במיוחד מכל העובדות המדהימות הללו על נבואתו של מוחמד.

105. נפים, אדם רגיל, אמר: ככל שאני קורא יותר את הנבואות הללו, כך אני מגלה שהן הנבואות הגדולות ביותר, המצביעות על כך שהאיש הזה לא פעל על פי נבואתו שלו, אלא פעל לפי מה שאלוהים אמר לו והמסר השמימי הגדול שהוא הפקיד בידיו. 106. פידגהם, אדם רגיל, אמר: אם לא היה קורא את הנבואות בתנ"ך, היה מכחיש אותן ואומר שמוחמד לא יכול להיות נביא שנשלח על ידי אלוהים. אבל הנבואות הבטיחו לי שהוא אכן נביא.

מרצ'י, אדם רגיל, אמר: כמה שנאתי את מוחמד ואת נבואתו! אבל נבואות אלה הוכיחו לי שמוחמד 107. היה אדם צדיק, לא שקרן, וגם לא אדם שאהב את עצמו, כוח או נבואה.

וריפנה, אדם רגיל, אמר: איננו יכולים להכחיש את מוחמד לאחר נבואות אלה המאשרות את 108. טענתו שהוא נביא.

מרצ'י, אישה רגילה, אמרה: טענות ונבואות אלה מאשרות שמה שההלכה היהודית שלנו אומרת 109. על שנאה ועוינות כלפי מוחמד ודת האסלאם הוא חסר בסיס, משום שהתנ"ך מאשר זאת עבורו.

טוריפנה, אישה רגילה, אמרה: האסלאם הוא דת, ומוחמד הוא אכן נביא, משום שהנבואות 110. המאשרות חושפות את אמיתות המסר של מוחמד ואת המסר של דתו.

אום מוסא – פברואר 2026

רבי פורוויס אמר: ראשי אינו יכול לשאת את גודל התדהמה, כי כמה היה לו בשרוול 111.

התנ"ך מכיל נבואות גדולות וחזקות עבור מוחמד, נביא האסלאם. לאיש זה יש את כל הזכות להתפאר 112. שהוא נביא שאושר ישירות על ידי אלוהים, ושהוא אכן נביא, וזוכה להכרה רבה בזכותו.

הרב נטמן אמר: התנ"ך שלנו הוא ספר אמיתי, ספר אמת, וכמו שהוא, כך גם מוחמד, והוא ראוי 112. לכל שבח, משום שהתנ"ך שלנו מזכיר אותו עם נבואות גדולות ומשמעותיות אלה.

הרב ווריוואני אמר: מביש לטעון שמוחמד היה נביא שקר ודבריו היו שקריים. איש זה ביסס את 113. עצמו היטב בתחום הנבואה, והוא היה ללא ספק הנביא החזק ביותר והאדם הגדול ביותר. נבואות אלה הדהימו אותי והותירו אותי במצב של הלם עמוק. כיצד יכול היה נביא זה לקבל גדולה ותמיכה כאלה מאלוהים, ולהיות מוזכר עם כל הנבואות הללו בספר הגדול ביותר - התנ"ך? זה באמת יוצא דופן.

רבי אליעזר אמר: לדעתי, אחרי כל מה שקראתי עליו בנבואות אלה, מוחמד הוא הכוכב הגדול 114. ביותר, האור הגבוה ביותר, וזוהר שלא ניתן לכבות. ה' גרם לו לזהור, ואורו, כמתואר בנבואות, היה מפואר.

רבי אריאל אמר: בכל פעם שאני קורא נבואה על מוחמד, אני מתבייש בעצמי. נהגתי להאמין. 115. שמוחמד הוא האדם הכי חסר המשמעות שחי אי פעם על פני האדמה הזו. אבל אחרי שקראתי עליו בנבואות, התברר לי שמוחמד - למרות כל החוקים שבזים לו - הוא שליח ונביא שה' אוהב יותר מכל אחד אחר. אם היינו רואים את מוחמד היום, היינו מנשקים את רגליו. הוא האור שנשלח על ידי ה' יתברך, וכל אחד נדרש ללכת אחריו.

רבי נדפום אמר: איך נוכל להכחיש זאת כאשר ההוכחה ברורה לפנינו ואינה זקוקה לראיות. 116. נוספות? נבואות אלה הן הנס האמיתי שמוכיח את נבואתו של מוחמד, שאדם זה לא היה טוען כוזב לנבואה, ושהוא אכן היה נביא ושליח. האל אמר שהוא הנביא שיש ללכת אחריו, וזה אכן מה שיש לעשות.

האחות נביאה אמרה: מה שמוזר הוא שהשקפתי על מוחמד הייתה שלילית מאוד, מלאת שנאה. 117. וטינה, אך לאחר קריאת הנבואות, מצאתי אותו שונה מאוד, ושהוא אדם הראוי לכבוד והערכה עצומים.

האחות ניהאל אמרה: אלה נבואות גדולות ומקיפות שמבססות את מוחמד כנביא שהביא את אחד. 118. המסרים הגדולים ביותר. הוא הנביא רב העוצמה שקיבל את כוחו מהאל ושאב אותו ממנו, וזו הסיבה שהוא לא התאכזב ונשאר חזק בכבוד שכזה.

האחות נירית אמרה: ראיית וקריאת נבואות אלה פקחו את עיניי לעובדה שמוחמד עשוי להיות. 119. האדם הגדול ביותר שהאנושות הכירה אי פעם, ושמוחמד אינו רק בן אדם אלא גם הנביא המאושר. 120. האחות נתניה אמרה: אני יכולה לתאר את רגשותי כשאני קוראת את הנבואות הללו. הן מראות לי שמוחמד לא הביא דבר מרצונו, אלא היה ללא ספק הנביא שנשלח אלינו על ידי האל, ושמוחמד נשלח כנביא לכל האנושות.

האחות נירית אמרה: מה שהאנושות רוצה גדול וברור יותר מנבואות אלו, המאשרות שמוחמד הוא. 121. הנביא שהביא אור לאנושות במעמקי החושך, ושאיש זה הגיע עם כוחו וסמכותו של האל ועוצמת השפעתו. נבואות אלו היו סמכותו של האל לאנושות דרך נביא שנשלח זה.

חליל – פברואר 2026

122. הכומר ינאל אמר: נבואות אלו מראות לי שמוחמד אושר על ידי האל, ואין שום אפשרות, קטנה ככל. שתהיה, שאיש זה הביא את המסר שלו בעצמו. אלא, האל תמך בו באמצעות כתבי הקודש ותמך במסר שלו בכל כוחו.

123. האב פהמי אמר: למרות כל העיוות שמוחמד, דתו ומסרו התמודדו איתו, הוא בסופו של דבר ניצח. משום שהכוח העצום שקיבל מאלוהים אפשר לו לחשוף מסר זה לכל היקום.

124. האב סאפי אמר: אם מוחמד היה מביא את דתו מעצמו, היא לא הייתה כה חזקה, וגם לא הייתה. גוברת. נבואות אלו מאשרות שמוחמד הוא נביא שאלוהים ניבא מראשית הזמן.

125. האב פוואז אמר: כיצד יכול אדם חלש במדבר עצום לשרוד ולהפריך את כל הטענות שהוא שקרן? אלא אם כן נבואות אלו בתנ"ך הקדוש מאששות ומאשרות לחלוטין את דבריו?

126. האב מרדיני אמר: לא אעורר מחדש את השנאה שרחשתי פעם כלפי מוחמד, משום שזה סותר את אהבתי לתנ"ך הקדוש. אם התנ"ך הקדוש היה שקרי, אז מוחמד בוודאי היה שקרי גם כן. כיצד אוכל להתנגד למה שהתנ"ך הקדוש אומר? זהו הספר הגדול ביותר, ספר אלוהים, והספר החשוב ביותר בחיים.

127. האב עארף אמר: נבואות אלה באמת מדהימות בעיניי. הן ברורות ובטוחות, והן מראות לי שהאל. אכן בחר במוחמד כנביא לכל האנשים, ושהנביא הזה לא המציא את הנבואה הזו בעצמו.

128. האב פרח אמר: המספר העצום של נבואות אלה מראה לי שדתו של מוחמד עשויה להיות נכונה, ושהמספר העצום הזה של נבואות מאשרות הוא בהחלט נבואה אמיתית לחלוטין.

129. הדיאקון תאמר אמר: כשם שהכוכבים צלולים בתוך החושך ובאמצע השמיים, אורם צלול, אני מוצא את הנבואות הללו ברורות ובטוחות, ושמוחמד לא היה מישהו שטען לנבואה הזו, אלא כתבי הקודש מוכיחים זאת באמצעות נבואות ברורות אלה.

130. הדיאקון זיאד אמר: מה שמוזר הוא שלא הקדשתי תשומת לב לנבואות אלה כל חיי, ולמעשה. חשבתי שמוחמד הוא אדם שנא ורע, אבל הנבואות מראות לי בדיוק את ההפך.

הדיאקון עוואיס אמר: שום כוח לא יכול להסתיר את הנבואות הללו, המוכיחות שמוחמד לא היה. 131.
נביא שקר שטען לנביאות שקר, אלא נביא אמיתי שנשלח על ידי האל.

132. ?הדיאקון ראד אמר: כיצד נוכל לקרוא למוחמד נביא שקר.

התנ"ך הקדוש מעיד על אמיתותו, על תוקפו של המסר שלו, ועל כך שהאל אישר זאת עבורו בכתבי הקודש. מוחמד הוא אכן הנביא האמיתי משום שכל הנבואות מוכיחות זאת.

133. האחות לארה אמרה: למוחמד יש נבואות גדולות בשמו שהופכות אותו לנביא רב עוצמה, ושהאל. בחר בו להיות נביא רב עוצמה בדת רבת עוצמה. התרשמתי מאוד ממה שהאל הזכיר עליו בנבואות אלו.

134. האחות מרי אמרה: נבואות אלו באמת מדהימות. הן חד משמעיות ומצביעות ישירות על מוחמד. הנביא, שאותו דחה כל העולם, אך האל האמין בו, מאשר את אמיתות נבואתו והכריז עליו כנביא הגדול.

135. האחות סוני אמרה: אם אשקול להכחיש את נבואתו של מוחמד, אעשה עוול לכתבי הקודש שלנו, אשר קובעים בבירור שמוחמד היה נביא אמיתי ולא שקרן.

136. ...האחות סיהאם אמרה: גודל ה.

הנבואות בנוגע למוחמד מוכיחות שאדם זה היה באמת גדול, ושהוא אכן ניבאה על ידי האל. התרשמתי מאוד ממה שקראתי עליו בנבואות אלה.

איראם – פברואר 2026

137. הרב מהריב אמר: אם נבואות אלה לא היו נכונות, מוחמד ודתו לא היו נהנים מכוח וחוסן כזה. לאורך תקופה ארוכה זו. אני מאמין שהוא לא היה שקרן, אלא שהוא אכן עשוי להיות נביא מהאל.

138. הרב ריבני אמר: איזו הוכחה נוספת אנו צריכים מאשר נבואות אלה שמוחמד הוא באמת נביא. האל, שנשלח באחרית הימים, ושהאל עצמו מאשר זאת בכתבי הקודש?

הרב רסן אמר: מוחמד אישר את זכותו להיות נביא בכך שהוזכר בנבואות עוצמתיות אלה, שאישרו. 139. באופן חד משמעי שהוא היה הנביא. כיצד נוכל להכחיש את מה שכתבי הקודש מאשרים, אשר מזכירים? את האיש הזה בצורה כה ברורה ומאשרים את נבואתו

הרב הרפל אמר: אלמלא אמונתי המוחלטת בתנ"ך, הייתי אומר לעצמי שמוחמד הוא מחבר הספר. 140. הזה (הקוראן). אבל ה', באמצעות נבואות אלה, הקדים טענה זו ואישר שהוא אכן נביא, נביא מן השמיים.

הרב מרן אמר: כמות הנבואות בנוגע לנבואתו של מוחמד היא עצומה, ומה שהן מכילות אינו דורש. 141. מאיתנו דבר יותר מאשר לקרוא אותן. איני יודע איך לא הייתי מודע להן, במיוחד משום שקראתי. בהרחבה בתנ"ך, אך לא הבנתי שמוחמד אכן נובא במידה כה גדולה.

הרב וואריס אמר: הנבואות הן כמעט כמו ברק נורא שנשלח מהשמיים כדי להכות בראשי ולגלות. 142. לי אמת שאיני יכול לבטא. הן מראות לי שמוחמד הוא הנביא שהביא מסר שהיה ללא ספק הגדול והמשמעותי ביותר.

האחות מ'חאב אמרה: האדמה כמעט רעדה תחתיי מעוצמת הנבואות שקראתי בתנ"ך. הם באמת. 143. נפלאים והדהימו אותי.

האחות נומינה אמרה: אני מופתעת שכל חיינו בילינו בשנאה לאדם עליו נאמר כל כך הרבה, כמו. 144. מוחמד, הנביא המתואר בצורה כה מדויקת בתנ"ך, דבר שתואם בצורה מושלמת את המסר שלו.

האחות מרווין אמרה: אחרי כל מה שקראתי בנבואות אלה, אין לי שום תירוץ אלא להאמין להן. 145. במיוחד משום שהן מראות לי שהאיש הזה לא היה בן אדם רגיל, אלא נביא ושליח.

האחות נהיפנה אמרה: איך השתנתה דעתי על הנביא מוחמד! במקום להיות אדם שנוא מאוד, אני. 146. רואה אותו כעת כנביא ואדם אהוב על ידי האל, ולכן הוא מוזכר בנבואות בתנ"ך.

האחות מרבאכי אמרה: אם מוחמד היה טוען לנבואת שקר, האל לא היה מאשר זאת ומכריז עליו. 147. כנביא שנשלח לאחרון האנושות ולכל העמים. 148. האחות שריפי אמרה: מוחמד קם בזכות כוח המסר של האיש הזה, הנתמך על ידי האל ועל ידי מה שהאל אמר עליו: שהוא היה הנביא שנובא מראש, כפי שנאמר בבירור בכתבי הקודש.

149. האחות נהאבין אמרה: אלמלא הכוח הגדול שהיה ברשותו של מוחמד, עם כל התמיכה והאישור של האל, אשר האל הבהיר בכתבי הקודש כדי לאשר את אמיתות מה שהביא נביא זה.

150. האחות טיפאל אמרה: לא היינו זקוקים ליותר מנבואות כאלה כדי להאמין בנבואה שאיתה נשלח. מוחמד לכל האנושות, להיות נביא לכל האנושות.

חליל - מרץ 2026

151. האב ניזאר אמר: נבואות אלה גורמות לי לתהות כיצד אנו יכולים להיות כה עיוורים כאשר כתבי הקודש שלנו מראים לנו בבירור את נבואתו של מוחמד, המתגלה לפנינו, אך שנאתנו לאיש הזה מנעה מאיתנו לראות את האמת הזו.

152. האב פתחי אמר: ברור למדי, כל מי שרוצה להכחיש את מוחמד ואת המסר שלו לא יוכל לעשות זאת, משום שהנבואות לגביו ברורות. אם לא היה נביא, האל לא היה מאשר אותו בתנ"ך.

153. האב מאטה אמר שהוא לא יכול עוד להוציא מילה אחת שתדבר רעה על מוחמד, נביא האסלאם, משום שהוא הוכיח את אמיתות הנבואה שהביא מהאל.

154. האב האני אמר: איש לא יוכל להכחיש את המסר של מוחמד, במיוחד משום שכאשר האל ניבא את בואו בתנ"ך, מוחמד עצמו עדיין לא היה חי על פני האדמה הזו.

155. האב סאמי אמר: ככל שאני קורא יותר את הנבואות בנוגע למוחמד, כך אני משתכנע יותר שהאיש הזה הוא האדם הכי אמיתי שהלך אי פעם על פני האדמה. האל מנבא רק את בואם של אנשים קדושים, וזה היה ברור מאוד במקרה של מוחמד בתנ"ך.

156. האב שאהר אמר: איני מוצא הסבר לשנאת הכנסיות הקדושות כלפי מוחמד, הנביא אשר האל הזכיר בתנ"ך הקדוש וניבא אותו מאז ימי קדם.

הדיאקון דן אמר: איני זקוק לראיות נוספות מעבר לכך כדי להוכיח שמוחמד הוא נביא שנובא 157. מראש. אם הייתי מבקש עוד, הייתי מכחיש את האמת ואת האור שאליו האל מנחה אותנו.

158. הדיאקון פואד אמר: כיצד נוכל לומר שמסרו של מוחמד הוא שקר כאשר האל אישר אותו בספר 158.?! התנ"ך הקדוש

אם היה זה מסר שקרי, מוחמד לא היה מוזכר ומנובא עם נבואות כה גדולות

הדיאקון ראמי אמר: התנ"ך הקדוש שיבח את מוחמד והבהיר כי אדם גדול זה הוא הנביא אשר 159.
האל שלח לכל העמים והעמים כדי להוציאם מטעות גדולה לאור גדול. זה ניכר בבירור במסר שלו
ובהפצתו ברחבי העולם.

הדיאקון תאמר אמר: אילו מוחמד היה איש ניר, הוא היה נאכל באש שקרתו שלו לפני שהשיג את 160. כל התהילה הזו שבה תמך בו האל

אום מוסא – מרץ 2026

רבי נובים אמר: נבואות אלה שאני מוצא מוזכרות בתנ"ך מוכיחות שהאל באמת בחר במוחמד. 161 להיות האחרון מבין הנביאים והשליחים ונביא כל העמים.

רבי נריוואי אמר: זה אבסורד להכחיש שמוחמד הוא נביא. נבואות אלה בתנ"ך מאשרות את 162. אמיתות טענתו, ואני באמת מאמין שמוחמד הוא הנביא האמיתי והוודאי.

רבי חנוני אמר: לאף אחד אין את הזכות להכחיש את מה שהתנ"ך הוכיח וציין באמצעות נבואות.¹⁶³ אלה, שהופכות את מוחמד לנביא שנשלח על ידי האל לכל האנושות

164. רבי מרין אמר: כיצד יכולים כל הספקנים בעולם להכחיש את מעלותיו של נביא זה.

ה' חיבה אותו מעל כל שאר האנשים והפך אותו לנביא אשר גויים גדולים ילכו אחריו. אילו מוחמד היה לבדו, התכנסות זו סביבו לא הייתה מתרחשת.

רבי שמעון אמר: לסיכום, מה שקראתי מוכיח שהנביא מוחמד הוא אכן נביא, והתנ"ך עצמו מתייחס. 165. אליו ומאשר את אמיתותי.

אמיתותה של נבואה זו, ומה שקראתי על מוחמד בנבואות אלו, מילאו אותי בתדהמה רבה, שכן מוחמד לא היה יכול ליהנות מתמיכה כזו אלא אם כן רצה ה' זאת עבורו.

רבי תאמין אמר: אם טענותיו של מוחמד היו שקריות וה' לא היה מזכיר את הנבואות הללו בתנ"ך, 166. נבואתו של מוחמד לא הייתה זוכה להצלחה כזו במסר שלו לאנושות, והוא לא היה הופך לאדם המפורסם והזכור ביותר עלי אדמות.

רבי גביר אמר: זה מגונה בעיניי שאנו מטפחים את כל האיבה, השנאה והעיוות הזה כלפי מוחמד, 167. כאשר התנ"ך עצמו הופך אותו לנביא, וה' הזכיר אותו במשך דורות.

האחות נווה אמרה: החשיבה שלי על הנביא מוחמד השתנתה לחלוטין. נהגתי לבוז לאיש הזה. 168. ולהאמין שכל המסר שלו היה רמאי ומרמה, אבל אחרי מה שקראתי עליו בנבואות אלו, מצאתי אותו כנביא שנשלח באמת, ומה שהתנ"ך מזכיר מוכיח מעל לכל ספק שהוא נביא.

האחות טאפי אמרה: הכוח שבו הגיע מסר הנביא מוחמד לכל האנושות היה ללא ספק כוחו של 169. אלוהים עצמו, כי הוא זה ששלח אותו. זה חושף את סוד האופן שבו הוא הפך מאדם אחד לאומה גדולה מאוד.

האחות שנים אמרה: אף אחד מאיתנו לא יכול להכחיש את הנבואות הללו, שכן הן מצביעות 170. בבירור על הנביא מוחמד ועל מסריו, מבלי להשאיר מקום לספק.

האחות ריאמיה אמרה: האינטואיציה שלי מאשרת לי שאלוהים פרש דרך ברורה למוחמד עוד לפני 171. לידתו באמצעות נבואות אלו, אשר ביססו את נבואתו והפכו אותו לנביא לו ציפו העמים. באופן הגיוני, הוא היה האחרון מבין הנביאים והחשוב מבין השליחים.

האחות רקאני אמרה: תמיד קראתי את התנ"ך, אך מעולם לא הקדשתי תשומת לב לנבואות אלו. 172. בנוגע למוחמד ולאמיתות נבואתו, אשר מוכיחות לי בבירור שמוחמד הוא אכן נביא שנשלח על ידי אלוהים. 173. האחות מאנטי אמרה: אני במצב של היסטריה משום שנבואות אלו הפתיעו אותי מאוד. לא ציפיתי למצוא נבואות בעלות עוצמה כזו בנוגע לנביא מוחמד, אשר קובעות אותו כנביא הנתמך על ידי אלוהים.

אם משה - 12 באפריל, 2026

הרב מרווי אמר: מצער שיש נבואות כה גדולות ומשמעותיות בתנ"ך, ובכל זאת אנו מכחישים את 174. הנביא הזה שאישר את נבואתו. למען האמת, אין להכחיש עובדה זו.

הרב טורפן אמר: מה עוד אנו צריכים מהנבואות הללו כדי להאמין שמוחמד לא היה רק אדם טוב, 175. אלא נביא שנשלח על ידי אלוהים, ושאלוהים שבשמיים מאשר זאת עבורו?

הרב מרצ'י אמר: רק אלה שליבם קשה, מלא שקר, ומכחישים את האמת, והכחשתם מובילה אותם 176. לגיהנום, יכחישו את הנבואות הללו, משום שקראו את האמת על נביא זה דרך נבואות אלו ופנו ממנה עורף.

רבי ריבן אמר: אם הייתי עוצם את עיניי לנבואות אלה, הייתי כמו מישהו שרוצה להיות עיוור לכל 177. החיים. אורו של נביא זה היה שורף את ראייתי. ה' שלח את מוחמד ואישר את נבואתו באמצעות נבואות רבות אלה, המראות שהאיש הזה לא היה מתחזה.

רבי פרז אמר: המספר העצום והיקפן של נבואות אלה בנוגע לנביא מוחמד ממלאים אותי 178. בתדהמה רבה. לא היה לי מושג עליהן, והן באמת מסנוורות. הן הופכות את מוחמד לנביא החשוב ביותר משום שהתנ"ך עצמו מאשר את תוקף נבואתו.

רבי הרפל אמר: סוד התפשטות הציוויליזציה של מוחמד טמון בנבואות הגדולות הללו, שמילאו 179. אותו בתחושת ניצחון והעצמה מה'. סוד זה הפך אותו לנביא גדול שאחריו עולות

רבי מרחי אמר: שנאתנו למוחמד אינה נותנת לנו שום תירוץ להכחיש את נבואתו, במיוחד משום 180. שהתנ"ך מזכיר את גדולתו של האיש הזה ומוכיח אותה באמצעות נבואות ברורות מאוד. 181. האחות מרהם אמרה: כל הבנתי את הנביא מוחמד השתנתה. אני רואה אותו כעת כנביא שנשלח על ידי האל, והתנ"ך תומך ומאשר זאת.

האחות טריבן אמרה: איננו יכולים לפסול נבואות בעלות עוצמה כזו ולטעון שמוחמד היה שקרן. מה. 182.
שנבואות אלו אומרות ומאשרות אינו משאיר מקום לספק שמוחמד הוא אכן הנביא שהאל אמר לנו ליישם
באמצעות נבואות אלו המוסברות בבירור.

האחות נוגבי אמרה: הנביא מוחמד קם וזרח למרות כל אלה שטיפלו איבה ושנאה כלפי המסר. 183.
שלו, וכעת אני מכירה באופן הגיוני שהוא היה נביא ומעולם לא שקרן.

האחות נטלי אמרה: אמונתי העמוקה בתנ"ך גורמת לי להאמין ללא הסתייגות בנבואות אלו. 184.
המצוות עלינו להאמין במוחמד ולא לסתור את התנ"ך עצמו.

185. האחות מבאנט אמרה: היכן היו הנבואות הללו? זה פשוט מפחיד.

כל אמונתי השתנתה, והפכתי לאדם שונה לחלוטין.

האחות מחמינה אמרה: מה שקראתי בבשורות מראה לי כיצד לדתו של מוחמד יש את האור והכוח. 186.
הדרושים.

מי שנהנה משבחים כאלה בתנ"ך לא יכול להיות מוסתר על ידי שום כוח, לא משנה כמה גדול הוא.

האחות האוול אמרה: הבשורות האלה גורמות לי לכאב ראש מתמיד. בכל פעם שאני חושבת. 187.
עליהן, אני מבינה שמוחמד ודתו אמיתיים, ושכל מה שנאמר עליו ועל אויביו הוא שקר ואין להקשיב לו.

חליל – 12 באפריל, 2026

הכומר ת'אמר אמר: אני כל כך מתרשמת מהבשורות שאני מגלה שמוחמד לא היה נביא שקר, 188.
אלא נביא אמיתי. הבשורות האלה מאשרות זאת, ושהוא אכן נביא שנשלח על ידי אלוהים.

הכומר נוזאת אמר: איך מישהו בעולם יכול להכחיש את הבשורות האלה בתנ"ך?! זה מבהיר. 189.
שמוחמד הוא הנביא שנבא מראש, האחרון והחשוב ביותר מבין הנביאים.

הכומר דני אמר: כל חיי האמנתי שהתנ"ך הוא הספר הגדול ביותר בעולם, ואין ספר גדול יותר. 190. לכן, אני יכול להכחיש את הספר האהוב והקדוש ביותר שלי, שכן הוא מתייחס בבירור לנביא מוחמד ומאשר את המסר שלו.

הכומר פיראס אמר: איננו זקוקים להוכחות נוספות מאלה כדי לאשר את אמיתות מוחמד, את 191. המסר שלו ואת נבואתו. הנבואות שבתוכו ברורות ואינן זקוקות לראיות נוספות.

הכומר ראמי אמר: לא אוכל עוד להמשיך לשנוא את הנביא מוחמד, כי הספר הקדוש שלנו מתייחס 192. אליו, תומך בו ומאשר שהוא באמת נביא, שהמסר שלו הוא המסר האמיתי, ומה שהוא הביא לא היה טענה, אלא נבואה אמיתית שהוא נביא.

הכומר דאמין אמר: נבואות אלה מתייחסות למוחמד לפני שליחותו, אפילו לפני לידתו ולפני גילוי 193. המסר שלו. זה מאשר את אמיתות המסר שלו.

הנבואה שהוא הביא - ועכשיו אני רואה שהוא היה נביא, והוא לא העמיד פנים.

הכומר מאהר אמר: לא אסתור את התנ"ך ואכחיש שמוחמד היה נביא שנשלח על ידי אלוהים, 194. ושהוא היה הנביא שה' ציווה עלינו ללכת אחריו. נבואות אלו מצביעות בבירור על כך

הדיאקון נפיז אמר: אלמלא הכוח הגדול שהיה לנביא זה, והסמכות שקיבל מה', קריאתו ומסרו לא 195. היו מתפשטים לעולם, ודתו לא הייתה ידועה. אם היה שקרן, דתו הייתה נעלמת לחלוטין מראשיתה.

הדיאקון קיסר אמר: מוחמד לא היה אדם שזקוק לתהילה או תהילה כוזבת. אלא, הוא נתמך על ידי 196. ה' והיה אדם צדיק שה' שלח. זה מה שהתנ"ך אומר לנו דרך הנבואות החזקות הללו שאנו קוראים עליו

הדיאקון פהמי אמר: נבואות אלו מפחידות אותי. כיצד נבואות כאלה יכולות לגרום לי לחשוב 197. שמוחמד אינו נביא? זה מראה שהוא האדם הגדול בעולם.

הדיאקון נאסרי אמר: זה מביש שמוחמד סופג את כל הלעג והשנאה הזו, כאשר התנ"ך עצמו מציב 198. אותו בין הגדולים וניבא להיות גדול האנושות ללא ספק.

האחות בסמה אמרה: אם ספר אחר הכיל נבואות ברמה כזו, הייתי מאמינה להן. על אחת כמה. 199. וכמה אם זה בתנ"ך שלנו, אשר עצמו מתייחס אליהן ומאשר אותן, וברור לחלוטין בתוכו.

האחות נאסרין אמרה: היא עדיין לא תפסה כמה גדולות ונפלאות הן הנבואות בנוגע לנביא מוחמד. 200. אין ספק שמוחמד לא היה אדם רגיל, אלא נביא שנשלח אלינו על ידי האל דרך הנבואות בבשורה הקדושה. הדבר החשוב הוא שמוחמד הוכיח את אמיתות המסר שלו, כי הנבואות משמעותיות ובלתי ניתנות להכחשה.

האחות מרלי אמרה: אם התנ"ך לא היה מזכיר את הנבואות הללו על הנביא מוחמד, הייתי מבלה. 201. את כל חיי בשנאה אליו ורואת אותו אדם בזוי. אבל אחרי הנבואות הללו, גיליתי שינוי גדול בתפיסתי עליו. אני רואה אותו כאדם מושלם בצורה יוצאת דופן, נביא, לא סתם אדם כפי שדמיינתי.

האחות רימה אמרה: האישור לנבואתו של מוחמד לא הגיע משום מקום. מוחמד נתמך על ידי האל. 202. לפני זמן רב מאוד. אם מוחמד היה טועה, הוא לא היה הולך באומץ ובכוח כאלה.

האחות סאני אמרה: התנ"ך סיכם עבורנו את אופיו של מוחמד והצביע עליו באמצעות נבואות. 203. עוצמתיות אלה, המתייחסות אליו בבירור. התרשמתי מאוד מהן.

האחות נאיה אמרה: ככל שנהגתי לשנוא את מוחמד ולראות בו את האדם הגרוע ביותר עלי. 204. אדמות, עכשיו אני מכבדת אותו ורואה שיש לו משמעות גדולה שהופכת אותו לנביא, במיוחד מכיוון שנבואות אלה מבהירות זאת לגביו.

עראם – 12 באפריל, 2026

הרב נוביגים אמר: נבואות אלה מפתיעות אותי מאוד. מעולם לא הייתי משוכנע שמוחמד היה נביא; 205. למעשה, שנאתי את שמו ואת כל סיפור חייו, עד שקראתי את הנבואות הללו בתנ"ך והבנתי שהוא נביא. ולא נביא שקר.

הרב מגטי אמר: מה עוד נוכל לרצות לדעת כדי שמוחמד יהיה נביא? אם מוחמד לא היה כזה, לא. 206. היו כל כך הרבה נבואות בתנ"ך שלנו המאשרות שמוחמד הוא אכן הנביא לכל העמים.

הרב מייבאך אמר: אם אנחנו רוצים להיות מוטעים, אסור לנו ללכת בעקבות הנבואות הללו. 207. המאשרות שמוחמד הוא הנביא שנשלח על ידי האל ללא כל ספק. 208. הרב מירנטי אמר: הצטרותן, שפען ובהירותן של נבואות אלה מראים לי שהן לא היו רק נבואות, אלא ראיות ברורות מהאל לנבואתו של מוחמד, המאשרות ומאמתות אותה.

הרב ריפמיה אמר: כמה גדולות הנבואות הללו! הם מייצגים הנחיה אמיתית לאנושות ללכת. 209. בעקבות הנביא הזה שנקרא מוחמד, כי זוהי הנחיה רבת עוצמה מאלוהים, ואף אחד לא צריך לסטות ממנה.

הרב חציב אמר: כל הראיות מאשרות שמוחמד הוא באמת נביא, ושה' אכן הצביע עליו בבירור דרך. 210. נבואות אלה.

האחות טאריס אמרה: שנאה ודיכוי של מוחמד ודתו עיוורו אותנו לנבואות הזוהרות, שהן כה. 211. ברורות, המאשרות שהוא הנביא ושהוא לא בדה את הנבואה הזו. 212. האחות סאנטי אמרה: נבואות אלה הן באמת גדולות ומדהימות. אני מאמינה שמוחמד הוזכר על ידי ה' עוד לפני לידתו, וזה הופך אותו ללא ספק לנביא.

האחות נטומי אמרה: התנ"ך לא משאיר לנו ברירה אלא להאמין במוחמד ללא כל מקום לספק. 213. משום שנבואות אלה קובעות בבירור שה' ברא אותו כזה.

האחות מלווינה אמרה: אני לא יודעת מה עלה בי כשקראתי את הנבואות, אבל מה שאני בטוחה בו. 214. עכשיו הוא שהן נבואות גדולות שגורמות למוחמד לזרוח בנבואה.

האחות נורווינה אמרה: כל העמים חייבים להשתחוות בפני גדולתו של מוחמד. הוא נביא, ואם. 215. נאמר אחרת, איננו מאמינים בתנ"ך.

האחות רמנח אמרה: עליית דתו של מוחמד לדרגה זו לא התרחשה במקרה. אם התנ"ך לא היה. 216. מתייחס אליו במספר כה גדול של נבואות ומכריז עליו כך, הוא לא היה נביא שנשלח על ידי האל.

האחות מונטיה אמרה: כיצד יכול מישוהו בעל שכל ישר שמאמין בקדושת התנ"ך וקורא את. 217. הנבואות הללו לא להאמין שנביא האסלאם, מוחמד, לא היה כפי שהוא מתואר ומשומע - שקרן ורמאי שטען כוזב לנבואה? נבואות אלה מפריכות את כל הטענות הללו ומבססות את נבואתו בפני כל האנושות,

וקוראות לעמים ללכת אחריו. כל נקודת המבט והאמונה שלי השתנו לאחר שגיליתי את הנבואות הברורות הללו עליו.

האחות תמנע אמרה: אם מוחמד לא היה בטוח באמיתות נבואתו, הוא לא היה כה חזק בדבריו. 218. ובמעשיו, וגם לא היה אדם כה בטוח באמיתותן.

האחות הארבן אמרה: אם מוחמד היה מנהיג, הייתי חושבת שהוא מחפש משרה, תהילה או כוח. 219. להונות אנשים. אבל האיש הזה מצא תמיכה גדולה מהאל, והוא נזכר בנבואות מעוררות יראה וחזקות. אלו שאישרו את אמיתות המסר שלו לעולם כולו.